

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אילן יוסף

2. אברהם סבוני

3. עו"ד אילת אפיק

הנאשמים

הכרעת דין

הודעה על זיכוי

אני מודיעה על זיכויים של הנאשמים מהמיוחס להם בכתב האישום, מחמת הספק, בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

כללי

1. ביום 10.7.13 הוגש כנגד שלושת הנאשמים כתב אישום, המייחס להם עבירות כדלקמן:

- לנאשם 1 – לקיחת שוחד, עבירה לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין.
- מרמה והפרת אמונים, עבירה לפי סעיף 284 לחוק (נמחק).
- קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק (נמחק).
- שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

- לנאשם 2 - מתן שוחד, עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין.
קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק.
שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.
- לנאשמת 3 - שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

2. כתב האישום נושא שני אישומים. האישום הראשון מיוחס לנאשמים 1 ו-2, והאישום השני מיוחס לנאשמת 3 בלבד.

3. באישום הראשון נטען, כי בשנת 2010 שימש הנאשם 1 כעובד במחלקת החקירות של מכס ומע"מ בירושלים, הכפופה לרשות המיסים במשרד האוצר. במסגרת תפקידו היה הנאשם 1 ממונה על צוות עובדים והופקד על ניהולן של חקירות, נהנה מאמון מיוחד של מערכת אכיפת החוק ונחשף למידע סודי ומשמעותי הן בקשר לחקירות שבניהולו, והן בקשר לחקירות מקבילות שבוצעו בניהולם של ראשי מדורים מקבילים ואחרים, חקירות אשר בשלביהן הראשונים היו סמויות מפני החשודים, וזאת מחשש לשיבושן.

הוראות סעיף 117(א) לחוק העונשין והוראות סעיף 14.22 לתקשי"ר, אוסרות על עובד הציבור למסור ללא סמכות כדין ידיעות המגיעות אליו מתוקף תפקידו לאדם שאינו מוסמך לקבלן. ביום 20.11.89 חתם הנאשם 1 על הצהרה כי נהירות לו חובותיו מכוח סעיף 117 לחוק העונשין וכי קרא את ההוראות בדבר שמירה על סודיות.

הנאשם 1 (להלן: "הנאשם 1"/"אילן"/"אילן יוסף") היה הממונה הישיר של ליאור מירז, (להלן: "ליאור"/"ליאור מירז"/"מירז") עובד במחלקת חקירות מכס ומע"מ בירושלים, בין השנים 2002-2004, ולאורך השנים היו השניים ביחסי חברות קרובים. בשנת 2010 כלל תפקידו של מירז תיאום מעצרים, ריכוז מבצעים מחלקתיים, תיאום וביצוע עבודות תקשורת וסיוע מבצעי למדור מודיעין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הנאשם 1 וליאור מירזו היו בתקופה הרלבנטית לכתב האישום "עובדי ציבור", על פי הגדרת סעיף 34כד לחוק העונשין.

ליאור מירזו והנאשם 2 (להלן: "הנאשם 2"/"סיבוני"), שהיה בתקופה הרלבנטית הבעלים והמנהל של תאגידים שהיו ספקי שירותים לקופת חולים מאוחדת, התגוררו בשכנות בישוב מעלה אדומים, התפללו יחד באותו בית כנסת והיו ביחסי ידידות.

במהלך שנת 2010 התנהלה חקירת משטרה סמויה בקשר לביצוע עבירות ע"י עובדים בכירים בקופת חולים מאוחדת ונגד גורמים אשר העניקו, לכאורה, שירותי שיווק שונים, והנאשם 2 נמנה על החשודים בביצוע עבירות מס במסגרת הפרשה. על כן שותפו בחקירה יחידות חקירה של רשות המיסים לרבות מחלקת החקירות מכס ומע"מ ירושלים – אשר על אנשיה נמנו ליאור מירזו והנאשם 1.

בבוקר יום 31.10.10, בהיותו במקום עבודתו במחלקת החקירות מכס ומע"מ ירושלים, נודע למירזו דבר החקירה הסמויה בפרשה וכן נודע לו כי ידידו ושכנו, הנאשם 2, הוא אחד החשודים המרכזיים בפרשה, והוא שיתף את הנאשם 1 במידע האמור ומסר לו כי הנאשם 2 הינו חברו ושכנו.

סמוך לאחר מכן קשרו מירזו והנאשם 1 קשר להדליף לאזני הנאשם 2 את דבר החקירה ופרטיה, וזאת במטרה לקבל ממנו כספי שוחד תמורת מתן המידע.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בבית הכנסת בו הם נוהגים להתפלל, יידע מירזו את הנאשם 2 כי מתנהלת נגדו חקירה סמויה וסיכם עמו כי ישיג פרטים או מסמכים מהחקירה, אולם דבר זה יהיה כרוך בתשלום.

בבוקר יום 2.11.10 נערכה בין השלושה פגישה בביתו של הנאשם 2 במעלה אדומים, ובמהלכה חשפו הנאשם 1 ומירזו בפני הנאשם 2 פרטים מהחקירה הסמויה וכן מסרו לו מידע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

סודי מתוך תיק החקירה. בתמורה לכך שילם הנאשם 2 לנאשם 1 סך של למעלה מ-30,000 ₪ במזומן. הנאשם 1 מסר מחצית מהסכום האמור למירו.

במסגרת עבודתם נודעו לנאשם 1 ולמירו פרטים אודות המועד הקריטי בו אמורה המשטרה לעצור את החשודים המרכזיים בפרשה, להקפיא את חשבונות הבנק, לתפוס כספים, נכסים ומסמכים ולעבור לחקירה גלויה.

ביום 5.11.10 או בסמוך לכך, במסגרת יחסי השוחד ותמורתו, סיפרו הנאשם 1 ומירו לנאשם 2 על כך שהחקירה הגלויה תפרוץ ביום 8.11.10.

לאור האמור הורה הנאשם 2 לבנק, בו ביום, למכור ניירות ערך בסך של 7 מיליון ₪. הפעולה בוצעה ע"י הבנק ביום 7.11.10. ביום 8.11.10 הבריח הנאשם 2 סך של כ-2 מיליון דולר, לחשבון בנק על שמו ועל שם אשתו, בבנק יוליוס בר ושות' בשוויץ, על מנת למנוע את תפיסתם ועל מנת לשבש החקירה.

כמו כן, על מנת שיוכל להעביר את הכספים לחו"ל בטרם ייעצר ויוקפאו חשבונות הבנק שלו, נמנע הנאשם 2 מללון בביתו בלילה שבין ה-7 ל-8 בנובמבר 10, וביום 8.11.10 בסמוך לשעה 06:00 עת הגיעו השוטרים לביתו, הם לא הצליחו למצאו ולעצרו במקביל לחשודים האחרים.

בעשותם את האמור לקחו, כך נטען, הנאשם 1 ומירו שוחד מהנאשם 2, בעד פעולות הקשורות בתפקידם, ושיבשו את החקירה באורח מזיק וחמור, אשר אפשר לנאשם 2 ולחשודים נוספים להיערך לחקירה, להתחמק ממעצר ביום פרוץ החקירה, להימנע מחקירה במקביל לחקירות החשודים האחרים בתנאי מעצר, להבריח כספים לחו"ל, להשמיד ראיות, לתאם עדויות ולסכל את החקירה.

בעשותו את האמור נתן, כך נטען, הנאשם 2 שוחד לעובדי הציבור מירו והנאשם 1 בעד פעולות הקשורות בתפקידם, ובהעלמת סכום הכסף האמור, הביא הנאשם 2 לשיבוש החקירה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 21196-07-13 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

4. באישום השני נטען כי הנאשמת 3 היא עורכת דין העוסקת בייעוץ ובייצוג בתחום המשפט הפלילי, וכי ביום 17.11.10 נעצר מירז ע"י משטרת ישראל בקשר למעשים נושא האישום הראשון.

במהלך חקירתו, כחלק מתרגילי החקירה, טענו בפניו חוקרי המשטרה כי בידיהם תצלום המפליל אותו. מירז הניח כי מדובר בתצלום בו הוא נראה יחד עם הנאשמים 1 ו-2, בפגישתם במעלה אדומים.

הנאשם 1 סייע למירז להשיג לעצמו ייצוג משפטי וקישר בינו לבין הנאשמת 3, וזו ייצגה אותו בדיון שהתקיים בבית משפט השלום בראשל"צ ביום 18.11.10. במהלך אותו דיון, החליט בית המשפט להאריך את מעצרו של מירז, בין היתר בשל יסוד לחשד כי שחרורו של החשוד יביא לשיבוש הליכים.

באותו יום נחקר הנאשם 1 על ידי המשטרה כעד, נשאל אודות ביקור במעלה אדומים, ומסר כי הוזעק למעלה אדומים ע"י מירז על מנת לסייע לו בתיקון תקר בגלגל, והוא הביא עמו מפתח מיוחד לגלגלי רכב מסוג ביואיק היות ולשניהם מכונית מאותו דגם.

לאחר חקירתו שוחח הנאשם 1 עם הנאשמת 3 ודיווח לה אודות השאלות שנשאל בחקירה וגרסתו האמורה.

ביום 19.11.10 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי, בערר על מעצרו של מירז פרי החלטת בית המשפט מיום 18.11.10, ואז נפגש מירז עם הנאשמת 3. במועד זה לחשה הנאשמת 3 באזנו של מירז את גרסתו של הנאשם 1 לפגישה במעלה אדומים, והכל בידיעה כי תכלית מעצרו של ליאור מירז היא מניעת שיבוש החקירה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ביום 22.11.10 נחקר מירז ובחקירתו ניסה לתאם גרסתו לגרסת הנאשם 1, עליה נודע לו מהנאשמת 3, ומסר כי סיבת הגעתו של הנאשם 1 היא בעקבות תקר בשני גלגלי רכבו, גרסה שהינה כוזבת.

תשובת הנאשמים לאישום

5. הנאשם 1 אישר כי שימש ממונה מדור חקירות, טען כי במסגרת תפקידו נחשף רק לחומר הקשור לחקירות שבניהולו עקב מידור, אישר כי שימש ממונה של מירז לתקופת מה, וחלק על כך שהיו ביניהם קשרי חברות. הנאשם 1 טען שלא ידע אודות החקירה שהתנהלה ביחס לנאשם 2 והכחיש כי העביר את המידע בדבר החקירה לנאשם 2. לדבריו, ביום 2.11.10 הוא היה במעלה אדומים כיוון שנקרא על ידי מירז לסייע לו בשל תקלה ברכב, והוזמן על ידו להצטרף לשתיית כוס קפה אצל הנאשם 2.
6. הנאשם 2 אישר כי היה בעלים ומנהל של תאגידי שסיפקו שירותים לקופ"ח מאוחדת, אישר דבר הקשר בינו לבין מירז, וכפר במיוחס לו בכתב האישום. הנאשם 2 אישר קיומה של פגישה במעלה אדומים, בביתו, עם מירז ועם הנאשם 1, מבלי לפרט את נסיבותיה, ואישר כי לא לן בביתו בלילה עובר למעצרו.
7. הנאשמת 3 מסרה כי עו"ד רם נאור הוא שהפנה את מירז לטיפול, אישרה קיומה של שיחה בין הנאשם 1 לבינה ביום 18.11.10, אולם שללה כי הלה מסר לה מידע אודות השאלות שנשאל בחקירתו או את התשובות שהשיב, ושללה כי מסרה גרסה זו למירז במהלך דיון בבית המשפט ביום 19.11.10. בשולי תגובתה לאישום צוין כי עמדת ההגנה היא שקיימת בעניינה טענה מקדמית של הגנה מן הצדק המצדיקה ביטולו של כתב האישום, אלא שבכרי להגנה שהטענה מצריכה שמיעת הראיות, ועל כן ההגנה אינה מבקשת להכריע בטענה בשלב מקדמי.
8. במסגרת הדיונים תוקן כתב האישום בעניינו של הנאשם 1, באופן שהוסרו מהוראות החיקוק שיוחסו לו עבירות מרמה והפרת אמונים וקשירת קשר לביצוע פשע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

9. במסגרת הדיונים הוסכם בין הצדדים שיהודה עליאש, מנהל מחוז ירושלים בקופ"ח מאוחדת נעצר ונחקר ביום 8.11.10; יגאל נחומי, סגן מנהל אגף שיווק ופרסום בקופ"ח מאוחדת, זומן ונחקר ביום 9.11.10; עופר שם טוב, סגן מנהל מחוז ירושלים בקופ"ח מאוחדת, זומן ונחקר ביום 9.11.10; משה מאירי, מנהל אגף פרסום ושיווק, זומן ונחקר ביום 15.11.10; כולם טענו בחקירתם כי לא הוזהרו ולא ידעו על תאריך פרוץ החקירה, טענה אשר אינה מקובלת על המאשימה למרות שאין בידה להוכיח אחרת. כמו כן הוסכם כי המאשימה אינה יודעת מיהם הסוהרים שהשתתפו בתרגיל החקירה שנערך לליאור מירז (נ/68-71/נ).

10. ב"כ הנאשם 1 הפנה בסיכומיו לכך שבמסגרת דיון בבקשה לחומר חקירה, שנערך ביום 11.2.14 לפני כב' השופטת מרשק, הוצהר ע"י ב"כ המאשימה, כי לא מיוחס לנאשם 1 מגע עם חומרי חקירה והדלפה של חומרי חקירה אלא הדלפה של "פרטי מסדרון" (עמ' 8 ש' 1-5, עמ' 14, עמ' 13, עמ' 22). הצהרה זו אינה עולה בקנה אחד עם הוראות כתב האישום אשר לא תוקן, המייחס לו כאמור הדלפה של מידע סודי מתוך תיק החקירה, ועם טענותיו של ב"כ המאשימה בסיכומיו.

סקירת ראיות המאשימה

11. אפתח בסקירת הראיות אודות האישום הראשון. אסקור את ראיות המאשימה ואת טענות ההגנה בנוגע אליהן, ולאחר מכן אכריע בטענות.

אציין כי במסגרת אישום זה אתייחס חלקית לראיות בנוגע לנאשמת 3, מכיוון שישנה רלבנטיות לטענות אודות מעורבותה בכל הנוגע לתיאום עדויות בין מירז לבין הנאשם 1, והשלכה על מהימנות גרסת הנאשם 1. לפיכך תתכן כפילות מסוימת. אסיים בסקירת הראיות ביחס לאישום השני.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

אישום ראשון

א. השתלשלות האירועים וציוני דרך בחקירת קופ"ח מאוחדת כרקע לפתיחת חקירת ה"הדלפה"

12. אין מחלוקת כי הנאשם 1 ומירז עבדו יחד במועדים הרלבנטיים לכתב האישום במחלקת חקירות מכס ומע"מ בירושלים, הנאשם 1 שימש ראש מדור חקירות ואילו מירז היה אחראי על תיאום וביצוע מעצרים. עוד אין חולק כי הנאשם 2 ומירז התגוררו בשכנות במעלה אדומים.

13. מעדותו של בני שזו (להלן: "שזו") עלה כי ביום 28.10.10, כך להערכתו, הוא עודכן לראשונה בדבר קיומו של תיק חקירה ממודר ביחס לקופ"ח מאוחדת, קיבל לידיו תיק מודיעין וחומרים סודיים אותם הכניס לכספת, והעביר את הנושא לטיפול אחד מחוקריו בשם אליהו אבישי. באותו יום נסעו שזו ואבישי לבעל התפקיד המקביל במס הכנסה, דוד דחליקה, וקיבלו ממנו חומרים נוספים שכללו דו"ח משטרתי סודי שלא קיבלו מהמודיעין של מחלקת חקירות מכס ומע"מ בירושלים (נ/11, פרוטוקול מיום 20.11.14 עמ' 187 ש' 5-3). בהמשך עדותו הבהיר שזו כי בחלוף יומיים הצטבר חומר חקירה נוסף אשר מפאת גודלו נשמר בארונות בחדרו ובחדרו של אבישי ולא בכספת (עמ' 187 ש' 30-25, עמ' 191 ש' 15-12, עמ' 202 ש' 12-13).

שזו מסר עוד, כי ביום 31.10.10 נערכה שיחה בינו לבין ענת חוג'ה מאגף מודיעין, במסגרתה עלה שמו של הנאשם 2. מירז נקלע לשיחה באקראי ומשמע את שמו של הנאשם 2, אמר שהוא מכיר אותו כיוון שהוא מתפלל איתו בבית הכנסת, והוסיף שהנאשם 2 אמר לו "ששתלו לו עבריינים בחברה והוא ידבר הכל" (עמ' 199 לפרוטוקול מיום 20.11.14 שורה 23-24). שזו עדכן בדבר ההיכרות את מפקדו ג'וני פיטוסי (יצוין כי ג'וני פיטוסי ציין בעדותו שדיווח על כך לתנ"צ אפרים ברכה ז"ל (להלן: "ברכה"/"אפרים ברכה") והלה אף תעד זאת במזכר (נ/16), ובעקבות הדברים האמורים מודר מירז מהחקירה, והמשך הישיבות ביחס לתיק נערכו בתוך מחלקת המודיעין (עמ' 188 ש' 21-4, עמ' 202 ש' 7-1).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 21196-07-13 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

לדברי שזו, באותו ערב הוא עדכן טלפונית את ראשי המדורים אילן יוסף וגדי ברבא שביום 8.11.10 יהיה כנראה "פרוץ" (החקירה הסמויה תהפוך לגלויה) ושיש להיערך עם כלי רכב ועובדים (עמ' 189 ש' 19-9, עמ' 205 ש' 9-8, עמ' 213 ש' 13-7).

14. אבישי אליהו, חוקר בחקירות מכס ומע"מ בירושלים, מסר בעדותו כי ביום 4.11.10 נערך מפגש ביאח"ה לפני הפרוץ, ולא יתכן שהלכו לתדריך ביאח"ה מבלי שידעו על מועד הפרוץ מבעוד מועד (עמ' 253 ש' 24-16). כן מסר שלהערכתו ב-4.11 הוא כבר פיצל את התיקים לפי חומרי החקירה וב-7.11 ערך עדכונים של חומרי החקירה כמו גם תדריך לחוקרים הקשורים בתיק. העד אישר כי קיבל הוראה על מידור התיק, וכן אישר כי לא נשארו חומרי חקירה על שולחנו (עמ' 236 ש' 31-22).

15. על סמך עדויות אלה ניתן לקבוע כי ביום 28.10.10 הודע לשזו על קיומה של החקירה, והוא עדכן בדבר את אבישי אליהו. ביום 31.10.10 נודע למירז כי קיימת חקירה בעניינו של הנאשם 2, הוא עדכן בדבר את מפקדיו ומודר מהחקירה. כמו כן נקבע ביום 31.10.10 כי מועד המעצרים והפיכת החקירה מסמויה לגלויה יהיה ביום 8.11.10 (מועד שיכונה להלן: "פרוץ"). ביום 4.11.10 נערכה ביאח"ה ישיבה משותפת לצוותי החקירה השונים (יאח"ה, מע"מ ורשות המסים) בה הוצגו לכלל הגורמים יעדי החקירה ואופן ביצוע המעצרים והחקירה. ביום 7.11.10 נערך תדריך במע"מ לחוקרים הרלבנטיים לחקירה.

16. סנ"צ לילית טייבה ורפ"ק אושרה אבירם טענו בעדותן כי ביום הפרוץ יצאו חוקרי יאח"ה ורשות המסים לבצע מעצרים, ומספר מעורבים אשר ביקשו החוקרים לעצורם לא נמצאו בביתם במועד האמור, ולא אותרו אף בטלפונים ניידים, ובהם יוסף סניור (להלן: "סניור") והנאשם 2. חלק מהנחקרים מסרו בדיעבד שהיו בקברי צדיקים, סניור מסר שמשרדיו נפרצו. רפ"ק אבירם ציינה כי בחיפוש שנערך בביתה של מירב סניור, אחותו של יוסף סניור, נמצא סך של 10,000 ₪ במזומן אשר לדברי מירב ניתנו לה על ידי יוסף סניור כיוון ש"עומד לקרות משהו גדול". גם מעדותו של אבישי אליהו אשר ערך חיפוש במשרדיו של סניור עלה כי במקום היו ניירות מפוזרים על הרצפה והם (החוקרים) לא מצאו ניירת הנהלת חשבונות שחיפשו (פרוטוקול מיום 20.11.14 עמ' 229 ש' 15-9). בהקשר זה נטען על ידי סניור כי נערכה פריצה למשרדיו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

17. כאשר נעצר סניור, הוא סיפר לחוקר ליאור רייס כי יש לו מידע רב ערך עבורו, ותמה הכיזד לא התפלאו החוקרים שחלק מהמעורבים לא נמצאו בביתם ביום ה"פרוץ". סניור הבהיר כי לא יוסיף דבר בנושא עד שישוחרר ממצרו (ת/49 עמ' 9-12, ת/58). בעקבות דברים אלה, החלה חקירת ה"הדלפה".

18. כתב האישום מבוסס בעיקרו על אמרותיו של סניור כאמור, על גרסתו המפלילה של חוקר המע"מ מירז אשר נמסרה במסגרת תרגיל מדובבים, ועל תימוכין להודעות אלה בדמות פרטים מוכמנים ומחקרי תקשורת, אשר יפורטו להלן. אומר כבר עתה, כי אף שנראה היה מלכתחילה כי כתב האישום מבוסס על אדנים יציבים, במהלך ניהול המשפט נפגמו ראיות המאשימה בצורה משמעותית, בין בשל התנהלות לא תקינה של גורמי החקירה, אשר כללה שיחות לא מתועדות עם נחקרים ואי מיצוי החקירה עקב גיבוש קונספציה ו"קו חקירה" מסוים, ובין בשל בחירות טקטיות של המאשימה במסגרת ניהול ההליך המשפטי.

19. בנסיבות האמורות, מצאתי לזכות את הנאשמים 1 ו-2 מהמיוחס להם בכתב האישום, ולהלן נימוקיי.

ב. עד התביעה יוסי סניור

20. בעדותו של סניור לפני מסר הלה כי במהלך חקירותיו נערכו הפסקות רבות לא מתועדות בהן הוצא מהחדר, החוקרים איימו כי יעצרו את בתו החיילת וכי יזמנו לחקירה את חברתו שהיא עובדת מדינה באחד המשרדים הממשלתיים, דבר שידעו כי עלול להסב לה נזק במקום עבודתה (עמ' 80 ש' 19-31). הופעל עליו לחץ נפשי על מנת שיאמר את מה שהחוקרים רוצים שיאמר.

לדברי סניור, החוקרים רפ"ק ליאור רייס ותנ"צ אפרים ברכה התמקדו בחשיפת ה"מדליף", ביקשו ממנו לא לערב גורמים משטורתיים - דבר שעלול היה להביא למעורבות מח"ש בחקירה - והבטיחו לו שחרור מוקדם מהמעצר וכן ששמו לא ייחשף (עמ' 82 ש' 1 עד עמ' 85 ש' 26).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

כן הוסיף, כי החוקר ליאור רייס היה מקורב לאחד מהחשודים בפרשיית קופת חולים לאומית, ולכן אמור היה להימנע בחקירה מלהפנות אליו שאלות בתחום זה, אולם לדבריו שאל גם שאל לגבי חברה הקשורה באופן ישיר לאותו חשוד (עמ' 85 ש' 27 עד עמ' 86 ש' 28).

קיומה של חקירה סמויה

21. לטענת סניור, הוא ידע אודות קיומה של החקירה זמן רב עובר לפרוץ, וזאת ממספר גורמים:

א. בעקבות עבודתו כמשווק של חברה שעבדה עם קופ"ח מאוחדת, ידע אודות החקירה והמעצר הצפוי במשך כשנה, מאדם בשם משה חברוני שהיה מנהל מחוז ירושלים;
ב. בהמשך שמע על החקירה ממאיר ואביבה גבעוני, חמיו של קצין בכיר ביאח"ה בשם רפ"ק אסף וולפיש, שהם גם משווקים של קופת חולים מאוחדת וגם בעלים של מספר מרפאות, והם בין הבודדים שלא נחקרו בפרשה (עמ' 27 ש' 19-8, 29, עמ' 28 ש' 15-16 וש' 28-30);

ג. הנאשם 2 - כמו גם עובדים אחרים בקופת חולים מאוחדת - דיברו על החקירה והמעצרים הצפויים. לדבריו הוא ידע כשבוע לפני הפרוץ שהחקירה צפויה "להתפוצץ", אבל לא ידע באיזה יום (עמ' 70 ש' 25-30).

לטענתו, הוא מסר את הדברים כבר בחקירתו במשטרה ולא ידוע לו אם הם מתועדים בהקלטות אם לאו (עמ' 48 ש' 21-4, עמ' 32 ש' 9).

הקשר עם ליאור מירז

22. סניור מסר בעדותו כי ידע אודות הקשר בין הנאשם 2 לבין מירז ועו"ד רם נאור מספר חודשים עובר לפרוץ. הנאשם 2 מסר לו מספר חודשים עובר למעצרו שהוא קיבל מכתב מרשות המסים בתל אביב ביחס לחשבונות שקיבל מספקים, פנה למירז והתייעץ עמו בעניין, ומירז הפנה אותו לעו"ד נאור, בטענה שהוא בעל קשרים ברשות המסים ויטפל בזה (עמ' 55 ש' 15-22).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

בעקבות המלצותיו של עו"ד נאור פנה הנאשם 2 לחברה בהרצליה שטיפלה בהעברת הכספים לחו"ל, וסניור התלווה אליו והצטרף למספר פגישות שנערכו עימם (עמ' 56-57).

לדבריו גם במשרדו התקבלה הודעה ממס הכנסה בגין אי סדרים בסדר גודל של 4 מליון ₪, והוא פעל בנושא זה מול מס הכנסה (עמ' 93 ש' 29 עד עמ' 95 ש' 24).

השוחד

23. על אף האמור, אישר סניור בעדותו כי שמע מהנאשם 2 שהוא יודע על החקירה מחבר מרשות המיסים בשם ליאור (עמ' 30 ש' 16-9), וכי עובר למעצר נסע עם הנאשם 2 לאדם בשם יגאל נחומי על מנת להזהיר אותו אודות קיומה של החקירה (עמ' 48 ש' 28-24, עמ' 57 ש' 26).

לדבריו, בהזדמנות אחת הגיע הנאשם 2 להתפלל בבוקר והוא ראה אותו עם אדם נוסף אותו הציג הנאשם 2 כליאור. כן ידוע לו שליאור זה הוא קרוב משפחה של אבי שורדי, אולם לאחר שהעיד בבית המשפט בירושלים וראה את ליאור מירז הבין כי זה לא אותו אדם שפגש (עמ' 30 ש' 22-20, עמ' 34 ש' 12-4).

כן אישר סניור בעדותו כי ראה שני אנשים שיצאו עם הנאשם 2 מבית הכנסת. הנאשם 2 אמר לו ששני אנשים הגיעו מרשות המסים, אמרו שהם רוצים 50,000 ₪ והראו לו מסמכים על בכירים ועניינים, שלטענתם הוציאו מהכספת, אבל לדבריו הוא עצמו לא ראה את הניירת (עמ' 33 לפרוטוקול מיום 17.11.14 ש' 20-9) ולא נכח בהעברת כסף לשניים (עמ' 44 ש' 24-23). הוא ייעץ לנאשם 2 לא לשלם כיוון שלא היתה להם סיבה לשלם על דברים שכבר היו ידועים להם, ואינו יודע אם הנאשם 2 שילם בפועל אם לאו (עמ' 135 ש' 31-20).

סניור מסר כי בבוקר המעצר התקשר אליו הנאשם 2 ואמר לו שמירז מחפש אותו בבית אצל אשתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

סניור נשאל מדוע אמר בחקירתו שהנאשם 2 נתן את הכסף למירז דווקא, ולא עלה בידו להסביר הדברים (עמ' 45 ש' 1-5).

סניור נשאל כיצד ידע לספר אודות עצם התשלום ואודות גובה הסכום ששולם והשיב כי הפרטים נבעו משאלותיהם המנחות של החוקרים (עמ' 138 ש' 1-8).

עוד נשאל סניור מנין ידע לומר שהיתה ישיבה ביאח"ה ביום חמישי ובה הוחלט על מועד הפרוץ, ומסר כי לא זכור לו שידע מידע זה. לפיכך עומת עם הקלטת שיחה שלו עם אפרים ברכה (ז"ל) וליאור רייס, ומסר כי למד על מועד הישיבה מליאור רייס. כשנשאל ביחס לעצם קיום הישיבה התחמק ומסר: "אני לא זוכר. נאמרו כל כך הרבה דברים בחדר, אני לא זוכר" (עמ' 32 ש' 1-5).

סניור עומת עם עדותו במשפטו של ליאור מירז בבית המשפט המחוזי בירושלים, עדות מיום 22.5.14, במסגרתה מסר כי מי שמסר לו על מועד הישיבה היה הנאשם 2, ומסר כי לא זכר שם היטב את הדברים ולא עבר ריענון זיכרון (עמ' 32 ש' 13-19).

סניור נשאל ביחס לתרשים מתוך תיק החקירה אשר בחקירתו במשטרה טען כי ראה, ובו היו מפורטים שמות החשודים והחשדות. גרסתו בעניין זה התפתחה, כאשר בתחילה שלל כלל כי ראה תרשים; בהמשך אמר כי יתכן שראה מסמך אך אינו יודע אם הוא מתיק החקירה; לאחר מכן אמר "ראיתי מסמך בכתב יד. מי כתב את זה, אני לא יודע", ולבסוף כשעומת עם כך שאמר "תרשים" ולא "כתב יד", השיב "מה זה משנה? תרשים לא יכול להיות בכתב יד? אני לא זוכר" (עמ' 38 ש' 27, עמ' 40 ש' 3-4, עמ' 41 ש' 1-3). בחקירתו הנגדית הבהיר כי לא ראה את המסמך שסומן ת/1 (עמ' 92 ש' 18).

סניור עומת עם כך שביום 4.11.10 בשעות 18:27 ו-18:41, זמן קצר לאחר הישיבה ביאח"ה בה נקבע המועד ל"פרוץ", נתקבלו במכשיר הטלפון הנייד שלו שתי שיחות ממספר משטרתי 050-6271263, אך הוא לא ידע להסביר זאת או למי שייך המספר (עמ' 98 ש' 7-15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

מקום שנתגלו סתירות בין גרסתו של העד לפני לבין הגרסה שמסר בחקירותיו במשטרה, קיבלתי את בקשתו של ב"כ המאשימה להגיש את הודעותיו של העד במשטרה (ת/49-55/ת) מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות (ראו החלטתי המנומקת מיום 4.1.15). זה המקום לציין, כי אין המדובר בחקירות באזהרה, או בהודעות עד בכתב, אלא בשיחות מוקלטות – לכאורה לא פורמליות – בין העד לבין חוקריו.

הודעותיו של סניור במשטרה

24. ביום 8.11.10, בסמוך לאחר מעצרו של סניור, התקיימה בינו לבין ליאור רייס "שיחה" מוקלטת, אשר החלה מחוץ לחדר החקירות (ת/49א), במסגרתה מסר סניור לליאור רייס כי ידוע לו כבר כחמישה חודשים אודות החקירה, שכן משה חברוני הודיע על קיומו של הצח"מ לעופר שם טוב (אחד מחשודי פרשיית קופ"ח מאוחדת – מ.ב.), וכך אמר: "הוא היה מעדכן אותו כל הזמן בכל דבר ועניין לגבי החקירה...עד לרגע האחרון" (עמ' 1). בהמשך אף הוסיף ואמר כי חברוני פגש גם אותו באופן אישי ומסר לו שבקרוב החקירה תהפוך להיות גלויה, ועל כן "תתכוננו כולכם" (עמ' 2).

על אף האמור, במסגרת אותה "שיחה", ולאחר שאמר סניור נחרצות לליאור רייס "רק חברוני רק חברוני בכל הכנות ליאור רק חברוני אתם ישנים בעמידה", החל סניור לספר סיפור אחר, ולפיו "יום ראשון הבטחה הוא יודע שאני מילה שלי זה כמו ברזל ואני לא אומר חברוני...אבל...זה חברוני דרך אגב בכל הכנות" (עמ' 11 ש' 8) (אוקסימורון). החוקר ככל הנראה הבהיר לסניור כי הם לא חוקרים את עניינו של חברוני אלא מתמקדים במי שהדליף את היום הספציפי של הפרוץ ("אבל היום הספציפי תקשיב אנחנו לא..."), ואז חזר סניור ואמר שאודות דברים אלה יספר ביום ראשון. סניור אף הבין דבר מה במעמד זה, שכן מיד לאחר מכן אמר: "יש אצלכם שוטר, מה?".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

25. ביום 12.11.10 נערכה שיחה נוספת בין סניור לליאור רייס (ת/50א), ממנה עולות אינדיקציות לשיחה קודמת בין השניים שלא תועדה:

"ליאור: טוב נראה לגבי יום ראשון בסדר? אמרתי לך, אמרתי לך נשב הבטחתי לך

סניור: יום ראשון אתה מקבל א,ב,ג,ד,

ליאור: שוחד אני מקבל של סיבוני?

סניור: אני לא יודע מזה אני לא יודע אני לא יודע אם...יש שוחד אני לא יודע ריבוננו של עולם אם הייתי יודע הייתי אומר לך...

(עמ' 22)

...

ליאור: אתה לא רוצה להגיד את מה שאמרתי לך?

סניור: לא

ליאור: אמרתי לך כמו שאתה נותן לי את המילה שלך בסדר יוסי?

סניור: תוציא אותי איתך החוצה".

(עמ' 24)

26. בהודעה ת/52 מיום 14.11.10 מסר סניור לחוקר אפרים ברכה כי דבר החקירה היה ידוע למעורבים ובהם עופר שם טוב ויגאל נחום זמן רב, וכי הם נחשפו מבעוד מועד למידע אודות טיב החקירה והצפי למעצרים (עמ' 10 ש' 37-18, עמ' 38 ש' 28). ה"מדליף" הראה להם קלסר של צח"מ בו היו רשומים שמות החשודים שאמורים להיעצר ופירוט על כל אחד מהם, וביניהם יהודה אליעזר. לצד שמו שלו נרשם שם החברה סניור קפיטל ופירוט של הסכום 4 מיליון ₪. בתמורה למידע קיבל ה"מדליף" 50,000 ₪ (עמ' 21 ש' 31-7).

לגבי זהות ה"מדליף" אמר סניור כי "אם הוא לא פה אז הוא ברשות המסים, ואם הוא לא ברשות המסים אז הוא במס הכנסה" (עמ' 13 ש' 17-16).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

סניור מסר כי היה קשר טלפוני בין ה"מדליף" לבין הנאשם 2, וכי ביום המעצר ה"מדליף" חשב שהנאשם 2 נעלם וכי בעקבות כך הוא ייחשף, וביצע שיחות טלפון רבות לנאשם 2, לאשתו של הנאשם 2 ולסניור עצמו (עמ' 46 ש' 10-6, עמ' 47 ש' 34 עד עמ' 48 ש' 18).

כמו כן מסר סניור כי הנאשם 2 שוחח עמו על הנושא במכשיר טלפון מסוג טוקמן ולא בטלפון הרגיל (עמ' 50).

27. בהודעתו ת/53 מיום 15.11.10 הוסיף סניור כי הוא נסע עם הנאשם 2 ביום ראשון לפני מועד הפרוץ לסניף קופ"ח מאוחדת ברחוב אבן גבירול בת"א על מנת להזהיר את יגאל נחומי מפני החקירה, כי לנחומי היה כסף מזומן רב בביתו. הנאשם 2 ישב עם נחומי בבית קפה בעת שסניור המתין לו ברכב (עמ' 9 ש' 23 עד עמ' 10 ש' 30). הנאשם 2 הודיע על האמור גם לעופר שם טוב, וליניב אילוז מחברת מסיבי, ושלה אותם לצפון לקברי צדיקים (עמ' 25 ש' 37-39, עמ' 30 ש' 10-38). סניור מסר כי נסע עם הנאשם 2 להתייעץ עם עורך דין לגבי הטיפול בכסף שלו (עמ' 10 ש' 26-5).

28. לאחר שהחוקרים מסרו לסניור שהוא ישתחרר מן המעצר וישהה בתנאים מגבילים, וביקשו לשמוע פרטים נוספים אודות ההדלפה, מסר יוסי סניור כך:
"נחקר: עשרה ימים לפני שנעצרנו, ידענו מה הסיפור, אני לא ידעתי, הוא ידע וביום שהתקיימה הישיבה, יום חמישי או רביעי בלילה, התקיימה הישיבה פה? דבר איתי חופשי, מתי התקיימה הישיבה
חוקר ליאור רייס: יום חמישי
נחקר: יום חמישי, נכון
חוקר, ליאור רייס: כן
נחקר: חמישי החלטתם על יום שני בבוקר, נכון או לא?
חוקר, ליאור רייס: נכון
נחקר: נכון, יום ששי בבוקר ידענו את התאריך, יום אחרי שהתקיימה פה ישיבה.
חוקר, ליאור רייס: ואתה אישית, אתה אישית נפגשת
נחקר: אני הייתי, אני שמעתי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

חוקר, ליאור רייס: ומתי ראית, כאילו את החומרים
נחקר: את החומרים ראינו יום שישי, על הבוקר"
(עמ' 12 ש' 25-13).

עוד הוסיף שהם נפגשו פעמיים עם המדליף בנושא הזה אבל לנאשם 2 יש איתו קשר נוסף:
"חוקר, אפרים: מתי, מתי נפגשתם?

...

נחקר: אבי בא לבית כנסת בא ואמר לו, אתה איתי, לחש לו באוזן, בתפילה, צריך אותך דחוף
בחוץ.

חוקר, אפרים: בית כנסת איפה?.

חוקר, ליאור רייס: יום שישי?

נחקר: בזה, לא, אני מדבר איתך עשרה ימים קודם.

חוקר, ליאור רייס: או קיי

חוקר, אפרים: איזה בית כנסת?

נחקר: במעלה אדומים...ואמר לו מתנהלת נגדכם חקירה של צח"מ

חוקר, אפרים: הזה שבא לבית כנסת, בחור דתי?

...

נחקר: דתי, כן

חוקר, ליאור רייס: כיפה

נחקר: כן,,מתנהלת נגדכם חקירה של...אולי רק כיפה בתפילות, לא יודע, חקירה של צח"מ,

אבי אמר לו, מה יש מידע משהו על מה זה, אמר לו, אני יצלם מה שאני יכול לצלם ואני אביא

לך לראות, אבל זה יעלה כסף, אבי אמר לו זה חמור אומר לו לדעתי מאוד אמר לו בסדר.

חוקר, אפרים: אתה נכחת בשיחה הזאת, אתה היית בבית כנסת? אהה?

חוקר, ליאור רייס: למה אתה מתפלל עם אבי?

נחקר: לפעמים אני הולך אליו, כן, לשיעורי תורה

...

חוקר, אפרים: רגע, אתם ידעתם לפני זה שהוא הגיע או שזה סתם במקרה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 21196-07-13 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

נחקר: לא לא, במקרה... במקרה לחלוטין.

...

נחקר: כן זהו, אז הוא צילם את התיק, בא עוד מישהו איתו שאני לא יודע מי הוא

חוקר, ליאור רייס: מה זאת אומרת?

נחקר: לדעתי גם מרשות המיסים, אני לא יודע מי הוא, חד משמעית, הנה אני אומר לך, לא

יודע מי הוא, לא ראיתי אותו אף פעם, בא איתו עוד מישהו, פתחו את הקלסר, הוא אמר, אני

הצלחתי להוציא את הקלסר מהכספת, אלה היו המילים.

חוקר, ליאור רייס: שזה מתי קורה?

נחקר: זה קרה ביום חמישי, אם אני לא טועה, חמישי, חמישי, חמישי.

חוקר, ליאור רייס: האחרון?

נחקר: כן, או רביעי, רביעי

חוקר, אפרים: לא האחרון

חוקר, ליאור רייס: כאילו לפני, לפני המעצרים

חוקר, אפרים: רביעי?

נחקר: משהו כזה, פתח ראה, הכול כולל הכול, צילם הראה לו.

חוקר, אפרים: גם פה לא נכחת?

נחקר: נכחתי, ראיתי

חוקר: גם בבית כנסת?

נחקר: בבית כנסת... (מילה לא ברורה)

חוקר, ליאור רייס: הפגישה הראשונה, אנחנו יודעים בבית כנסת, נכון

חוקר, אפרים: זה קרה בערך עשרה ימים לפני המעצר

נחקר: שותק

חוקר, ליאור רייס: זה ראשונה, פגישה שנייה זה ביום רביעי

חוקר, אפרים: או חמישי, הוא אומר

נחקר: רביעי.

חוקר, ליאור רייס: רביעי, יום לפני אותה ישיבה שהתקיימה פה

חוקר, אפרים: בבוקר או בלילה?

נחקר: בבוקר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

חוקר, אפרים: והפגישה הראשונה, זה גם בלילה, בבוקר

נחקר: בבוקר...והוא אמר לו זה יעלה לך כסף.

חוקר, ליאור רייס: באותה פגישה שהוא הביא את הקלסר?

נחקר: כן....ואחרי זה הביאו את הקלסר, הוא ראה את מה שראה

חוקר, אפרים: מתי אחרי זה הוא הביא את הקלסר, בפגישה השנייה

חוקר, ליאור רייס: באותו יום

נחקר: באותו יום...לא הרבה זמן, כנראה שכבר הקלסר היה מצולם...הוא אמר לו...בגלל

שיודעים שאני מכיר אותך, מדרו אותי מהחקירה, אתה מבין, הוא לקח את הכסף, הוא אמר

לו אם יהיו התפתחויות, אני אודיע לך.

...

חוקר, אפרים: מי נתן את הכסף, אתה או אבי?

נחקר: אני לא נתתי, אין לי כסף...הוא ראה את הקלסר, אבי, אתה שומע, אני עמדתי בצד, כי

הם לא הסכימו שאני אתקרב, אמרתי לו מה יש בקלסר, אמר לי א, ב, ג, ד לא היה רשום בכיר

בקופת חולים מאוחדת, היה רשום בכירים, נכון או לא. בכירים היה רשום, ככה נאמר

לי...מתי נערכה פה הפגישה...בלילה שנערכה הפגישה של הצח"מ, למחרת לפנות בוקר

ידענו מתי יהיה המעצר.

חוקר, ליאור רייס: איך ידעתם?

נחקר: ממנו

חוקר, ליאור רייס: מה זה לפנות בוקר

נחקר: בתפילות של הבוקר...ידעתי מאבי."

(עמ' 14-17).

לדברי סניור, הנאשם 2 מסר לו שהם עובדים במס הכנסה חקירות ירושלים, וכשנשאל לשמו

של העובד השיב ליאור, שמתגורר במעלה אדומים, אינו יודע את שם המשפחה שלו, הנאשם

2 מסר לו שליאור הוא גיסו של חבר טוב שלו בשם 'אבי שורדי', וכי אותו אבי שורדי כעס

על ליאור שלקח ממנו כסף, וליאור הצטדק ואמר שזה לא רק הוא בסיפור (עמ' 22 ש' -10

15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

את העובד השני תאר סניור שחרחר שחום גובה ממוצע (עמ' 18 ש' 16 עד עמ' 19 ש' 23).

סניור הבהיר כי ראה את ליאור פעם אחת, שכן בפגישה בה הביא את הקלסר אמר לו הנאשם 2 ללכת ושלא יראו אותו. לאחר המפגש, הנאשם 2 דיווח לו שהם אמרו לו בכירים ועניינים, ושזה עלה וזה צילם וההוא הוציא מהכספת ושהם רוצים 50,000 ₪, וסניור אמר לו: "תשלם מה אני אגיד לך" (עמ' 20 ש' 14-22). אחרי שהתייעץ איתו הלך הנאשם 2 לביתו, שנמצא מול בית הכנסת, מעבר לכביש, הביא את הכסף לבית הכנסת ומסר אותו לליאור (עמ' 34 ש' 6 עד עמ' 35 ש' 9).

בתום חקירתו מסר סניור כי לנאשם 2 יש שותף שמקבל 50 אחוז ממנו, והוא מתוך המערכת אולם סרב למסור את שמו (עמ' 38).

29. במהלך החקירה ת/54 מיום 16.11.10 שנערכה ע"י אושרה ונסובה סביב פעילות קופת חולים מאוחדת, נכנס לחדר תנ"צ אפרים ברכה והציג ליוסי סניור מסמך ושאל האם זה המסמך אשר ראה, יוסי השיב שלא את המסמך הזה ראה אלא מסמך דומה, ובו תרשים אשר היו רשומים בו כחשודים סניור קפיטל, עבודה בכפר, ראש טוב אחזקות (עמ' 58 ש' 6 עד עמ' 59 ש' 18) ואמר שהוא הפך דף בקלסר (עמ' 78 ש' 7). כמו כן מסר כי התבלבלו לו הימים, והיום בו הביאו לנאשם 2 את הקלסר היה יום שלישי שכן הישיבה היתה ביום רביעי וביום חמישי בבוקר הם כבר היו בתל אביב "הוא נפגש עם ההוא שאתה יודע את השם שלו, כדי לעדכן אתה מבין, הוא עדכן את מי שהוא צריך לעדכן" (עמ' 78 ש' 12-39, עמ' 79 ש' 1-6), ושאל אם באמת יש ליאור ואם יש זקן (עמ' 75 ש' 20-27).

30. ביום 17.11.10, לאחר ששחרר ממצערו, התקשר יוסי סניור לליאור רייס ומסר לו שאותו ליאור עליו דיברו נשוי לאחותו של אבי שורדי, שליאור היה בביתו של אבי סיבוני בזמן שהלה היה במצער, נפגש עם אשתו ושאל אותה פרטים לגבי מצבו וסידר לו את עו"ד רם נאור, אשר עדכן את ליאור בהתפתחויות בחקירה. הדברים תועדו על ידי ליאור רייס במזכר שהוגש וסומן ת/63.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

31. בחקירה ת/55 מיום 24.11.10 ביטא יוסי סניור כעס על החוקרים, כיוון שביקש שלא ייעשה שימוש בשמו כנגד הנחקרים בפרשה, כשלדעתו הוא נתן לחוקרים "כיווני חקירה", מבלי שהיה בכוונתו להיות עד מדינה או עד תביעה (עמ' 2 ש' 21-37, עמ' 3 ש' 1-33, עמ' 6 ש' 20-31, עמ' 8 ש' 18-29), ואף הוסיף: "אני לא אחיה את זה, אם אני אצטרך להתאבד, אני גם אתאבד" (עמ' 11 ש' 15).

32. מהודעותיו של סניור במשטרה עלו, אם כן, הפרטים הבאים:

ביחס לנאשם 2:

- עשרה ימים לפני הפרוץ (בערך ביום 30.10.10) נערכה פגישה ראשונה בבית הכנסת בזמן תפילת הבוקר בה נמסר לו שמתנהלת נגדו חקירה.
- ביום ראשון שלפני הפרוץ (31.10.10 או 7.11.10) נסעו סניור והנאשם 2 להזהיר את נחומי אודות החקירה וכן הודיע הנאשם 2 על החקירה לעופר שם טוב ויניב אילוז.
- לאחר מכן נפגש הנאשם 2 עם עו"ד לגבי העברת הכסף שבחשבונו לחו"ל.
- יומיים לאחר הפגישה הראשונה, ביום רביעי או שלישי, נערכה פגישה נוספת בבית הכנסת בה הוצג לעיון הנאשם 2 קלסר של צח"מ שלטענתם הוצא מהכספת.
- בתמורה למידע שילם הנאשם 2 למדליף 50,000 ₪. את הכסף הביא מביתו לבית הכנסת.
- ביום שישי (5.11.10) בבוקר, לאחר הישיבה ביאח"ה, ידע הנאשם 2 על מועד הפרוץ.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ביחס למירז ולנאשם 1:

- המדליף הוא ליאור מרשות המסים או ממס הכנסה, גיסו של אבי שורדי. אותו ליאור מודר מהחקירה עקב היכרותו עם הנאשם 2.
- הפגישה הראשונה נערכה 10 ימים לפני הפרוץ, בשעות הבוקר המוקדמות בעת התפילה בבית הכנסת (6-7 בבוקר). נאמר לנאשם 2 כי זה "יעלה לו כסף",
- הפגישה השנייה נערכה בבית הכנסת יומיים לאחר מכן, ביום רביעי או שלישי (10.11.3 או 10.11.2). יחד עם ליאור הגיע לפגישה השניה אדם נוסף מרשות המסים. ליאור והאדם הנוסף הביאו איתם קלסר ובו מסמכים ותרשים אודות החשודים. הנאשם 2 הלך לביתו הביא את הכסף לבית הכנסת ומסרו לליאור.
- בין המדליף לבין הנאשם 2 היה קשר טלפוני, וביום הפרוץ (10.11.8) התקשר ליאור פעמים רבות לנאשם 2 וחיפש אותו, וכן התקשר לאשתו של הנאשם 2 ולסניור עצמו.

תימוכין לגרסתו המפלילה של סניור

- 33. ב"כ המאשימה הפנה כתימוכין לגרסתו המפלילה של סניור למחקרי תקשורת, פרטים מוכמנים וגרסתו של ליאור מירז, כפי שיפורט להלן.

מחקרי תקשורת

- 34. פלטי השיחות מצביעים על קיומו של קשר טלפוני בין ליאור מירז לבין הנאשם 2, וכן מצביעים על כך שבבוקר הפרוץ ניסה מירז להתקשר לנאשם 2 פעמיים למספר הטלפון הרגיל (שתי שיחות יוצאות שלא נענו בשעה 06:53 בבוקר, ת/18); כן מלמד מחקר התקשורת על הפעלת כרטיסי סים חדשים על ידי הנאשם 2 ועל ידי סניור ביום 10.11.3 (מספרי טלפון -054-7162327 71623281-054) ועל קשר טלפוני באמצעותם בין סניור לנאשם 2. 12 שיחות תועדו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ביום 7.11.10 ו-6 שיחות בבוקר הפרוץ החל בשיחה של סניור לנאשם 2 בשעה 06:30 ועד שעה 9:23 (ת/35, ת/36). מכאן כי בבוקר הפרוץ התקשר סניור לנאשם 2 בשעה 06:30 ושוחח עמו בטוקמן. בשעה 06:53 ניסה גם מירז להתקשר לנאשם 2, אולם לקו הרגיל, ולא נענה; מאיכון שנערך למכשיר הטוקמן עולה שהנאשם 2 אוכן גם בליל 7.11.10 וגם בבוקר יום 8.11.10 בירושלים, באנטנת מלון עץ הזית ובהמשך במרכז הפעמון ברח' המלך ג'ורג' 3 בירושלים (ת/32), ולא בצפון הארץ כטענתו.

בנוסף עולה ממחקרי התקשורת (נ/30) כי ישנה תקשורת (במסרון) בין ליאור מירז לעו"ד נאור ביום 7.11.10.

יחד עם זאת, אין אינדיקציה לשיחות ממכשיר הטלפון של מירז לסימה כהן, אשתו של הנאשם 2, או לסניור. בדבריו למדובב מסר ליאור שבחיפוש במשרדו נתפס מכשיר טלפון נייד מסוג "טוקמן", שאי אפשר להוציא לו פלט, עמו ביצע פעמיים ביום שיחות לעו"ד של הנאשם 2 מאז שזה נעצר, אולם אין אינדיקציה לכך בחומר החקירה שהוגש לעיוני.

פרטים מוכמנים

35. ב"כ המאשימה הפנה לפרטים בגרסתו של סניור במשטרה אשר לטעמו יכולים להיחשב כמוכמנים:

- א. הידיעה שהוקם צח"מ לצורך החקירה.
- ב. הידיעה שליאור מירז מודר מהחקירה בעקבות היכרותו עם הנאשם 2.
- ג. זהות החשודים ומהות החשדות (באופן חלקי).
- ד. מועד הישיבה ביאח"ה ומועד הפרוץ.
- ה. הידיעה אודות קיומו של קשר טלפוני כאמור בין ליאור מירז לבין הנאשם 2 בכלל וביום הפרוץ בפרט.
- ו. העובדה שהחשודים לא אותרו לחקירה ביום הפרוץ.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ז. פרטים נוספים אשר נמסרו על ידי ליאור מירז בהודאתו בפני המדובר אריאל, כפי שאפרט בהרחבה בהמשך, ובקצרה: מועדי הפגישות עם הנאשם 2 בבית הכנסת, מעורבותו של אדם נוסף, גובה הסכום אותו קיבלו מידי הנאשם 2, דבריו ביחס לכך שנחומי, עופר שם טוב ויניב אילוז הוזהרו על ידי הנאשם 2 ונסעו לקברי צדיקים על מנת להתחמק מהחקירה.

ה. סניור אמר בחקירתו ת/52 שהנאשם 2 מחזיק בחשבון הבנק שלו 8 מיליון ₪ (עמ' 18 ש' 11-3), וכי הנאשם 2 פנה לעו"ד נאור על מנת להעביר את כספו לחו"ל, ואכן הנאשם 2 יצר קשר עם עו"ד נאור והעביר סכום בסדר גודל דומה לחו"ל.

פגמים שנפלו בגרסתו המפלילה של סניור

36. ב"כ הנאשם 1 הפנה לפגמים שונים בגרסתו המפלילה של העד סניור, חלקם פגמים בעלי אופי דיוני, הנעוצים באופן חקירתו של העד, וחלקם פגמים מהותיים שבאים לידי ביטוי בקוהרנטיות הגרסה עצמה.

פגמים דיוניים

37. לטענת ב"כ הנאשם 1, החוקרים נחשפו למעורבותו של ליאור מירז החל מיום המעצרים, שכן בעת החיפוש בביתו של הנאשם 2 ביקש החוקר דיויד נודלמן מהגב' סימה סיבוני, אשת הנאשם 2, להתקשר לטלפון הנייד של הנאשם 2, היא עשתה כן והמכשיר צלצל בסלון הבית (נ/92). לטענת הגב' סיבוני, דיויד נודלמן פתח את מכשיר הטלפון והבחין בשיחות רבות שלא נענו מ"ליאור מירז ממס הכנסה" ושאל אותה מיהו (פרוטוקול מיום 8.12.15 עמ' 878 ש' 24-26). מכאן, ששמו של ליאור מירז כבר היה מצוי בידי החוקרים עוד בטרם נחקר סניור.

כמו כן, ביום שבו נקב סניור בשם ליאור ממס הכנסה (15.11.10) התקשר תנ"צ אפרים ברכה לג'וני פיטוסי מחקירות מע"מ דווקא, שאל אותו לשמו של החוקר שמודר על ידו וזימנו לחקירה (נ/16).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

היעדר תיעוד

38. נטען כי החוקרים ערכו שיחות לא מתועדות עם סניור, כך על פי עדותו של סניור (פרוטוקול מיום 19.11.14 עמ' 75 ש' 26-32), וכאינדיקציה לכך הפנה ב"כ הנאשם 1 לדבריו לחוקרת אושרה מיום 12.11.10 (ת/א 50 עמ' 12 ש' 13-2) "כשאני אשתחרר מהמעצר אני מבטיח לך שרשות המיסים יעצרו מבטיח אישית... שרשות המיסים יעצרו וליאור יודע את זה ליאור לא סתם..."; גם בחקירה ת/א 52 מיום 14.11.10 התייחס סניור לכך ששוחח עם החוקר ליאור רייס עובר לחקירה "אני יצרתי את הקומבינה? זה מה שאתם לא רואים, שאני אמרתי לך למטה, ליאור יש הרבה מאוד דברים שאתם לא רואים שאתם לא יודעים... הוא יודע, דיברתי על הכל" (עמ' 29 ש' 29-30).

הדברים אף הוצגו לחוקר ליאור רייס (להלן: "ליאור") בעדותו והוא מסר כי "יכול להיות שדיברתי איתו ואמרתי לו תשמע אולי היה מדליף מרשות המיסים" (פרוטוקול מיום 22.1.15 עמ' 148 ש' 1).

39. נטען כי במקרים בהם גרסתו של סניור לא התיישבה עם הראיות, שאל החוקר רייס את סניור שאלות אשר הובילו אותו לשנות את תשובותיו בהתאם:

- כאשר סיפר סניור שהנאשם 2 מסר לו שהמדליף התקשר אליו והיה לחוץ, שאל אותו החוקר: "לאיזה פלאפון? לא, הפלאפונים שלו היו בבית", ובהתאם לכך שינה סניור את דבריו ואמר "אם הוא היה בבית, יכול להיות גם לטלפון של אשתו... עכשיו שאתה אומר לי שהטלפון שלו היה בבית אז לאחד משני הטלפונים..." (ת/א 52 עמ' 50 ש' 1-12).

- כאשר החוקרים שאלו אותו איך הוא ידע שאשתו של הנאשם 2 קיבלה שיחת טלפון, מסר סניור "כי אני דיברתי בטלפון כשנעצרתי עם אבי". ת"נצ אפרים ברכה שאל אותו "אבי הוא... אבל אבי עוד לא ברח אבל". סניור השיב "תגיד לי מה אתה שפוי אפרים?"

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

איך לא ברח? אני נעצרתי בתשע וחצי בבוקר" וליאור רייס התערב ואמר: "איך שהוא נעצר הוא סיפר לנו..." (ת/109 עמ' 3 ש' 27-39).

בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם 1 לכך שהשיחה שלא נענתה מליאור מירז לנאשם 2 (בה לכאורה שאל "למה סיבוני נעלם? למה הוא עושה לי את זה?") נערכה בשעה 06:53 (ת/18+ת/26), בעוד שבפועל החוקרים המתינו לנאשם 2 מחוץ לביתו עד השעה 09:00, ורק אז הבינו שהוא אינו בבית (כלומר עד אז ליאור מירז לא יכול היה לדעת שהוא נעלם ולשאול "למה הוא עושה לי את זה"). כמו כן לא היו שיחות מליאור מירז לאשת הנאשם 2, ולא היו שיחות בין הנאשם 2 לאשתו.

- כאשר מסר שידע אודות הצח"מ מחברוני אמרו לו החוקרים "עזוב חברוני עזוב חברוני" ולא המשיכו החקירה בהקשר זה (ת/49 א עמ' 7 ש' 15).

- כאשר התבלבל סניור בתיאור התאריכים של מועדי הפגישות הנטענות מסרו לו החוקרים פרטים על מנת לסייע לו:
"סניור: ... זה היה, אם אני לא טועה, יום שלישי בבוקר כשהם הביאו את הקלסר.

ברכה: שלישי או רביעי? אמרת יום רביעי

סניור: שלישי, שלישי

ברכה: אמרת רביעי בהתחלה

סניור: כן. אמרתי לך שמתבלבלים לי הימים, אבל שלישי, אם אני לא טועה יום שלישי בבוקר.

ברכה: שלישי?

סניור: כן. או שלישי או רביעי. אתה רואה, אתה עוד פעם משבש אותי."

(ת/53 א עמ' 73)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

היעדר חקירה באזהרה

40. סניור לא הוזהר בגין עבירות שיבוש הליכי חקירה ואמרותיו הוקלטו במסגרת שיחות "לא פורמליות" עם ליאור רייס ואפרים ברכה ולא במסגרת חקירות באזהרה.

הדחה בחקירה

41. לטענת סניור הוא הודח על ידי אפרים ברכה לומר דברי שקר, המאשימה ויתרה על עדותו של ברכה במסגרת פרשת התביעה (מותו הטראגי התרחש לאחר שנסתיימה פרשת התביעה, ולטענת ב"כ הנאשם 1 לולא מותו, היה מוזמן כעד מטעם ההגנה).

42. כן נטען כי מתמלול החקירה ת/א50 עולה שהחוקר ליאור שוחח עם סניור ביחס למה שעליו לומר בחקירה:

"סניור: יום ראשון אתה מקבל א,ב,ג,ד

ליאור: שוחד אני מקבל של סיבוני?

סניור: אני לא יודע מזה אני לא יודע אני לא יודע אמ...יש שוחד אני לא יודע ריבוננו של עולם אם הייתי יודע הייתי אומר לך. אני רוצה ללכת הביתה לא זה מעניין אותי היום ולא זה מעניין אותי היום. מעניין אותי הילדה שלי מעניין אותי המשפחה שלי..."

(ת/א50 עמ' 22 ש' 20-26)

...

"ליאור: אתה לא רוצה להגיד את מה שאמרתי לך?

סניור: לא

ליאור: אמרתי לך כמו שאתה נותן לי את המילה שלך בסדר יוסי?

סניור: תוציא אותי איתך החוצה."

(ת/א50 עמ' 24 ש' 12)

בחקירה ת/א52 אמר ליאור לסניור:

ליאור: מה עם הבן אדם? מה עם הבן אדם שלי שאני רוצה?

סניור: לא, תן לי ללכת הביתה, ועכשיו יהיה יום ראשון גם ליאור..."

(עמ' 3)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

כמו כן התנהל בהמשך דיון אודות מעורבות מח"ש בחקירה :
"אפרים : תשמע, מח"ש אנחנו, מה שחשוב לנו כרגע...
סניור : שמח"ש מחוץ לתמונה...
אפרים : לא לא לא...
ליאור : תגיד אם היא מחוץ לתמונה
סניור משפט לא ברור
חוקר : איזה אני...
ליאור : אח שלי, תקשיב, אני מוכן לשים מה שאתה רוצה...
סניור : אני מוכן שתעצור אותי
ליאור : אפי, מה שאתה רוצה אני שם, אין מצב שמח"ש בתמונה, אחי, בוא רק, עזוב...
סניור : אל תהיה כל כך בטוח (מילה לא ברורה)". (עמ' 49 ש' 18-7).

פיתוי והשאה

43. נטען כי במסגרת חקירותיו של סניור הובטח לו על ידי חוקריו שהוא ישוחרר ממעצרו ושהם יפעלו לסגירת תיקו. כך, בזמן שסניור מסר לחוקריו שהוא ידע מחברוני אודות החקירה, ושיש צח"מ שחקירתו עומדת להפוך לגלויה "רק חברוני בכל הכנות ליאור רק חברוני אתם ישנים בעמידה" (ת/49 עמ' 7 ש' 15), אמר הוא "יום ראשון הבטחה הוא יודע שאני מילה שלי זה כמו ברזל ואני לא אומר חברוני..."

וכן בהמשך :

"סניור : יום ראשון אני יגיד הבטחתי הבטחתי מילה שלי יום ראשון

ליאור : עכשיו

סניור : לא, יום ראשון ליאור

חוקר : אל תבוא ותגיד חברוני

סניור : אני גבר ? לא אומר חברוני. אני גבר ליאור יום ראשון אני משוחרר

...

ליאור : יוסי על זה לא נאריך לך מעצר, על זה...

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

סניור: לא לא לא יום ראשון אני בבית אתה איתי? אני לפני שאני הולך אתה שומע לפני שאני הולך אני נכנס איתך לחדר ואני אומר לך הבטחתי ליאור...".
(ת/א 49 עמ' 10 ש' 17-4).

וכן בהמשך:

ליאור: אם אני נותן לך מילה...לא לא לא תקשיב לי טוב שעל העניין הזה, זאת אומרת אם צריכים אותך לחקירה אתה יודע שאני לא בתיק אתה יודע אבל יש לי מילה..תקשיב לי טוב עכשיו אם אני אומר לך שעל העניין הזה ונותן לך את המילה שלי, זה לא יוזכר בשום מקום ביום ראשון בשום מקום".
(עמ' 11 ש' 29 עד עמ' 12 ש' 2).

בחקירתו/ת 52/א בכה סניור ותנ"צ אפרים ברכה הצטרף לחוקר ליאור רייס. החוקרים ביקשו ממנו לדבר והוא ביקש להשתחרר.
סניור: תשחרר אותי, ליא..אפרים, הגה ליאור פה, תשחרר אותי תקבל שם, על מגש תקבל אותו, מה אתה רוצה?
אפרים: מה זה? אבל מה זה? מאיפה? (מילה לא ברורה) מהמטרה או (מילה לא ברורה)?
סניור: לא מעניין, זה לא מעניין
אפרים: לא...
סניור: מה איכפת לך?
אפרים: ועוד איך, ועוד איך
(עמ' 7 ש' 35 עד עמ' 8 ש' 2)

סניור הבהיר שאחרי שישוחרר הוא יוביל את החוקרים בחקירה "לאן שאתה רוצה" (עמ' 18 ש' 24), ובחקירתו הבאה (ת/א 53) אמר לחוקרים ליאור רייס ואפרים ברכה שהוא רוצה את עזרתם עם רשות המסים, וליאור מסר לו "נסגור איתם, אני לא רוצה שאף אחד יידע" (עמ' 6 ש' 2). סניור ביקש מליאור הבטחה, וליאור השיב לו "מה אתה חושב משחקים בקקות" (עמ' 6 ש' 15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ליאור רייס הגיע להסכמה עם סניור שבת זוגו לא תזומן לחקירה, הדבר לא קיבל ביטוי במזכר מסודר בחומר החקירה אלא נחשף במסגרת אמירה בחקירה ת/53א (עמ' 27 ש' -21). (22).

לאחר שסיכמו החוקרים עם סניור על שחרורו, הבהירו לו החוקרים שהוא אינו יכול לשוחח על הנושא עם עורך דינו. החוקרים רייס וברכה יעצו לו כיצד לדבר עם עורך דינו על מנת לא לחשוף את ההתנהלות ביניהם ואפרים ברכה אף אמר לו מפורשות "אל תגיד לניר שאתה מדבר איתי" (ת/54א עמ' 77-74).

מחדלי חקירה

44. החוקרים נמנעו מלבצע הליכי זיהוי שונים דוגמת מסדר זיהוי אף שהיה ברור שסניור אינו בטוח בתיאוריו.

החוקרים נמנעו מלחקור את חברוני על אף שסניור מסר בהודעתו כי הלה עדכן אותם באופן שוטף החל מחמישה חודשים קודם לכן בדבר הקמת הצח"מ (ת/49א עמ' 2-1, עמ' 7).

החוקרים נמנעו מלחקור את עו"ד רם נאור וכן נמנעו מלחקור בכיוון החקירה אליו רימז סניור אשר היה בו, כדבריו, כדי לערב את מח"ש בחקירה.

פגמים מהותיים

45. סניור כאמור שינה מספר פעמים את גרסתו ביחס למועד הפגישה השנייה (מיום חמישי ליום רביעי ומיום רביעי ליום שלישי), כשהוא מדגיש שהפגישה היתה יום לפני הישיבה ביאח"ה. הישיבה ביאח"ה היתה כאמור ביום 4.11.10 (יום חמישי), אולם מפלטי התקשורת עולה כי ביום רביעי ה- 3.11.10 לא היה הנאשם 1 במעלה אדומים. על פי כתב האישום, הפגישה השנייה התקיימה ביום 2.11.10 אך בשל העובדה שביום זה אוכן הנאשם 1 במעלה אדומים, לטענתו כיוון שנקרא לסייע לליאור מירז בתיקון תקר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

- מכל מקום, פלטי התקשורת מראים שהנאשם 1 היה במעלה אדומים ביום 2.11.10 בין השעות 9 ל-10 בבוקר ולא בשש בבוקר כנטען.
46. סניור טען בתחילה כי ראה קלסר של צח"מ ותרשים של צח"מ עם שמות המעורבים והסכומים, ש"הפך דף בקלסר", ומאידך טען כי הוא עמד בצד כיוון שהמעורבים לא הסכימו שהוא יתקרב, הוא שאל את הנאשם 2 מה יש בקלסר והנאשם 2 אמר לו "א,ב,ג,ד".
47. גם אם ראה סניור מסמך, שעניינו "חשד לשוחד בכירים", הרי שהמסמך לא אותר במשרדי מע"מ. מכאן, לטענת ב"כ הנאשם 1, כי ההדלפה, אם היתה כזאת, היתה מתוך יאח"ה ולא ממשרדי מע"מ.
48. סניור מסר שהנאשם 2 שילם לליאור בבית הכנסת 50,000 ₪, אותם הביא מביתו, ואילו מירז מסר למדובב שהנאשם 2 שילם לנאשם 1 30,000 ₪ במפגש בחצר ביתו (יפורט בהמשך).
49. התיאור של ליאור מירז אותו מסר סניור (רזה שחום עם זקן) ושל ה"אדם השני" (שחרחר גבוה עם שיער שחור) אינו מתאים לליאור מירז ולנאשם 1 (ת/א 54/עמ' 75 ש' 11-28, עמ' 61 ש' 12), והחוקר רייס אישר זאת בעדותו (פרוטוקול מיום 22.1.15 עמ' 171 ש' 13). בנסיבות אלה, נטען כי שגו החוקרים עת לא ערכו מסדר זיהוי ולו מסדר תמונות לסניור. סניור בעדותו טען כי ליאור והנאשם 1 אינם האנשים אותם ראה (פרוטוקול מיום 17.11.14 עמ' 35 ש' 4-8).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

50. עוד נטען, כי הפרטים ה"מוכמנים" אינם מוכמנים וידיעתם אינה מעידה על אירוע ההדלפה:

- א. העובדה שהיה צח"מ היתה ידועה מחברוני ומאחרים כאמור.
- ב. העובדה שמירז מודר מהחקירה היתה ידועה לסניור מאז שהנאשם 2 פנה לליאור מירז בשל מכתב שקיבל מחקירות ת"א, ליאור מירז הפנה אותו לעו"ד נאור ומסר שהוא אינו יכול לעזור להם כיוון שמודר מהחקירה.
- ג. העובדה שסניור ידע שלצד שמו רשום במסמך 4 מיליון נח נובעת ממכתב שנשלח אליו ממס הכנסה. אף שהדברים נמסרו לחוקרים, לא נבדקה שאלת קיומו של מכתב כאמור.
- ד. סניור טען כי ידע על קיומה של הישיבה ביאח"ה ועל מועדה מחוקריו ליאור רייס ואפרים ברכה (ת/א 52 עמ' 5 ש' 18, ת/א 53 עמ' 12 ש' 20-13). את העובדה שליאור הוא גיסו של אבי שורדי מסר הנאשם 2 לסניור כאשר מירז הפנה אותם להתייעץ עם עו"ד נאור.
- ה. סניור טען כי ידע על שיחת הטלפון בין ליאור מירז לבין הנאשם 1 ביום המעצרים מהחוקר ליאור רייס, שכן בשעה שהוא נעצר, טרם ידע מה קורה בבית של הנאשם 2 (פרוטוקול מיום 17.11.14 עמ' 54 ש' 25-10).
- ו. מרבית פעולות החקירה שתוכננו בוצעו, החוקרים טעו בכתובתו של סניור והנאשם 2 היה בקברי צדיקים. שאר המעורבים שלא אותרו מסרו בחקירותיהם בהמשך שלא ידעו על מועד הפרוץ והמדינה הצהירה שאין ביכולתה לסתור או להפריך טענה זו.
- ז. קיימות סתירות כאמור בין גרסתו של סניור לבין גרסתו של ליאור מירז.
- ח. בנוגע למועד העברת הכספים ע"י הנאשם 2 לחו"ל, ראו דיון בהמשך בפרק "הדלפת החקירה – האמנם?".

בנסיבות אלה, ומאחר ולטענת סניור עצמו, נמסרו לו דברים נוספים ע"י החוקרים מחוץ לחדרי החקירות, טען ב"כ הנאשם 1 כי אין לראות בפרטים האמורים משום "פרטים מוכמנים", היכולים לחזק את הודעתו המפלילה של סניור, וכי ממילא אין בדברים כל פרט הקושר את הנאשם 1 למעשים האמורים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

51. רפ"ק ליאור רייס, מפקד כוח משימה שחיתות שלטונית ביאח"ה, ובזמן החקירה ראש מחלק ביאח"ה, מסר בעדותו כי הוא מידר את עצמו מהחקירה של קופ"ח מאוחדת לאחר שנתגלתה קרבה מסוימת אליו. לאחר הפרוץ, ולאחר שהסתבר כי היתה הדלפה, מינה אותו תנ"צ אפרים ברכה לחקור אותה. רייס הכיר את יוסי סניור מחקירות קודמות במפלג הונאה בתל אביב ולכן ביצע תרגילי חקירה במהלכם שוחח עמו והקליט אותו, בניסיון לדלות פרטים אודות המדליף. לדבריו, כל השיחות שלו עם יוסי סניור – למעט אחת - הוקלטו ותועדו גם במזכרים, ובוצעו בחדרי החקירות בלהב או במסדרון. אותה שיחה שלא הוקלטה היתה בפעם הראשונה בה הוא נכנס לחדר החקירה של יוסי סניור במסגרת חקירתו על ידי רשות המסים, ביום 12.11.10. רייס הוציא את סניור מחדר החקירות, שוחח עמו ולאחר מכן הכניסו לחדר החקירות וערך זכ"ד (עמ' 428 ש' 29 עד עמ' 429 ש' 2, עמ' 430 ש' 18-10) (הוגש וסומן ת/59). רייס מסר כי לא ידע את שמו של ליאור מירז לפני שיוסי סניור העלה אותו (עמ' 432 ש' 21-17). רייס נשאל האם יוסי סניור מסר לו שהם ידעו על החקירה מבעוד מועד מבני הזוג גבעוני, שחתנם הוא אסף וולפיש. הוא שלל את הדברים ומסר כי גרסה זו נודעה לו לראשונה מהתובע (עמ' 433 ש' 28 עד עמ' 434 ש' 3).

רייס שלל נקיטת איומים כלשהם כלפי יוסי סניור בכדי לקבל ממנו גרסה (עמ' 434 ש' 11-22).

רייס עומת ע"י ב"כ הנאשם 1 עם העובדה שמעורבים רבים בפרשיית קופ"ח מאוחדת, שהחשדות בגינה פורסמו בתקשורת עובר לפרוץ, נמצאו בביתם במועד הפרוץ, ובהם יהודה אליאש, יגאל נחומי, עופר מאירי, ומסר שאינו זוכר מי לא היה בבית למעט סיבוני. כן עומת עם כך שסניור מסר שישנו שוטר מעורב, שהוא היה מעודכן דרך חברוני, שאפרים ברכה לא רצה לערב את מח"ש ולא שיעלה שם של שוטר שהיה מעורב בהדלפה, ושהם "ישנים בעמידה", ומסר שלא היתה כל סיבה לחשוד בשוטר וכי סניור מסר בסופו של יום מי המדליף והוא אינו שוטר. כמו כן עומת רייס ארוכות עם כך ששמו של ליאור מירז עלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

מראש כמי שיכול להיות מעורב בשיבוש לאור קרבתו לסיבוני, וכי החקירה היתה מכוונת מראש, אך הוא שלל את הדברים.

רייס עומת עם סתירות בין תיאור יוסי סניור את החשודים לבין מראה הנאשמים, וכן נשאל מדוע לא נערך מסדר זיהוי עם סניור, ולא עלה בידו להשיב (פרוטוקול מיום 22.1.15 עמ' 165 ש' 3-25, עמ' 170 ש' 13 עד 171 ש' 29, עמ' 172 ש' 4-17).

ג. עד התביעה ליאור מירז

הקשר עם הנאשם 1

52. ליאור מירז מסר בעדותו כי שימש כחוקר במחלקת חקירות מכס במע"מ ירושלים וקצין מבצעים של היחידה, אחראי על תיאומים בין המשטרה למשרד בנושא מעצרים וכדומה. מפקדו הישיר היה ג'וני פיטוסי, הנאשם 1 היה ראש המדור שלו והם היו חברים לעבודה.

הקשר עם הנאשם 2

53. לדבריו, בעקבות מות אביו הוא התקרב לדת, וכשהגיע לבית הכנסת "נופי סלע" בשכונת מגוריו, פגש לראשונה את הנאשם 2, אשר הזמין אותו לשבת לידו והזמין אותו לשיעורי תורה בימי שבת בביתו (פרוטוקול מיום 26.3.15 עמ' 375 ש' 8-32). אגב כך, הכיר את אשתו של הנאשם 2 סימה, ובתו שמרה לעיתים על ילדיו של הנאשם 2 (עמ' 376 ש' 21-28).

המידור מהחקירה

54. ליאור מירז אישר כי שמע את שמו של הנאשם 2 בחדרו של בנימין שזו, נכנס לחדר ואמר שהוא חבר שלו מבית הכנסת, וביקש למדר אותו מהחקירה ולצאת לחופשה. ג'וני פיטוסי סרב לאפשר לו לצאת לחופשה אבל אמר כי לא יהיה מעורב בתיק (עמ' 377 ש' 9-2). העד מירז כעס מאוד שלא אישרו לו חופשה וסיפר על כך לנאשם 1 (עמ' 377 ש' 19-21).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הכרזה על העד כ'עוין'

55. מירז נשאל מספר שאלות נוספות, וכשנשאל לגבי מפגש עם הנאשם 1 במעלה אדומים אמר כך: "אני לא זוכר כלום. אני מדחיק את זה ממני. אני רוצה שתביין. אני לא רוצה להיזכר בזה" וביקש לקיים הפסקה בדיון. לאחר ההפסקה המשיך לטעון שאינו זוכר, והתנגד להשמעת קטעים מאמירותיו למדובב בתא המעצר, בטענה שהדבר יסב לו נזק נפשי(עמ' 379 ש' -20-32). מירז שוחח עם עורך דינו וטען כי אף במשפטו במסגרת משפט הזוטא אותו ניהל, לא הושמעו לו ההקלטות מהחשש לגרימת נזק נפשי. מירז נשאל פעם נוספת האם הזעיק את הנאשם 1 לסייע לו בתיקון שני תקרים ברכב, ומסר שאינו זוכר. כן נשאל לגבי סך של 8,700 ₪ במזומן שנתפסו עליו עם מעצרו, ומסר שאינו זוכר (עמ' 387 ש' 1-32, עמ' 423 ש' 4-25).

בנסיבות אלה ביקש ב"כ המאשימה להגיש את אמרותיו של מירז בחקירותיו מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות, ואת עדותו במסגרת משפט הזוטא בעניינו. ב"כ הנאשמים הסכימו להגשה בכפוף להעדת גובי האמרות והמדובבים אולם ב"כ המאשימה טען כי אין בכוונתו לזמן את המדובבים - המופיעים ברשימת עדי התביעה - לעדות, משום שלעמדתו עצם מתן האמרה הוכח במשפט בעדות לירון גבעול, מפעיל ההקלטה בתא המדובבים (עמ' 241 ש' 1-31). האמרות התקבלו על ידי וסומנו תוך שהוחלט כי הטיעונים בנוגע לקבילותן ומשקלן יהיו בסיכומים.

מירז עומת עם כך שבדיון בהארכת מעצרו בבית המשפט ביום 23.11.10 לא הועלו טענות בנוגע להתנהלות המדובבים בתא כלפיו, והשיב שאינו זוכר. כשנשאל האם מסר על הדברים לעורכת דינו, הנאשמת 3, מסר שהדברים מצויים תחת חיסיון וכי אינו זוכר את הדיון הזה (פרוטוקול מיום 26.3.15 עמ' 409 ש' 7 עד עמ' 410 ש' 10). פרוטוקול הדיון הוגש וסומן ת/92.

מירז נשאל כיצד ידע למסור על הקשר העסקי בין הנאשם 2 לסניור, קשר שנערכה חקירה אודותיו ועתיד להיות מוגש בעניינו כתב אישום, ומסר שאינו זוכר אבל ככל הנראה קרא על הדברים באינטרנט ובעיתון (עמ' 413 ש' 13 עד עמ' 414 ש' 11).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

מירז עומת עם כך שידע את הדברים כיוון שעייין בתיקי החקירה, והשיב כי המציא את הדברים (עמ' 422 ש' 1-25).

מירז נשאל מדוע בנסיבות בהן חש שעליו להמציא סיפור כדי להתחמק מהמדובב שאיים עליו עירב את חברו אילן, הנאשם 1, והשיב כי אינו זוכר (עמ' 415 ש' 9-11). כן נשאל כיצד לא סיפר על דברים אלה לאשתו כשפגש בה במעצר והשיב שאינו זוכר (עמ' 420 ש' 26-31, עמ' 421 ש' 1-3).

עוד נשאל על העימות במהלך החקירה עם המדובב, במסגרתו נוכח שהוא שוטר, אך לא העלה בפניו את כל טענותיו בדבר המצאת סיפורים עקב איומים. בתגובה מסר כי אינו זוכר כלל שנפגש עם המדובב (עמ' 430 ש' 1-25).

כשנשאל לגבי גרסת הפנצ'רים וטענתו שהנאשם 1 הגיע לסייע לו עם גלגל רזרבי, חזר על כך שאינו יודע וטען "מחקתי את הכל" (עמ' 431 ש' 1-9), והוסיף ואמר: "בוא, אני אחסוך לך את כל השאלות. אני לא נותן חומרים, אני לא יודע, אני לא זוכר כלום. אני לא רוצה לזכור מזה כלום. אני עברתי התעללות קשה, עזבו אותי בשקט, תניחו לי בשקט, תודה רבה" (עמ' 431 ש' 16-18).

טענות אודות החקירה

56. כאמור, ליאור מירז מסר מראשית עדותו לפני כי הוא שרוי במצב נפשי קשה בעקבות החקירה והעמדתו לדין, כאשר לדבריו ננקטו נגדו במהלך החקירה אלימות ואיומים, הוא הושם בצינוק ונאלץ לדבריו "להמציא סיפור" על מנת שיעזבו אותו. לדבריו הוא מקבל טיפול תרופתי פסיכיאטרי, וכן סובל מהתפרצות חמורה של פסוריאזיס עקב לחץ נפשי (פרוטוקול מיום 26.3.15 עמ' 372 עד עמ' 373 ש' 29).

בחקירתו הנגדית אישר ליאור כי הוא מקבל טיפול פסיכיאטרי תרופתי עקב חרדות, וטען כי במהלך חקירתו הוא המציא שקרים ביחס להיותו עצור בגין עבירות סמים, עד שהסוהרים הגיעו במכוון ואמרו בקול רם שהוא עצור מע"מ. כמו כן הוא הבחין בעצור ששכב על הרצפה, צעק לעזרת הסוהרים וחש שיש חשש לחייו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

לאחר מכן נכנס לתא עצור שמראהו מרתיע (רחב מימדים ובעל קעקועים רבים) והחל להתנהל בתא באלימות, בעט בחפצים וצעק, והוא נכנס להתקף פסיכוטי, החל לרעוד וחש ש"נגמרים לו החיים" (עמ' 445 ש' 32-1). המדובר הקרוי "חיים" התחיל להכות בקיר במכות אגרופ ו"לצעוק שמירז סמוי ו"שטינקר", שבגללו האריכו לו מעצר, ומירז התחיל להמציא סיפורים כיוון שחש שעליו להינצל (עמ' 446 עד עמ' 448, עמ' 453 ש' 9-7).

ליאור מירז עומת עם כך שנפגש עם אשתו ביאח"ה ולא אמר לה שהוא ממציא דברים למדובבים כי הוא חושש שיהרגו אותו, והשיב שהוא אינו זוכר כלל שנפגש עם אשתו ביאח"ה (עמ' 464 ש' 13 עד עמ' 465 ש' 20).

57. גם פרוטוקול עדותו של ליאור מירז במסגרת תיקו הפלילי הוגש וסומן ת/91. מהפרוטוקול עולה כי גם במשפטו טען ליאור מירז שבזמן מעצרו בתחנת משטרת רמת גן עת היו בתאו מדובבים, הוא נתקף התקף פסיכוטי. לטענתו, לאחר שראה אדם שוכב כמת על הרצפה ואף אחד לא התייחס אליו, הוכנס לתאו אדם נוסף גדל מימדים, שבעט במיטה ובשירותים, והתנהל בבריונות, לאחר מכן הסוהרים הגיעו לתא ואמרו ארבע פעמים שהוא עצור מע"מ, ובאותו רגע נכנס להתקף פסיכוטי והחל לרעוד (עמ' 173 ש' 31-14). לדבריו, הוא התנהל באופן רגיל על מנת לא לשדר פחד ופגיעות, אולם לדבריו, גם אריאל שאל מי המניאק פה, ולאחר שחיים אמר לו שיתן לו שפיץ וכיוון לצווארו הוא נפל על הרצפה והתחנן שיאמינו לו. חיים קרא לסוהר ולאחר שהסוהר הלך הוא עשה את צרכיו על עצמו עקב החרדה (עמ' 175 ש' 32-13). הוא בכה ואז חיים קרא פעם נוספת לסוהר וכך עבר הוא לתא של אריאל (שהאסיר החולה "נעלם" ממנו) (עמ' 176 ש' 3 עד עמ' 177 ש' 20). לדבריו אריאל היה שקט ועקב כך חשב שהוא ראש ארגון פשע, וכתוצאה מפחד החליט לומר לו דברים בהתאם לחשדות שמייחסים לו בחקירה (עמ' 178 ש' 21 עד עמ' 179 ש' 1). גם הסוהרים (השוטרים) התייחסו לאריאל כאל "לקוח VIP" (עמ' 179 ש' 30).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

טענות ביחס לגרסת השוחד

58. ליאור מירז מסר שמעולם לא פגש ביוסי סניור, עד למשפטו (עמ' 466 ש' 20-23).
59. מירז הבהיר כי בית הכנסת "יצחקי" מרוחק מביתו והוא לא פקד אותו, וכי בית הכנסת אותו פקד היה "נופי סלע" (פרוטוקול מיום 13.4.15 עמ' 485 ש' 1-25).
60. מירז מסר כי לא ראה במסגרת עבודתו כל חומר על הנאשם 2 וכן לא ידע מהו יום הפרוץ (פרוטוקול מיום 13.4.15 עמ' 490 ש' 1-20). כמו כן לא זכור לו שהפנה את הנאשם 2 לעו"ד רם נאור (עמ' 500 ש' 26-31). בהמשך חקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 2 אמר: "תראה, הסאגה הזאתי הלכה ובאה, הלכה ובאה, הלכה ובאה. וכול פעם הוא בא, שואל אותי שאלות, ואני אומר לו, "אדון סיבוני, תעזוב אותי בשקט, בבקשה. יש לי מקום עבודה שממנו אני מתפרנס, עזוב אותי, לא מתערב, לא רוצה לדעת, רד ממני, עזוב אותי. גם ככה יש לי צרות בחיים. דבר איתי על מה שאתה רוצה, אל תדבר איתי על העבודה שלי". (עמ' 503 ש' 3-7).

הודעותיו של ליאור מירז

61. בעקבות ההכרזה על ליאור מירז כ'עד עוין' הוגשו כאמור אמרותיו לבית המשפט (ת/730/ת90). כן הוגש פרוטוקול עדותו במשפט הזוטא בעניינו בבית המשפט המחוזי בירושלים (ת/91). אסקור אותן להלן על פי סדר כרונולוגי.
62. ליאור מירז נעצר ונלקח לחקירה ביום 17.11.10. בחיפוש על גופו נמצא סך של 8,600 ₪ במזומן. מתמליל חקירתו (ת/74א) עולה כי הכחיש את הטענות לפיהן מסר לנאשם 2 חומרי חקירה סודיים תמורת כסף, וטען כי את הכסף המזומן שנמצא ברשותו קיבל מחברו לעבודה עופר, במטרה לרכוש טלוויזיה, וכן קיבל כסף מיונתן רחמינו. עופר ארבל, מסר בחקירתו במשטרה וגם בעדותו לפני כי היה המום מטענתו של ליאור, וכי לא הלווה לו את הסכום האמור, אלא לכל היותר 1,500 ₪ כשבועיים עובר למעצרו למטרות מחייה כיוון שהיה במחסור (עמ' 218 ש' 9-32, עמ' 219 ש' 1-17, עמ' 222 ש' 28). יונתן רחמינו אישר כי הלווה למירז 4,000 ₪ לקראת סוף חודש אוקטובר (נ/21).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ביחס לשיחות הטלפון לנאשם 2 בבוקר הפרוץ הסביר ליאור כי רצה שהנאשם 2 יצטרף אליו לתפילה.

ביחס לגרסת סניור מסר ליאור שאינו מכיר אותו כלל.

יודגש, כי דבר מהדברים האמורים לא בא לידי ביטוי בהודעת החשוד הכתובה (ת/74), בה בחרו חוקרי יאח"ה לרשום את התשובה "בעצת עורכת הדין שלי אני שומר על זכות השתיקה ומצהיר שלא לקחתי ולא קיבלתי שוחד".

מדובר בהתנהגות חמורה, אשר לה השלכה על הארכות מעצר של חשוד, ואתיחס לכך בהמשך.

63. ביום 18.11.10 הוכנס ליאור מירז לתא מעצר וכו מדובב בשם 'חיים' (ת/76), ליאור מסר לחיים שהוא עצור בגין עבירות סמים והסביר שעורכת דינו הזהירה אותו מפני מדובבים ועל כן אין בכוונתו לדבר עמו. יחד עם זאת, ביום 19.11.10 מסר ליאור לחיים כי במסגרת הדיון בהארכת מעצרו הגיע חברו לדיון והביא לו תיק אדיס, הוא לא יכל לדבריו לדבר איתו אבל תיקשר איתו: "עשיתי לו ככה, יענו אני סותם לא מדבר מילה, עשה לי ככה" (ת/77 עמ' 7 ש' 18-25). על הסימן אותו תאר ליאור כ"ככה", לא נשאל מירז והמדובב כאמור לא הובא לעדות. משכך, נותרה אמרה זו 'סתומה'.

64. בהמשך אותו יום, התנהלה שיחת חולין בין העצורים בתא (ליאור, חיים וגיא), כאשר בשלב מסוים הגיעו למקום שני סוהרים ושוחחו ביניהם בסמוך לתא, סוהר אחד מסר לסוהר השני שליאור עצור בגין עבירות מע"מ. לאחר שהסוהרים עזבו את המקום האשימו חיים וגיא את ליאור שהוא שקרן וסמוי, הרימו עליו את הקול וחיים אף איים עליו שאם הוא יישאר בתא "יבולע לו". בעקבות דברים אלה הגיע סוהר למקום, ולאחר דין ודברים העביר את ליאור לתא מעצר סמוך אחר, יחד עם מדובב בשם 'אריאל'. בפני אריאל סיפר ליאור את נסיבות מעצרו האמיתיות ופירט אודות מעורבותו ומעורבות הנאשמים 1 ו-2 בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום (ת/79).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

דבריו של ליאור למדובב אריאל, כפי שיפורטו להלן, הם ראייה משמעותית בתיק והיוו בסיס להגשת כתבי אישום כנגד ליאור מירז וכנגד הנאשמים 1 ו-2. ליאור במשפטו טען טענת זוטא ביחס לקבילות הדברים שמסר למדובב אריאל, בשל הלחצים שלטענתו הופעלו עליו על ידי המדובבים, ובשים לב למצבו הנפשי (כך, לטענתו, הוא נתקף "התקף פסיכוטי"). אף בעדותו לפני טען ליאור כי הוא מקבל טיפול נפשי תרופתי עקב חרדות, וכי במהלך פעולת החקירה חשש לחייו, נכנס להתקף פסיכוטי, החל לרעוד, ועל כן המציא סיפור על מנת להינצל (פרוטוקול מיום 26.3.15 עמ' 372 עד עמ' 373 ש' 29, עמ' 445-448, עמ' 453 ש' 9-7).

בנסיבות אלה, אף שאיני נדרשת לקיום 'משפט זוטא' בעניינו, והודעתו קבילה, הרי שעליי לקבוע ממצאי מהימנות ביחס להודעה. על כן, ובשל חשיבותם של הדברים, אבחן להלן את השתלשלות האירועים בתא המעצר כהווייתם:

האיומים והאווירה בתא המעצר

..."

גיא: מה אמרת עליי?

חיים: יש פה מלשין יש פה. יש פה סמוי.

גיא: מה הוא אמר עליי?

חיים: איך שנכנסת הוא דפק לי ככה עליך שקט שקט. ושהלכת לשירותים הוא אמר עליך שאתה שוטר ודפק לי ככה. ותגיד שלא עכשיו, אתה עם כיפה, וואלה אתה שקרן, אתה סמוי.

גיא: מה אתה אומר לי שאתה שתיים עשרה יום פה?

חיים: זה מאניאק זה

ליאור: לא סמוי

חיים: שוטר

גיא: על מי אתה בא לעשות פה אוונטות תגיד לי

ליאור: אני לא עושה אוונטות

חיים: דפקת להם, 12 יום דפקת להם. מיום רביעי. אתה סמוי אתה.

ליאור: פחדתי ממדובב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

חיים: איזה פחדתי ממדובב, סיפרתי לך את כל החיים שלי אתה לא מתבייש?

ליאור: אני סיפרתי לך את כל החיים שלי.

חיים: אמרת מאה אלף כדור, סמים. תתבייש לך. אז תגיד לי לא רוצה לדבר אל תוציא ממני דברים.

ליאור: אני לא הוצאתי ממך שום דבר

חיים: וואלה אתה יודע עליי הכל ונראה לי עכשיו אני פה תפור בגללך, אתה מאניאק ואתה סמוי אתה.

ליאור: אני לא סמוי.

חיים: ועשיתי לך פה כבוד, וואלה תתבייש לך תאמין לי. אם אתה לא אבא שלי, אני מזמן עכשיו לא נותן לך שפיץ.

גיא: למה מה הוא אמר לך הבחור פה?

חיים: אמר לי שהוא בכלל נעצר בשדה על מאה אלף כדור, על אסקטות, וסיפרתי לו הכל עליי, אתה מבין. זה סמוי זה.

ליאור: אני עצור

גיא: תהיה בשקט רגע

חיים: הוא אומר שהוא חולה, יש לו כדורים בכיס של הג'ינס, זה שקרן זה, זה סמוי.

גיא: על מה אתה עצור?

ליאור: קבלת שוחד. אם קראת עיתון היום זה מופיע בעיתון....אני לא עשיתי כלום חיים (עמ' 5 ש' 36-3).

...

חיים: שאלת אותי שאלות ועניתי לך וסיפרתי לך הכל. אתה סמוי, אם ישאירו אותך פה, יהיה פה לא טוב.

(עמ' 6 ש' 13-12)

...

גיא: אתה יודע מי אני?

ליאור: אני לא יודע אני מבקש ממך...

גיא: אתה יודע מי אני?

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ליאור: אני מבקש ממך סליחה אם אני פגעתך בכך, אני לא עשיתי את זה בכוונה. אני בן זונה
אם דיברתי. יש לי שלוש בנות.

(עמ' 6 ש' 24-28)

...

ליאור: אני עובד מע"מ, יש את הפרשייה של קופת חולים מאוחדת שהיה שוחד. רשות
המיסים ומע"מ ביחד עשו חקירה. תפסו אותי. עם שוחד. קבלת שוחד. צילמו אותי מקבל
שוחד... כל העצורים של קופת חולים מאוחדת כולם ברחו. בגלל המידע שאני הדלפתי... אחד
ברח לקברי צדיקים. הם דוסים כולם אנשים דתיים.

...

גי'א: איפה האנשים

...

ליאור: הם באו למחרת. עבר עשרה ימים, מתוכם אחד נשבר, נהייה עד מדינה והלשין עליי.
באו. הם היו במעקב של הסמויה. בשם אלוהים. תאמין לי.

(עמ' 7 ש' 5-20)

...

חיים: אני יודע, זה שוטר, מה זה לא יודע. זה שוטר. אבא של השוטר. צא מפה למה יהיה
פה משהו לא טוב. קרא לו שיעיף אותך למה אני אומר לך, או אתה או אני, יהיה פה משהו
לא טוב. קרא לשוטר ליאור. קרא לשוטר ליאור, אני לא יודע מה אני עושה עכשיו. שוטר.
בוא קח את הסמוי בוא...

סוהר: מי צועק

חיים: פה אחי צועק, או שהוא יוצא או שיהיה פה בלגן למה אני אומר לך יהיה פה סכנה,
תוציא אותו, תוציא את השוטר"

(עמ' 7 ש' 35 עד עמ' 8 ש' 8)

בהמשך גיא שאל את ליאור מה הוא עשה, וליאור אמר שמאשימים אותו שהוא קיבל שוחד,
שהראו לו תמונות שצילמו אותו עם אדם עצור בבית כנסת, הוא לא מכיר אותו ולא יודע
מה הוא עשה, וביקש שיקחו אותו לפוליגרף. עוד אמר שהראו לו תמונות של בנאדם שהוא
לא מכיר. בזמן הזה חיים המשיך לומר שהוא סמוי וביקש מהסוהרים להוציא אותו מהתא,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

וליאור המשיך ואמר לחיים שהוא בנאדם טוב ועזר לו, שהוא בפעם הראשונה במעצר. סוהר שהגיע למקום אמר לחיים שיותר מאוחר ייקחו אותו ובינתיים ביקש ממנו לשבת בשקט. חיים אמר לסוהר שייקחו את ליאור מחוץ לתא ושאל את ליאור למה הוא לא רוצה לעבור תא. בסופו של דבר הסוהר הוציא את ליאור והכניסו לתא עם אריאל.

השוחד

מירז שוחח עם אריאל והסביר לו על ההתנהלות של קופ"ח מאוחדת בגיוס חברים חדשים, ועל הקשר לנאשם 2. מסר שהכניסו את רשות המסים לחקור את החשד לחשבוניות פיקטיביות, "עכשיו ביום שראיתי את זה, צילמתי את התיק בעיניים, הלכתי אמרתי לבוס, אני מכיר את האנשים תוציא אותי מהסיפור הזה" (עמ' 21 ש' 24-25). הבוס שלו אמר לו שלא יצא לחופש אלא שלא ידווחו לו על התיק. "סניור אומר שהוא נתן לי שוחד, על זה שגיליתי להם על החקירה...הראו לי תמונה שלו, אמרתי אני מוכן ללכת לפוליגרף". כמו כן ציין שידוע לו ששרפו את המשרדים של סניור יום לפני המעצר כדי שלא יוכלו להכנס למחשבים (עמ' 24 ש' 19-27). על סיבוני הוא אמר כך: "בן אדם יש לו וילה מפוארת. יש לו בית מרחץ בתוך הבית. חמאם... שני ג'יפים חדשים". כן מסר שבחיפוש במשרדו תפסו מכשיר טלפון נייד מסוג "טוקמן", שאי אפשר להוציא לו פלט, אשר ביצע איתו שיחות לעו"ד של סיבוני, כל יום 2 שיחות, מאז שסיבוני נעצר (עמ' 23 ש' 14 עד עמ' 24 ש' 7). ליאור סיפר שמצאו עליו 8,000 ₪ במזומן, וכשנשאל על ידי אריאל מאיפה הכסף השיב: "הוא לא נתן לי את הכסף, דרך מתווך" (עמ' 25 ש' 4).

"... אריאל: מי הביא לך

ליאור: סיבוני

אריאל: סיבוני את הכסף?

ליאור: לא אישית.

אריאל: דרך

ליאור: אני יצאתי

אריאל: הוא ממי קיבל את הכסף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ליאור: הוא הלך לכספת של הבית שלו. איך אני יודע. חבר שלי אמר לי. אני הלכתי. ישבנו בחצר של הבית שלו. זה וילה... יצאתי. הלכתי נעלתי (צ"ל הנעתי) את האוטו. חבר שלי ישב בגינה אומר שמעתי כספת תיק תיק תיק, ואז הוציא כסף ונתן לו... הוא אומר 30 אלף...
אריאל: סבבה. הכנסת משהו לבנק?
ליאור: כלום"

...

"אריאל: מה עשית עם הכסף

ליאור: קניתי נעלי אדידס 700 שח...מכולת, דלק לאוטו, שילמתי לבית ספר של הילדה 900 שקל, כל שנייה הולך לאכול, מזמין את החברים שלי. מוציא שטר...אני ידוע בתור בן אדם בעבודה שמזמין תמיד לאכול".

ביחס לנאשם 2 מסר ליאור שהם אף פעם לא דיברו על כסף, ושהוא (ליאור) פנה לנאשם 2 (עמ' 40 ש' 24-22). ליאור דיבר על החוקרים ביאח"ה ונשאל על ידי אריאל מה לדעתו יש לחוקרים עליו. בתשובה אמר ליאור "שאני הלכתי הזהרתי מראש. לא אותו, את העד מדינה. אני לא הזהרתי את העד מדינה. הזהרתי את סיבוני, סיבוני הלך להזהיר אותו, כנראה אמר לו, ליאור" (עמ' 47 ש' 14-13). ליאור הבהיר למדובב כי לא ידע מתי המבצע הולך להיות, וכי גם הנאשם 1 לא היה מעודכן בפרטי החקירה (עמ' 45 ש' 8, עמ' 49 ש' 9-8).

ביחס לכסף אמר שהנאשם 2 שילם לחבר שלו, ושהוא לא ביקש כסף מהנאשם 2 כי הוא כמו אח בשבילו. הוא אמר לנאשם 2 שישבור את הראש כמה כסף שחבר שלו רוצה שיתן לו, אמר שלום יצא מהבית, הניע את האוטו, ולאחר מכן חבר שלו נתן לו 15 (עמ' 49 ש' 26-38). אריאל שאל את ליאור למה הביא את החבר, וליאור השיב: "שיהיה איתי...כי לא רצייתי אני לאכול כסף מסיבוני" (עמ' 52 ש' 6-3). כן מסר ששמו של החבר "אילן" (עמ' 52 ש' 12), ושמה-15 נשאר לו 8,000 שח (עמ' 53 ש' 17-15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

השיבוש ומעורבות הנאשמת 3

אריאל שאל את ליאור מיהו אותו המתווך וליאור השיב: "הוא עובד איתי בעבודה. הוא נחקר היום...הוא אחד הבוסים" (עמ' 25 ש' 10-12).

ליאור: עורכת הדין שלי אמרה לי היום שחקרו אותו אתמול...עשו פגישה משולשת וצילמו את הפגישה המשולשת.

אריאל: יש תמונות, ראית?

ליאור: כן. אז, לי ולו יש את אותו אוטו. ביואיק. אז הוא אמר שהתקשרתי שיש לי שני פנצ'רים בגלגל.

אריאל: גלגל ספייר שלך

ליאור: כן. הוא אמר את זה שיחק אותה יפה.

...

מה שמטריד אותי זה השיחות טלפון מהטוקמן לעורך דין.

...

בהמשך אמר:

ליאור: השליח נחקר אתמול...עובד איתנו בתור בוס. לא גדול. בוס בינוני...זה הולך צוותים צוותים.

אריאל: ראש צוות כזה?

ליאור: יפה. בדיוק.

...

ליאור: אז הנה אתמול הוא היה בחקירה, אז היום העורכת דין לוחשת לי באוזן, שחקרו אותו. הוא התקשר אליה סיפר לה על החקירה...והראו לו תמונה של הפגישה הזאת בחצר בבית, שישבנו שלושתנו. אני הלכתי. ואז אמרו לו למה באת אז הוא אמר שמעו יש לנו ביואיקים שנינו.

אריאל: יש תמונה של שלושתכם יחד?

ליאור: כן

אריאל: אתה בבעיה. מה אתה עושה בחצר אם יש לך פנצ'ר, בוא תענה לי

ליאור: באנו לשתות קפה אצלו

אריאל: באת לשתות קפה עם שתי פנצ'רים?

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ליאור: אחרי שהחלפנו את הגלגלים... זה היה מול הבית שלו, הבית שלו פתוח, דפקתי ראיתי אותו, התיישבנו בחצר, באמת יש, גם שתינו קפה.

...

אריאל: אז אולי סניור הזה כבר פתח, נכון?

ליאור: כן, פתח

אריאל: מאה אחוז פתח

ליאור: כן. העורכת דין אמרה לי

אריאל: פתח הכל?

ליאור: אמרה לי, כן.

(עמ' 37 ש' 5-10)

ליאור: אבל הוא אמר דברים לא נכונים. יענו אתה מבין, אמר דברים, והוא הוסיף מלח פלפל... הוא (החוקר) אמר לי סניור אמר שנפגשת איתו הבאת לו קלסר. אני אומר לו בקבר אבא שלי, קח אותי עכשיו לפוליגרף, אם אני מכיר את הבן אדם הזה.

אריאל: והבחור הזה שהביא לך כסף?

ליאור: נחקר היום אמר שפנצ'ר.

אריאל: עשר, מעולה. מי זה

ליאור: מהעבודה שלי.

אריאל: יפה. מה. מה הוא אומר

ליאור: לא נעצר. בא אתמול לדיון מעצר, הביא לי בגדים, הביא לי זה. לא יכולתי לדבר איתו.

הוא התקשר לעורכת דין שלי וסיפר לה מה אמרו בחקירה.

אריאל: בטח הוא מפחד על התחת שלו

ליאור: כן

(עמ' 37 ש' 17-27)

בהמשך אמר ליאור לאריאל כי עבר עם החבר הזה הרבה דברים בחיים, שהם סיכמו שאם הם נעצרים שומרים על זכות השתיקה ומבקשים את אותו עו"ד (עמ' 39 ש' 1-3, 17-22, 26-35).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

"אריאל: מה אמרו לו בדיוק בחקירה, אתה יודע מלה במלה?
ליאור: לא, היא לחשה לי באוזן העורכת דין שלי"
(עמ' 40 ש' 9-10).

ליאור מסר, כי אמר לחוקרים שזה כסף שחבר הלווה לו, הוא אמר לעורכת הדין שתתקשר לחבר ותעדכן אותו והוא כבר עודכן ויבוא לחקירה וימסור עדות שהלווה לו את הסכום האמור (עמ' 58 ש' 6-20).

כן מסר שעורכת דינו מסרה לו שסיבוני לא פתח (עמ' 43 ש' 11).

65. בחקירותיו מיום 22.11.10 (ת/82-80) שמר ליאור על זכות השתיקה. יצויין כי מתמלול ההודעות עולה שליאור מירז ביקש להתייעץ עם עורכת דינו עובר לחקירתו, והחוקרת אושרה מסרה לו שעורכת הדין היתה יכולה להגיע לבקרו במעצר, העירה הערות בוטות על התנהלותה של עורכת הדין, אמרה שלא ניתן לבזבז את כל חקירותיו על מפגשים עם עורכת הדין, והמשיכה בחקירה (ת/81 עמ' 2 ש' 22-3, עמ' 7 ש' 38-36). בהמשך הוסיף כי נפגש עם עורכת דינו במעצר הראשוני אבל לא דיבר איתה מילה בבית המשפט והעבירו אותו בתי מעצר רבים, עורכת הדין שלו היתה מזועזעת מתנאי מעצרו ואמרה שתגיש עתירה בנושא, הוא לא דיבר איתה על התיק ובערר דיבר איתה דקה. כן מסר שהוא מוחזק בתנאי מעצר קשים בכלא הדירים, ושהוא קשור בצינוק (עמ' 4 ש' 3 עד עמ' 5 ש' 5, עמ' 6 ש' 2-1).

בהמשך החקירה נכנסו לחדר החקירות אפרים ברכה וחוקר נוסף, ליאור מירז מסר להם שהוא מרגיש שהם מנסים להכניס מתח באוויר ותוקפים אותו, מסר שהוא במצב נפשי לא פשוט, עמד על זכותו להתייעץ עם עורכת דינו וחזר על גרסתו (שלא נרשמה בהודעה ת/81) לפיה התקשר לסיבוני בבוקר המעצרים כדי להגיד לו לבוא לבית הכנסת למניין שחרית, ושהיה עם אילן בחצר הבית של סיבוני כי היו לו שני פנצ'רים ברכב (עמ' 19 ש' 39-2). אילן שתה איתו קפה ועזר לו כיוון שיש לו צמיגים עם אותו נפח. אילן נתן לו גלגל רזרבי והוא נסע לוואדי ותיקן את הצמיג בפנצ'ריה. מירז עומת עם כך שהוא יודע על גרסת הפנצ'ר דרך עורכת דינו,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

איילת, ושלל זאת (עמ' 23 ש' 39). בשלב מסוים מסר ליאור לחוקרים שהוא לא חש בטוב וביקש לחזור לכלא על מנת ליטול את הטיפול התרופתי שלו, החוקרים בתחילה לא התייחסו לטענותיו וסברו שהוא מנסה להתחמק מהחקירה, ואמרו לו שאם ישתף איתם פעולה בחקירה הוא יקל על תחושת המועקה שלו. החוקר ליאור רייס יצא עם ליאור מירז החוצה ושוחח עמו (ת/83א), ואף איים עליו שהוא לא ישוחרר ממעצר אלא יובא להארכת מעצר ויבקשו בעניינו כשבוע ימים נוסף (עמ' 2 ש' 37 עד עמ' 3 ש' 5). לאחר שליאור מירז עמד על דעתו ושמר על זכות השתיקה, החזירו ליאור רייס לחדר החקירות, ולאחר מספר שאלות נוספות מצידה של אושרה להן לא השיב, הסתיימה החקירה.

66. רפ"ק אושרה אבירם עומתה עם כך שהנחקר ליאור מירז, שהיה במצב נפשי קשה במהלך החקירה, ביקש לקבל טיפול תרופתי לו הוא זקוק ואותו הוא נוטל בקביעות, וסורב על ידה בתואנה שהוא לא צריך טיפול אלא לשחרר את המועקה הרובצת עליו, אך לא עלה בידה להשיב עניינית לדברים. כמו כן העידה שלא מצאה לנכון לתעד את התנהלות העניינים בכתב כיוון שידעה שהחקירה מוקלטת (עמ' 344 ש' 19 עד עמ' 349 ש' 20).

67. במהלך חקירתו מיום 24.11.10 (ת/84) נחשף מירז לכך שאריאל ששהה עמו במעצר הוא בעצם קצין משטרה, ושכל הדברים שמסר לו הוקלטו וידועים לגורמי החקירה. מירז אמר שהדברים ברורים לו אולם בעצת דינו המשיך ושמר על זכות השתיקה. המדובר יצא והביא לו כוס משקה, החוקרים אמרו למירז שברור להם שהוא לא קיבל סכומי כסף גדולים ושמדובר באירוע חד פעמי, החוקר דני הציע לליאור מירז לדבר עם אשתו וילדיו בטרם יקבל החלטה אם לשתף איתם פעולה, או עם ג'וני הממונה עליו, ומירז סרב (עמ' 16 ש' 4-12). המדובר אומר לליאור מירז שהוא רוצה לומר לו משהו שישאר ביניהם וליאור מירז צחק ואמר לו שהכל פה מוקלט (עמ' 18 ש' 15-17). ליאור מירז אמר שהוא מכבד את כולם שם, שהוא רוצה לדבר, ביקש לשוחח עם עורכת דינו בדחיפות וביקש לצאת לעשן (עמ' 18 ש' 28-39, עמ' 19 ש' 20-39). בזמן שיצא מירז עם החוקרים התקיימה הקלטה נוספת (ת/85) במהלכה מסר ליאור מירז שהוא לחוץ, שהוא לוקח קסנוס שמרגיע אותו, אבל לא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

נותנים לו להוציא את הכדור מבית המעצר, החוקרים הרגיעו אותו וניהלו איתו שיחת חולין, דיברו על כך שלא נשקפת ממנו מסוכנות ושהוא ישתחרר למעצר בית.

בהמשך החקירה ביקש המדובב מליאור מירז שיברך אותו שיהיו לו תאומים ומירז אמר לו שהוא מאחל לו זאת מכל הלב "בוא, אני מאחל לך אחי, מכל הלב, זה מכל הלב...אמיתי, אמיתי אבל" (עמ' 22 ש' 16-22). בהמשך ליאור מירז צחקק (עמ' 22 ש' 28, עמ' 24 ש' 22-24, עמ' 25 ש' 12, ש' 28), וביקש לצאת לעשן (עמ' 26 ש' 32-38).

דקות ספורות לאחר מכן, כשנכנסה אשתו של ליאור מירז, היא שאלה מיד אם לקח כדור, ואמרה לו: "אין להם כלום עליך", "תגיד שהיית בלחץ, כפרה, מחורפן אתה, תראה את העיניים שלך העיניים שלך מחורפנות, הכל מחורפן" (עמ' 1 ש' 38-39). בהמשך מסרה לו "תחשוב שאתה בתכנית ראיטי סאונד" (עמ' 3 ש' 17) הוא מסר לה שצרחו עליו, שרוצים להרוג אותו, שאמרו לו שהוא ישאר במעצר עד תום ההליכים, "מכניסים לי בכוח דברים אני לא יודע מה הם מדברים" (עמ' 3 ש' 21). אשתו אמרה לו שהוא חייב ללכת לבית חולים, ובלשונה: "אתה חייב ללכת לרופא. לא נתנו לך את הכדור בזמן התחרפנת לגמרי" (עמ' 4 ש' 25-26). בתגובה לדבריה אמר ליאור: "אני שומע קול שאומר לי להתאבד" (עמ' 4 ש' 27).

בעקבות האמור לא נחקר עוד ליאור מירז עד ליום 29.12.10 (ת/88, 89) וגם בחקירה זו שמר על זכות השתיקה.

68. רב פקד דני יופה, סגן ראש מחלק ביאח"ה, התייחס בעדותו לחלקו בחקירתו של ליאור מירז ביום 24.11.10, ואמר כי במהלך החקירה הוא התרשם שמירז מצוי במצב נפשי קשה. בשלב מסוים הוכנס המדובב עצמו לעימות עם מירז, וכשהמדובב סיפר את שמירז מסר לו בתא, מירז הנהן בראשו (עמ' 285 ש' 22-28, עמ' 287 ש' 7-32). לאחר שהמדובב יצא מהחדר ונמשכה החקירה, שוחח מירז עם אשתו בטלפון ואמר לה שהוא הולך "לספר הכל". לאחר מכן דני יחד עם ליאור רייס ומירז ירדו לחצר, עם ציוד הקלטה, מירז שאל כמה שנים הוא יכול לקבל בכלא על מה שהוא עשה, ואמר שהוא חושש שאבי סיבוני יפגע בו וכן העלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

מחשבות התאבדות. בנסיבות אלה ערך דני מזכר בנושא והפנה אותו לכלא הדירים (עמ' 289 ש' 19-8).

דני עומת בחקירתו הנגדית עם כך שאין תיעוד מוקלט לשיחה עם ליאור מירז מחוץ לחדר החקירות ביום 24.11.10, ומסר כי לעתים תקלות מסוג זה קורות (עמ' 305 ש' 20-4). כמו כן נשאל מדוע המליץ לליאור מירז לא להמתין לעורכת דינו והשיב כי ממליץ לנחקרים למזער את הנזק. דני עומת עם כך שמירז לא נראה מהנהן בראשו, ומסר כי ההקלטה טובה יותר מהזיכרון שלו (עמ' 309 ש' 15-4).

69. ביום 18.5.11 נחקר ליאור מירז באזהרה בגין חשד לשיבוש (ת/87, ת/90), ועומת עם החשד שעורכת דינו מסרה לו את הגרסה שמסר אילן יוסף בחקירה. ליאור לא השיב לשאלות החוקרים ולבסוף מסר כי אינו זוכר שהיא העבירה לו מידע (עמ' 9 ש' 16). כשעומת עם דברים שמסר למדוכב אריאל בנושא, אמר שהמדוכב איים עליו ואמר שהוא שטינקר, ועקב פחד "מכר" לו סיפור (עמ' 11 ש' 19-27). במסגרת שיחה בין החוקר למירז אמר החוקר ליאור רייס למירז כך: "...אילן יוסף לא סתם התערבב פה, בסיפור הזה. לא סתם ערבבת אותו. הוא ערבב אותך, בלעדיו אתה לא היית עושה את זה בחיים. בחיים", ובתגובה אמר ליאור מירז: "בחיים" (עמ' 20 ש' 37-34).

פרוטוקול עדותו של ליאור מירז במסגרת התיק הפלילי שהתנהל נגדו הוגש וסומן ת/91. מהפרוטוקול עולה כי גם במשפטו טען ליאור מירז שבזמן מעצרו בתחנת משטרת רמת גן, עת היו בתאו מדוכבים, הוא נתקף התקף פסיכוטי. לטענתו, לאחר שראה אדם שוכב כמת על הרצפה ואף אחד לא התייחס אליו, הוכנס לתאו אדם נוסף גדל מימדים, שבעט במיטה ובשירותים, והתנהל בבריונות. לאחר מכן הסוהרים הגיעו לתא ואמרו ארבע פעמים שהוא עצור מע"מ, ובאותו רגע נכנס להתקף פסיכוטי והחל לרעוד (עמ' 173 ש' 14-31). לדבריו הוא התנהל באופן רגיל על מנת לא לשדר פחד ופגיעות, אולם גם אריאל שאל מי המניאק פה, ולדבריו, לאחר שחיים אמר לו שיתן לו שפיץ וכיוון לצווארו הוא נפל על הרצפה והתחנן שיאמינו לו. חיים קרא לסוהר ולאחר שהסוהר הלך הוא עשה את צרכיו על עצמו עקב החרדה (עמ' 175 ש' 13-32).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

לדבריו הוא בכה ואז חיים קרא פעם נוספת לסוהר וכך עבר הוא לתא של אריאל (שהאסיר החולה "נעלם" ממנו) (עמ' 176 ש' 3 עד עמ' 177 ש' 20). לדבריו, אריאל היה שקט ועקב כך חשב שהוא ראש ארגון פשע, וכתוצאה מפקד החליט לאשר את החשדות שמייחסים לו בחקירה (עמ' 178 ש' 21 עד עמ' 179 ש' 1). גם הסוהרים (השוטרים) התייחסו לאריאל כאל "לקוח VIP" (עמ' 179 ש' 30),

70. רפ"ק ליאור רייס מסר בעדותו כי מירז נבדק כמה פעמים ע"י פסיכיאטרים במהלך המעצר, הם נתנו לו את הטיפול התרופתי והוא אף שוחח עם הרופא שלו (עמ' 438 ש' 29-21). רייס עומת עם פלט שיחות יוצאות של ליאור מירז, ממועד שלאחר הישיבה ביאח"ה, ומסר כי לא בדק עם המוזכרים בפלטים על מה נסובו השיחות (פרוטוקול מיום 22.1.15 עמ' 184 ש' 1-21, הפלט הוגש וסומן נ/19), וכי **מרגע שסניור הפנה את הזרקור לליאור מירז לא נבדקו כיווני חקירה נוספים**. עוד אישר רייס בחקירתו הנגדית כי על אף שמידר עצמו מהחקירה, הוא עצמו ידע על מועד הפרוץ.

רייס נשאל האם נבדקו פרטים אותם מסר ליאור מירז למדובב בגרסתו (שבתו שימשה כשמרטף למשפחת סיבוני, שהיתה שריפה במשרדים של סיבוני, רכישות שלטענת מירז הוא ביצע עם הכסף שקיבל, עם הטענה שאפשר לשמוע את תקתוקי הכספת מחוץ לביתו של סיבוני, והשיב בשלילה) (פרוטוקול מיום 22.1.15 עמ' 235-228). כן עומת עם כך שבפלט שיחות נמצאה שיחה אחת בלבד בין ליאור מירז לסיבוני.

רייס עומת עם כך שלא בוצעו פעולות חקירה על מנת לברר את אמיתות גרסתו של הנאשם 1 (דוגמת שיחת טלפון עם מפקדיו והודעה על כך שיוצא לסייע לליאור עם פנצ'ר) והשיב: "מה שעשינו עשינו" (פרוטוקול מיום 22.11.15 עמ' 276 ש' 6 עד עמ' 277 ש' 29).

רייס עומת עם מסמכים רפואיים בדבר מצבו הנפשי של ליאור מירז, ומסר כי חקירה היא תמיד סיטואציה לא נעימה ומלחיצה וכך גם מעצר, וכי אף שהיה ידוע לו מצבו הרפואי של מירז הוא נהג בו ברגישות ולא התרשם ממצב שלא מאפשר חקירה (עמ' 309 ש' 9-4).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

רייס עומת עם מסמכים רפואיים המצביעים על כך שביום 25.11.10, במהלך מעצרו, אושפז מירז בבית החולים הפסיכיאטרי בבאר יעקב, ובמכתב מטעם הפסיכיאטר שלו (ת/46) מציין הלה כי הוא נמצא במצב של החמרה בולטת. לדבריו הוא עדכן את מפקדיו בנתון זה ולכן הוחלט להמתין עם חקירה נוספת שלו משך מספר ימים (נ/37, תמלול מיום 22.11.15 עמ' 313 ש' 6 עד עמ' 315 ש' 18), דבר שלא ראה לנכון לעשות בחקירה הקודמת כאמור.

רייס נשאל על בקשתו של ליאור מירז להיוועץ בעורכת דינו במהלך חקירתו מיום 22.11.10 ומסר כך:

"לא כל פעם ואני מדבר על ה, לא על החקירה הראשונית שפה חייבים לתת את זכות ההיוועצות, לא כל פעם שחשוד מבקש מאיתנו או רוצה עורך דין אנחנו חייבים לתת לו עורך דין אם הוא נפגש או יכל להיפגש לפני כן..."

והוסיף ואמר:

ש: אז כשמביאים אדם וחוקרים אותו תחת אזהרה פעם נוספת, אחרי שבוע, אחרי חודשיים...?

ת: אם אפשר לראות אותו במקום אחר, בבית וזה, לא חייבים..."
(עמ' 321 ש' 1 עד עמ' 322 ש' 24).

העד מסר כי אינו זוכר מדוע נמנעה הפגישה בין עו"ד אפיק לבין לקוחה ליאור מירז אף שהיא ביקשה להיפגש עמו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

71. לסיכום גרסתו המפלילה של ליאור מירז:

ביחס לנאשם 2:

- מירז הזהיר את הנאשם 2 אודות החקירה
- מירז והנאשם 1 היו בחצר ביתו של הנאשם 2 ובשלב מסוים מירז יצא והניע את רכבו.
- הנאשם 1 סיפר למירז שהנאשם 2 שילם לו 30,000 ש"ח אותם הוציא מהכספת בביתו.
- בעקבות המידע שהודלף ברחו החשודים.

ביחס לנאשם 1:

- מי שקיבל את הכסף מידי הנאשם 2 הוא אילן, הנאשם 1, אשר עובד איתו ובכיר ממנו, אחד הבוסים, ראש צוות, לו ולאילן יש את אותו הרכב.
- אילן נתן לו מחצית מהסכום.
- אילן הביא לו תיק עם בגדים למעצר, הוא נחקר ולאחר חקירתו התקשר לנאשמת 3 וסיפר לה מה נאמר בחקירה.
- במסגרת דיון המעצר, סימן ליאור לאילן שהוא שותק בחקירה ועשה לו סימן.
- הנאשם 1 והוא סיכמו שאם ייעצרו הם ישמרו על זכות השתיקה ויקחו את אותו עו"ד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

חיזוקים להודעת ליאור מירז

72. ב"כ המאשימה סקר את הנתונים המהווים לטעמו חיזוק לגרסה שמסר ליאור למדובב, כדלקמן:

א. סכום של 8,000 ₪ במזומן שנתפס על גופו של ליאור מירז עם מעצרו הוא חלק מכספי השוחד שניתנו לו.

ב. ממחקרי התקשורת עלה כאמור כי היה קשר טלפוני בין ליאור מירז לבין הנאשם 2, וכי בבוקר הפרוץ ניסה ליאור להתקשר לנאשם פעמיים בשעה 06:53.

עוד עלה ממחקר התקשורת, כי ביום 2.11.10 בשעות הבוקר היה ליאור במעלה אדומים, אוכך החל מ-7 בבוקר באנטנת "נופי סלע 2", והתקשר לנאשם 1 ולעופר ארבלי. בשעה 8:26 אוכך ליאור באנטנת "מעלה אדומים בזק" ובשעה 8:57 שוב אוכך באנטנת "נופי סלע 2", שם שהה עד השעה 10:12. הנאשם 1 שהה בבוקר זה בירושלים (עבר מביתו בגבעת זאב לאזור משרדי מע"מ – אנטנת כורש/גבעת צרפת), ובסמוך לשעה 9 בבוקר יצא לכיוון מעלה אדומים. בין השעות 09:36 ל-10:13 אוכך הנאשם 1 במעלה אדומים, באנטנת "נופי סלע 2" הסמוכה לביתו של הנאשם 2. בשעה 10:12 עבר ליאור מירז לאנטנת "מעלה אדומים בזק", ובשעה 10:13 עבר הנאשם 1 לאנטנה זו. מכאן, כי השניים יצאו בסמוך מהמקום, כאשר בהמשך ליאור הגיע לאזור המשרד (לאנטנת "כורש") בשעה 10:40, והנאשם 1 הגיע ב-10:34 לאזור המשרד.

יצוין, כי בין השעות 9:53 ל-10:12 שוחח הנאשם 1 בטלפון עם גילה נוריאל וכן שיחה קצרה עם מפקדו ג'וני פיטוסי ועם טל מדיוני. בשעה 10:12 התקשר לליאור מירז, דהיינו בשלב זה השניים כבר לא היו יחד.

ממחקר התקשורת האמור עולה כי ביום 2.11.10 נפגשו ליאור והנאשם 1 במעלה אדומים באזור הכיסוי של אנטנת "נופי סלע 2" בין השעות 09:36 ל-10:12 ולאחר מכן נסעו למשרד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ג. כאשר נחקרו ליאור והנאשם 1 אודות נסיבות הימצאותם יחד במקום, מסרו גרסאות אשר לטענת ב"כ המאשימה תואמו בצורה מרושלת (ראו דיון בהמשך). שקריהם ועצם הימצאותו של הנאשם 1 בביתו של הנאשם 2 ביודעו כי הוא חשוד בתיק חקירה של משרדו, מחזקים את ראיות המאשימה.

ד. דבריו של ליאור למדובב מתיישבים עם גרסתו של סניור – במובן זה שליאור הזהיר את הנאשם 2 אודות החקירה, כי היה עמו אדם נוסף, וכי הנאשם 2 שילם סכום משמעותי עבור המידע שנמסר לו.

ה. שמו של הנאשם 1 הועלה לראשונה לפני המדובב על ידי ליאור מירז, כמי שהיה אותו "אדם נוסף" בפגישה עם הנאשם 2, ועל כן יש לראות בכך פרט משמעותי.

ו. היעלמותם של חשודים והעברת הכספים ע"י הנאשם 2 לחו"ל כמו גם המועד בו בוצעה העברת הכספים - יום עובר לפרוץ - מתיישבת עם גרסתו של ליאור כי הזהיר את הנאשם 2.

הפגמים בהודעתו של ליאור מירז

73. ההגנה טענה כי הכשלים והפגמים שנפלו במסגרת חקירתו של ליאור מירז ותרגיל החקירה שנערך לו, בשים לב לאיומים שננקטו כלפיו על ידי המדובבים ובשים לב למצבו הנפשי, מובילים למסקנה כי הודעותיו אינן קבילות.

74. כן נטען, כי הפרטים אותם מסר ליאור מירז בגרסתו המפלילה מבוססים על פרטים שקיבל מהחוקרים: החשד אודות שוחד והדלפת מידע אודות החקירה; העלמות מעורבים; החקירה היתה צח"מ עם רשות המסים; הוא צולם ויש ברשות החוקרים תמונות; הכסף שנתפס ברשותו הוא מכספי השוחד; ההדלפה היתה עם אילן יוסף מרשות המסים;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

לאלה נוספו שקרים – כל העצורים של קופ"ח מאוחדת ברחו; הקשר שלו עם הנאשם 2 הוא כמו קשר בין אחים; לנאשם 2 וילה מפוארת ולו בית מרחץ בתוך הבית; החשודים שרפו את המשרדים יום לפני המעצרים; בחקירה הראו לו תמונות של הפגישה אצל הנאשם 2; הנאשם 1 שמע מהגינה "תיק תיק תיק" מהכספת בתוך הבית; 7,000 ₪ מכספי השוחד בזבו על בית הספר של הילדה, על נעליים חדשות והזמין את חבריו לעבודה לאכול על חשבוננו; סיבוני תרם 100,000 ₪ להיכל הקודש בבית הכנסת; יש לו שיחות רבות עם עו"ד רם נאור, שהוא חבר ילדות שלו; - כולם שקרים שלא נבדקו על ידי גורמי החקירה.

גרסתו של מירז עומדת בסתירה לגרסת סניור: ביחס לסכום השוחד, מספר המפגשים, זהות האדם שלקח את השוחד, מקום ושעת האירוע בו נלקח השוחד והנוכחים באירוע;

75. כמו כן הצביעה ההגנה על פרכות בחיזוקים אליהם הפנה ב"כ המאשימה, אשר אף אם ימצא כי העדות קבילה הרי שיש בהם לפגום בצורה מהותית במהימנותה, כמפורט להלן:

א. לטענת ב"כ הנאשם 1, סכום הכסף שנמצא על ליאור מירז ניתן לו לטענתו על ידי אחרים, שאישרו זאת. כמו כן נטען, כי משלא נתגלו טביעות אצבע על השטרות ביקשה ההגנה לקבל לידיה את המוצג לבדיקה, אולם נמסר לה כי המוצג נעלם. לפיכך נטען כי נמנעה מההגנה הדרך להראות שהכסף האמור אכן נתקבל מידי חבריו של ליאור ואינו כספי שוחד וכי גרסתו של מירז למדובר היא שקרית.

ב. הנאשם 1 אינו חולק על כך שהיה בביתו של הנאשם 2 במעלה אדומים.

ג. לדבריו הגיע למקום על מנת לסייע לליאור מירז בתיקון תקר ברכבו, וכשהגיע למקום מסר לו מירז שהוא הסתדר והזמינו לשותות קפה בביתו של "הרב". לגרסת הנאשם 1 הוא לא ידע שמדובר בנאשם 2.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

כן הפנה ב"כ הנאשם 1 לכך שהעובדה שמירז והנאשם 1 יצאו מביתו של הנאשם 2 באותו זמן (עברו אנטנה ביחד) מצביעה על כך שגרסתו של מירז לפיה הוא נסע מהמקום והנאשם 1 נשאר לקבל את הכסף אינה נכונה.

7. גרסתו של מירז אינה מתיישבת עם גרסתו של סניור: סניור תאר 3 פגישות בעוד ליאור תאר פגישה אחת; סניור תאר כי הפגישה היתה לפנות בוקר בבית כנסת יצחקי וכי הנאשם 2 הביא את הכסף לבית הכנסת, בעוד ליאור מסר שהפגישה היתה בביתו של הנאשם 2 וכי התשלום בוצע בביתו; סניור מסר כי הסכום היה 50,000 ₪ וליאור מסר שמדובר ב30,000 ₪; סניור מסר כי הכסף ניתן לליאור וליאור מסר שהכסף ניתן לנאשם 1.

ה. ב"כ הנאשם 1 הפנה לכך שבמסגרת חקירה מוקדמת של ליאור מירז, מיום 17.11.10, דהיינו עובר לפעילות המדוברת, כבר העלו בפניו החוקרים את שמו של הנאשם 1 כמעורב אפשרי בהדלפה:
"חוקר 2: מתי ראית את אילן יוסף לאחרונה?
ליאור: אתמול, בעבודה
חוקר 2: ולפני כן?
ליאור: שלשום, אתמול, איזה יום אנחנו?
חוקר 2: איפה עוד היית ונפגשת איתו?
ליאור: הלכנו לאכול
חוקר 2: איפה?
ליאור: אה אני לא יכול עכשיו להיזכר
חוקר 2: כן?
חוקר 1: היתה לכם פגישה אצל סיבוני?
ליאור: לא.
חוקר 2: הוא מכיר את אבי סיבוני?
ליאור: לא. " (נ/22 ש' 37-25).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

1. ב"כ הנאשם 1 הפנה לראיות התומכות בכך שלא נפגעו פעולות החקירה שתוכננו וכי העברת הכספים שבוצעה על ידי הנאשם 2 אינה קשורה לליאור מירז. אדון בכך בפרק "הדלפת החקירה – האמנם?".

76. בנוסף הצביע ב"כ הנאשם 1 על קיומן של סתירות מהותיות בין פרטים שמסר מירז לבין חומר החקירה. כך למשל, הטענה שכל העצורים של קופת חולים מאוחדת ברחו הופרכה; הטענה שלנאשם 2 יש וילה מפוארת ובית מרחץ בתוך הבית ("חמאם"), טענה שנסתרת בעדות ובתמונות; הטענה שהחשודים שרפו את המשרדים יום לפני המעצרים אינה נכונה; טענת מירז למדובב כי חוקריו הציגו לו תמונה של מפגש בביתו של הנאשם 2 אינה נכונה שכן אין תיעוד כאמור; הטענה שהנאשם 1 שמע את תקתוקי הכספת מתוך ביתו של הנאשם 2 לא נבדקה; דברי מירז ביחס לאופן בו בזכו את כספי השוחד בחלקם לא נבדקו ובחלקם נסתרו (תשלום לבית הספר של בתו, הזמנת חברים לאכול במסעדות).

ד. ראיות נוספות

77. מהודעתו במשטרה של מר גבי חליקה, עובד בבנק אוצר החייל סניף ירושלים (ת/16), עולה כי ביום שישי ה-5.11.10 הגיע הנאשם 2 לסניף הבנק וביקש להעביר סכום של כמעט 2 מיליון דולר (7 מיליון ₪) בגין מכירת ניירות ערך שהיו בחשבון החברה "אור יצחק" מחשבון החברה לחשבוננו הפרטי ומשם לשוויץ. הנאשם 2 אמר שיש חקירה של מבקר המדינה, שאמור לחשוף דו"ח ביקורת על קופ"ח מאוחדת והוא חושש שהכספים יעוקלו. גבי הסביר לו שהפעולה חריגה ונדרשת לאישורים, וביום שני 8.11.10 בשעות הבוקר (8.30-9.00) הגיע הנאשם 2 לסניף עם פרטים להעברת הכסף לחו"ל. הכסף הועבר בדרך של עסקת רכישת מט"ח.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

78. אברהם רחמים, המכונה "אבי שורדי", אישר בהודעתו במשטרה (ת/17) כי הוא חבר של הנאשם 2, מתגורר בשכנות לו, וכי הוא גיסו של ליאור מירז. לטענתו, הוא יצא עם הנאשם 2 מירושלים בלילה שקדם ל-8.11.00, שהיה ראש חודש כסלו, ויחד הם נסעו לטבריה, לקבר רבי מאיר בעל הנס, אולם הם חזרו להתפלל בירושלים כי היה עליו לנסוע לעבודתו בבי"ח הדסה עין כרם למחרת בבוקר. בבוקר הם נסעו יחד להתפלל בקבר שמעון הצדיק בירושלים, ולאחר מכן הוא הסיע את הנאשם 2 למקום סמוך לבי"ח ביקור חולים, והמשיך לעבודתו בבית החולים. העד מסר שלא ידוע לו האם מירז סיפר לנאשם 2 אודות החקירה בעניין קופ"ח מאוחדת, ושלא ידוע לו על כסף שעבר מהנאשם 2 למירז.

79. מאסופת מסמכים רפואיים-נפשיים בעניינו של ליאור מירז (ת/47-42) עולה כי עת הובא לראשונה לפני פסיכיאטר במהלך מעצרו (ת/42 מיום 18.11.10) לא גילה מחשבות אבדניות ולא נתגלו סימנים פסיכוטיים, ועל כן הותרה שהותו במעצר. ביום 28.11.10 נשלח מכתב מטעם ד"ר אנה פיקונה ספיר ממב"ן ולפיו מדווח כעת על מחשבות רדיפה ושמיעת קולות, ובשל איומי התאבדות הומלץ על השגחה מיוחדת. במועד זה שוחרר ליאור מירז למעצר בית ונבדק על ידי הפסיכיאטר הקבוע שלו ד"ר טייטלבוים, אשר מצא כי הוא מצוי באי שקט פסיכומטורי, אפקט חרדה בולט, נמצא בהחמרה בולטת של הפרעת חרדה ממנה סובל ועל כן הומלץ להעלות מינון הטיפול התרופתי אותו הוא נוטל ומנוחה בבית תחת מעקב פסיכיאטרי עם הפסקה בתהליך החקירה הגורם להחמרה במצבו הנפשי.

80. סוגיה נוספת שעלתה במסגרת העדויות לפני היתה בשאלה האם היתה לנאשם 1 גישה לחומרי החקירה במשרד. הנאשם 1 לא חלק על כך שהיה במשרדים בליל 1.11.10 בשל תיק אחר, וכל המחלוקות שעלו לפני בנוגע למשך הזמן בו היה במשרדים (ובכלל זה עדי ההזמה שהובאו) אינו רלבנטי, שכן באופן תאורטי גם אם היה הנאשם 1 במשרדים רק 10 דקות כטענתו, מדובר בזמן מספיק על מנת להשיג חומרי חקירה. יתר על כן, טענותיו של הנאשם 1 לפיהן ניתן לבדוק בדיוק את השעות בהן היה במשרד באמצעות חברת האבטחה של המשרדים לא נבחנו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

אשר לשאלת הגישה לחומר חקירה בתוך המשרד, החוקר אבישי מסר גרסאות שונות בהקשר זה, כאשר לטענתו מחד שמר על חומר החקירה בכספת ומאידך מסר שעוד בטרם הפרוץ, גדל התיק למימדים אשר לא די היה עוד בכספת והם היו בקלסרים בחדרו. כמו כן עלתה הטענה כי ברשות הנאשם 1 נמצא מפתח "מאסטר", אשר יש ביכולתו לפתוח את כל הדלתות במשרד. אציין, כי לא מצאתי לייחס חשיבות לכך שכן לפי אותן עדויות מפתח מאסטר נוסף היה במגירה במשרד ושימש את כלל הרמ"דים (עדותו של סופרי עופר בעמ' 163 ש' 10 עד עמ' 164 ש' 4). מכל מקום, בין אם היו החומרים בכספת ובין אם לאו, בין אם היה הנאשם 1 במשרדים 10 דקות פחות או יותר, מקום שהצהיר ב"כ המאשימה במסגרת דיון בבקשה לחומר חקירה כי לא מיוחסת לנאשם 1 העברה של חומר מתיק החקירה אלא "פרטי מסדרון", הרי שלא היה טעם בהבאת עדים אלה והיה מקום לתיקון כתב האישום בהקשר זה.

ה. גרסאות הנאשם 1

הודעות הנאשם 1 במשטרה

81. הנאשם 1 מסר 5 הודעות במשטרה, הראשונה מביניהן נגבתה ממנו כהודעת עד, דהיינו ללא אזהרה הניתנת לחשוד בביצוע עבירה המביאה בפניו את דבר היותו חשוד בביצוע עבירה, ואת זכויותיו ובהן זכות ההיוועצות בעו"ד וזכות השתיקה. השאר נגבו כאמרות חשוד. אפרט להלן את דבריו בחקירותיו.

82. ביום 18.11.10 נגבתה מהנאשם 1 הודעה על ידי מפקח לירון גבעול (ת/3-2), בה הוא מסר כי הוא משמש כממונה מדור חקירות בחקירות מע"מ ירושלים, ועובד במע"מ מעל 20 שנה. כפופים לו בין 4 ל-7 עובדים. הוא מכיר את ליאור מירז כעשרים שנה מעבודתם במע"מ, ליאור היה חוקר אך עקב בעיות אישיות ונפשיות אפשר לו ממונה המחלקה, ג'וני פיטוסי, להיות אחראי על תיאום מעצרים.

אילן מסר שלאחר מעצרו של ליאור, אשתו של ליאור, אילנית, התקשרה אליו והתייעצה איתו מה לעשות, הוא אמר לה שצריך עורך דין ומכיוון שהכיר את עו"ד רם נאור מעבודתם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

המשותפת ומכיוון שידע שליאור מכיר אותו הוא התקשר אליו. עו"ד נאור אמר לו שהוא מעדיף לא לטפל בתיק זה והפנה אותם לעורכת דין אחרת והוא קישר בינה לבין אילנית. כשעורכת הדין אמרה לאילנית שליאור מעדיף שהיא לא תגיע לדיון בהארכת מעצרו, אילנית ביקשה ממנו להגיע לדיון במקומה.

מידורו של מירז מהחקירה

מירז מסר לו שכשבועיים לפני המבצע של יאח"ה הוא שמע את ג'וני ובני שזו מדברים ועלה השם סיבוני, ליאור אמר להם שהוא מכיר אותו, מתפלל איתו בבית הכנסת, וביקש לא להיות מעורב בחקירה ואכן מדרו אותו.

הקשר לנאשם 2 והביקור במעלה אדומים – גרסת הפנצ'ר

הנאשם 1 נשאל אם הוא מכיר או פגש את אותו סיבוני, והשיב בשלילה, אלא אם כן ראה אותו ולא ידע שזה הוא (עמ' 3 ש' 86). הנאשם 1 נשאל אודות מפגשים שלו עם ליאור מירז מעבר לשעות העבודה והשיב כי אין להם מפגשים כאלה. בהמשך נשאל מתי לאחרונה היה במעלה אדומים ומסר כי בחודש האחרון היה פעם אחת במעלה אדומים, לאחר שליאור התקשר אליו באחד הבקרים ואמר לו שהוא צריך מפתח גלגלים כי היה לו תקר והוא היה תקוע ליד הבית. הנאשם 1 הגיע אליו בחלוף כשעתיים ועזר לו להחליף גלגל (עמ' 4 ש' 92-95).

כן מסר בחקירתו כי מספר הטלפון שברשותו ואותו קיבל מהעבודה הוא 050-6245363 וזה המכשיר היחיד בו הוא עושה שימוש (ת/3 עמ' 1 ש' 13-14).

הנאשם 1 נתבקש לפרט בחקירתו (שאינה באזהרה כאמור) את חשבונות הבנק שלו וההכנסות שלו, והוא השיב לשאלה זו באופן מפורט (עמ' 2 ש' 50-61). בסוף חקירתו הובהר לנאשם 1 שהוא אינו רשאי לשוחח עם איש אודות החקירה והוא אישר דבר האיסור שנמסר לו בחקירתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

83. פקד לירון גבעול, אשר חקר את הנאשם 1, ציין במזכר כי במהלך החקירה הנאשם 1 התרגש, והדבר ניכר בשפת גופו: שפתיו היו יבשות והוא כל הזמן ביקש לשתות, הסתובב על הכסא בצורה לא רגועה, שפשף את פניו רבות, הרבה להשפיל מבט לרצפה (עמ' 256 ש' 1-3). בעקבות התנהגותו זו בחקירה בעדות פתוחה טרם מעצרו, החליט הוא לומר לנאשם 1 שיתכן והוא נראה על ידי שוטרים בנסיבות מסוימות עם ליאור מירז, ולכן ביקש מחוקר נוסף לצלם אותו על מנת "להראות את התמונה לגורמים אחרים". את הדברים תעד בזכ"ד ועדכן את מנהלי החקירה (עמ' 257 ש' 1-21). בחקירתו הנגדית עמד העד על כך שמדובר בפעולה לא מתוכננת שחשב עליה במהלך החקירה (עמ' 273 ש' 4 עד עמ' 274 ש' 11).

העד עומת בחקירתו הנגדית עם כך שהפנה לנאשם 1 שאלות בחקירה "פתוחה", שלא באזהרה וללא מתן זכויות נחקר, המצביעות על כך שכבר נחשד על ידי החוקרים עובר לחקירה, ושלל הדברים (עמ' 259 ש' 17 עד עמ' 261 ש' 12). בחקירתו החוזרת הסביר כי התנהגותו במהלך החקירה עוררה יסוד סביר לחשד ולכן ערך מזכר (עמ' 283 ש' 11-25). כן הסביר כי צילם את הנחקר והציג לו את התמונה מהמצלמה ולא הפיק כל תמונה ולא התכוון לעשות בה שימוש עתידי למטרות חקירה (עמ' 263 ש' 1-10).

84. ביום 21.11.10 כבר נחקר הנאשם 1 באזהרה בגין חשד לביצוע עבירות קבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים, קשירת קשר לביצוע פשע, שיבוש הליכי חקירה במהלך מילוי תפקידו ברשות המיסים (ת/4, ת/95א). במסגרת האזהרה ניתנה לנאשם 1 הזכות להיוועץ בעו"ד והוא ביקש לעשות כן, לאחר שהתייעץ עם עורך דינו ביקש להמתין לבואו, אולם החוקר המשיך לשאול אותו שאלות לגופה של החקירה, כך שאל מדוע הופיע הנאשם 1 לדיון בהארכת מעצרו של ליאור מירז, מה הקשר שלו לליאור מירז, אולם הנאשם 1 עמד על זכותו עד שלבסוף נאות החוקר להמתין לעורך דינו של הנאשם 1. משלא הגיע בא כוחו התייעץ עמו הנאשם 1 פעם נוספת טלפונית והמשיך בחקירה, בה הכחיש את החשדות נגדו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

המידור מהתיק

לדברי הנאשם 1, לא היתה לו כל נגיעה לתיק החקירה, הוא לא ראה מסמכים מהתיק ולא קיבל כסף מהנאשם 2. לטענתו, מירז וכל מחלקת חקירות ירושלים, למעט ראש הצוות המטפל והאחראי על התיק, מודרו מהתיק, והמידור המוגזם לטעמו הרגיש את ליאור מירז ואת ראשי המדורים.

הקשר לנאשם 2 והביקור במעלה אדומים – גרסת הפנצ'ר מס' 2

ביחס לאירוע בו נסע לסייע למירז עם הפנצ'ר, מסר הנאשם 1 כי מירז התקשר אליו בשעות הבוקר, בדיוק עם הגעתו למשרד. הוא עלה לסיים דברים דחופים במשרד ואז נסע. בחלוף כשעתיים הגיע לביתו של ליאור, התקשר לשאול איפה הוא ואז אמר לו ליאור שהוא הסתדר, והנחה אותו כיצד להגיע לבית פרטי בו הוא היה, ואמר לו "בוא תכיר את הרב". הם ישבו חמש דקות ושנו קפה. בזמן זה, הנאשם 1 שוחח בטלפון עם גילה נוריאל מהמשרד ועם ג'וני. הוא לא התעניין בשיחה עם הרב, כעס על מירז שהביא אותו לשם והם יצאו לכיוון המשרד. מירז לא אמר לו שמדובר באבי סיבוני. בתשובה לשאלה מדוע מסר גרסה אחרת ולא סיפר על הפגישה בחקירתו הראשונה, מסר כי הוא לא זוכר שאמר שעזר למירז להחליף גלגל, ושרק לאחר חקירתו הראשונה קישר בין הדברים, דהיינו שהבית בו היה הוא ביתו של הנאשם 2.

הנאשם 1 נשאל האם בדיון בשאלת מעצרו של ליאור מירז ראה את הנאשם 2 בין העצורים והשיב בשלילה.

הנאשם 1 נשאל אודות שיחות טלפון רבות בין מירז לכינוי ביום הפרוץ, ומסר שהוא לא זוכר את יום הפרוץ. הנאשם 1 נשאל האם מירז התקשר אליו ואמר לו שהנאשם 2 נעלם והשיב שאינו זוכר (עמ' 20 ש' 39-29).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ההתייעצות עם הנאשמת 3

לאחר הדיון ישב הנאשם 1 עם הנאשמת 3 בבית קפה סמוך וכשהחוקר ליאור רייס התקשר אליו וביקש שיגיע לחקירה, התייעץ איתה והיא אמרה שילך ויענה לשאלות. לאחר חקירתו הוא התקשר אליה ושאל אם יכול לדבר איתה שיחת עורך דין לקוח, סיפר לה על השאלות והתשובות, שאל אותה אם אין בעיה עם זה שהיא מייצגת את ליאור והיא השיבה בשלילה. בתמלול החקירה מופיע כי לדברי הנאשם 1, עורכת הדין אמרה לו שעל ליאור מירז נתפסו 3,000 ₪ (עמ' 19 ש' 34-31).

85. בחקירתו מיום 23.11.10 (ת/5, ת/96א) מסר הנאשם 1 בראשית דבריו כי הוא עומד על כך שתינתן לו זכותו להיוועץ עם עורך דינו, שכן שוחח עמו רק פעם אחת למשך דקות ספורות. כן ביקש שעדותו תצולם שכן ייחסו לו בבית המשפט שמסר גרסת שקר בחקירתו הראשונה, ונרשמו בה דברים שלא אמר – ביחס לכך שעזר לליאור להחליף גלגל, בעוד שהוא לא עשה כן. על אף בקשתו זו אמר לו החוקר ליאור רייס את הדברים הבאים:

ש: "לאחר הארכת מעצרך אתמול אני ליאור רייס התקשרתי לעורך דינך אורי קינן והודעתי לו שאתה מובל לבית המעצר במרחב דן ושיפגוש אותך שם. אורי הודיע לי כי כך יעשה. כלומר זכות ההיוועצות ניתנה לך במלואה. האם פגשת את עורך דינך אתמול או היום?
ת: אני לאחר הארכת מעצרי הגעתי אליכם, ישבתי פה 6 שעות וטיפלתם בי יפה ורק בערב החזרתם אותי למעצר ומאז לא נפגשתי עם עורך דין.
ש: אני מודיע לך כי בתום החקירה היום אתקשר שוב לעורך דינך ואודיע לו כי יפגוש אותך".

על אף הדברים האמורים המשיך החוקר בחקירה ועימת את הנאשם 1 עם גרסתו המפלילה של ליאור מירז. הנאשם 1 שלל את הדברים.

הנאשם 1 נשאל כיצד ישנה טביעת אצבע שלו על כסף שנמצא אצל ליאור ומסר כי לא נתן כסף לליאור.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

העד עומת עם כך שנצפה בבית הכנסת עם ליאור והנאשם 2, והשיב שלא היה בבית כנסת, אולי החצר בה היה היא של בית כנסת, אבל לא היו דברים מעולם.

כשנשאל הנאשם 1 לאירועי ליל 2.11.10 ביקש לעיין בפלט השיחות, ומשהבחין בשיחה עם החוקר חיים כהן נזכר כי היתה לו ולצוות שלו הקפצה במסגרת כוננות של אדם שנעצר בצו מעצר, חיים אמר לו שאין לו את המפתח למשרד ולכן נסע למשרד לארגן את הטפסים הדרושים למעצר. אילן התקשר לליאור כיוון שהמשרד של ליאור שבו נמצאים הטפסים היה נעול וליאור הסביר לו איפה מצוי מפתח המאסטר. כשחיים ויואב הגיעו עם העצור הוא מסר להם את הטפסים ואמר שהוא מחכה עד שיכניסו את העצור למעצר. בשעה 2 בלילה התקשר אליו חיים ודיווח שהכל בסדר עם העצור. אילן קיבל שיחות טלפון מליאור מירז ולא ענה לו כי הוא "מבלבל את המוח".

86. בחקירה מיום 13.2.11 (8/ת) מסר הנאשם 1 כי קיבל הלוואות גדולות מגיסו, את האחרונה קיבל לפני כשנה, בסך 60,000 ₪. הוא לא החזיר את הכספים ולא עדכן את אשתו בכך.

87. בחקירה מיום 2.5.11 (10/ת, 99א) מסר שלא ידוע לו דבר ביחס לקיומו או אי קיומו של צילום שלו ושל ליאור מירז במעלה אדומים.

הנאשם 1 עומת עם גרסתה של הנאשמת 3 בחקירתה ולפיה הוא מסר לה לאחר חקירתו שמצויה בידי החוקרים תמונה כאמור, ומסר שאינו זוכר שדיבר איתה על תמונה כלשהי, למעט צילום שצילמו אותו במהלך חקירתו (עמ' 5 ש' 105, ש' 114-113).

הנאשם 1 נשאל האם הנאשמת 3 מסרה לו על קיומה של תמונה לפני חקירתו ומסר שאינו זוכר (עמ' 5 ש' 120).

הנאשם 1 נשאל האם מסר לנאשמת 3 את גרסתו ביחס לנסיבות הגעתו למעלה אדומים, בתחילה לא השיב (ת/99 עמ' 19 ש' 29-37), ובהמשך אמר שאינו זוכר (עמ' 22 ש' 1-3).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הנאשם 1 עומת עם גרסתו של ליאור מירז למדובב, ואמר שהדברים אינם נכונים כיוון שמעולם לא אמר שהיו לליאור שני תקרים.

הנאשם 1 עומת עם טענתו של ליאור מירז שהם תיאמו לקחת את אותו עורך דין במידה וייעצרו, ושלל את הדברים.

הנאשם 1 נשאל כיצד יתכן שליאור יודע לגשת למפתח מאסטר והוא לא, והשיב שהמאסטר היה אמור להיות במגרה במזכירות אבל לא היה שם. לבסוף הוא נאלץ לפתוח את החדר של ג'וני ולקחת מהמגרה שלו את המאסטר. הנאשם 1 עומת עם כך שבצרו המפתחות שנתפס עליו נמצא מפתח מאסטר, ומסר שחיבר את הצרור שלו עם הצרור של אורן ולא ידע שיש ברשותו מפתח מאסטר.

עדות הנאשם 1

88. הנאשם 1 מסר בעדותו לפני כי החל לעבוד בסמוך לשנת 1989 ברשות המסים, בתחילה בתחנה בשטחים ובהמשך מונה לראש מדור חקירות ירושלים. הנאשם 1 תאר את מצבו הנפשי של ליאור מירז, שהיה ידוע לכלל החוקרים, והתנהגויות בגינן הועבר מתפקיד חוקר לתפקיד מנהלתי וזאת כיוון שחשו כלפיו חמלה ורחמים (פרוטוקול מיום 30.4.15 עמ' 550 ש' 9-1). במספר הזדמנויות התקשר ליאור מירז אליהם כשנתקע בלי דלק ברכב וביקש שיסייעו לו.

הנאשם 1 מסר שבמקרים המצריכים מידור תיקיית קרטון ובה עמודים בודדים, מועברת היא מן המודיעין לכספת של ראש המדור. תדרוך לפני פרוץ עושים ברגע האחרון, ואם צריך חוקרים נוספים או כלי רכב נוספים מבקשים יום לפני (עמ' 558 ש' 17-7). כמו כן, במקרה של היכרות בין אחד החוקרים לנחקר, משתדלים שהחוקר לא יהיה במשרד כשהנחקר מגיע לחקירה (עמ' 558 ש' 4-1).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הנאשם 1 הסביר כי מפתח המסטר שנמצא ברשותו היה שייך לחוקר שלו אורן שיצא להתמחות, והוא לא ידע שמדובר במאסטר (עמ' 562 ש' 1-15). מעבר לכך, לדבריו אין כל חריג בהחזקת מפתח מאסטר, שכן הוא שימש רק לחדרים הפנימיים.

המעצר הלילי

בליל ה-1.11.10 קיבל הנאשם 1 הודעה ממחסום צבאי שחשוד שלהם, אשר התחמק מחקירה והוצא כנגדו צו מעצר, נעצר במחסום, הנאשם 1 התארגן ליציאה מביתו והודיע על כך גם לחוקר בתיק שמואל, ולכונן שרכב היחידה היה אצלו בשם חיים כהן, והוא קבע איתם שהם יאספו את העצור והוא יפגוש אותם במשרדים. חיים אסף חוקר בשם יואב.

הוא התקשר להודיע על המעצר לסופרי, וכן לליאור מירז כדי להודיע שיש עצור ושהוא יתאם את המעצר. ליאור לא רצה להגיע למשרד כיוון שהוא לא היה כונן, והסביר לאילן שבחדרו יש את ארבעת הטפסים שיש צורך למלא וגם טופס דוגמא איך למלא אותם, כיוון שזו היתה פרוצדורה חדשה (עמ' 566 ש' 1 עד עמ' 567 ש' 32).

שני החוקרים הגיעו עם העצור למשרד והם היו שם בין 10 דקות לרבע שעה. במקום היתה מערכת אזעקה שמחוברת למוקד בטחון וברגע שמנטרלים את המערכת יש תיעוד לכך. הוא הציע לחוקרים לבדוק זאת אך הדבר לא נעשה (עמ' 569 ש' 1-11).

החדר היחיד שהוא נכנס אליו היה החדר של ליאור (עמ' 569 ש' 29-32). לאחר מכן החוקרים לקחו את העצור והוא נשאר במשרד על פי הנוהל עד שיודיעו לו שהעצור עצור בבית המעצר (עמ' 570 ש' 4-10).

הנאשם 1 עומת עם איכון שנערך למכשיר הטלפון הנייד שלו מערב יום 1.11.10 (נ/50), והסביר שיצא מביתו (אנטנת "גבעת זאב") לכיוון המשרד והגיע לאזור של האנטנה של המשרד ("כורש") בשעה 21:43, אולם לדבריו אין הדבר אומר שהגיע למשרד עצמו אלא רק לאזור המשרד, שכן היה עליו להגיע לחניה ולהשיג את שומר הלילה של הבניין על מנת להיכנס לבניין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

בזמן זה רואים מעבר באנטנות בין "כורש" ל"כיכר צרפת". לדבריו, זכור לו ששוחח עם ליאור בטלפון בזמן שנכנס למשרדים, והשיחה האמורה נערכה – כך נלמד מפלט השיחות - בשעה 23:04. נתון זה מתיישב לדבריו עם העובדה שהוא מאוכן בזמן השיחה באנטנת "כיכר צרפת". בשעה 23:19 רואים שכבר יצא משם כיוון שאוכן באנטנת "כיכר צרפת בית החייל". מכאן שהיה רבע שעה בלבד במשרדים (פרוטוקול מיום 9.6.15 עמ' 738 ש' 13 עד עמ' 743 ש' 15).

הנאשם 1 עמד על כך שלא ראה את המסמכים בעניינו של סיבוני במשרד, שכן באותו ערב המסמכים היו בכספת של בני שזו. הנאשם 1 נשאל האם הוא יכול לשלול כי נכנס לחדרו של החוקר אבישי אליהו והסתכל במסמכים לגריסה. הנאשם 1 שלל את הדברים והפנה לצורך העניין לדבריו של החוקר אבישי אליהו בהודעתו במשטרה, לפיהם רק בשלישי וברביעי לחודש קיבל לידיו את התיקייה. ב"כ המאשימה התנגד להפניה זו ובנסיבות אלה ביקש ב"כ הנאשם 1 להגיש את הודעתו של החוקר אבישי במשטרה אולם ב"כ המאשימה התנגד לכך (עמ' 745 ש' 4 עד עמ' 749 ש' 13).

גרסת הפנצ'ר

בהמשך הוגש מסמך המתעד את המסלול שעשה הנאשם 1 במהלך יום 2.11.10 (נ/51, נ/52 ונ/53). לדבריו התקשר אליו חבר ממעלה אדומים, דרור ברזילי, בעל חנות לאביזרי רכב, ואמר לו שראה את ליאור תקוע עם הרכב, והמליץ לו למכור את הרכב מכיוון שלעד רכב דומה (עמ' 574 ש' 26-10). בשעה 08:26 הגיע אילן למשרד וליאור מירז התקשר אליו ואמר לו שהוא תקוע עם פנצ'ר, ואין לו מפתח גלגלים. הנאשם 1 אמר לו שהוא יעלה למשרד לטפל בעצור שנעצר ערב קודם לכן וכשיסיים יחזור אליו. הנאשם 1 עלה למשרד וישב עם החוקר שמואל, כתב בקשה להארכת מעצר ודו"ח סודי לבימ"ש, נתן לשמואל דגשים ואמר לו להגיע עם חיים לביהמ"ש להארכת מעצר והוא יצטרף אליהם מאוחר יותר. לדברי הנאשם 1, הוא אמר לעובדת שלו טל שהוא יוצא לעזור לליאור עם פנצ'ר, דיווח על כך גם לסופרי, ויצא מהמשרד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

בשעה 09:20 התקשר לליאור ואמר לו שהגיע לביתו במעלה אדומים, כיוון שחשב שהוא בבית. ליאור אמר לו שהוא כבר הסתדר והוא שותה קפה אצל חבר, והציע לו להצטרף. הנאשם 1 ניסה להגיע, טעה מעט בדרך ולבסוף הגיע לרחוב השחם, שם החנה את רכבו (המסלול נתמך בדו"ח איכון וכן מתועדות אנטנות "מעלה אדומים בזק" שלייד ביתו של ליאור מירז (נ/54) ו"נופי סלע" (נ/56, 57).

כשהנאשם 1 הגיע לחצר ביתו של הנאשם 2, ליאור מירז כבר שתה קפה, הנאשם 1 קיבל מספר שיחות טלפון וזירז את ליאור על מנת שיחזרו למשרד. לבסוף שניהם יצאו יחד מהבית. לדברי הנאשם 1 לא היה שום נייר, קלסר, לא דיברו על תיק, לא היה כסף, הכל נובע משקר גדול של ליאור מירז. לדבריו אם היה יודע שיש חקירה בעניינו של הנאשם 2 לא היה מתקרב לביתו אפילו מהחשש שיתעדו אותו במקום (עמ' 583 ש' 1 עד עמ' 585 ש' 21).

הם יצאו יחד ונסעו לכיוון המשרד כשלפתע ליאור מירז ביצע פנייה שהוא לא הכיר, הנאשם 1 התקשר לליאור ושאל אם הוא לא נוסע למשרד, וליאור אמר שיש לו דרך קצרה יותר (עמ' 587 ש' 21-4).

הנאשם 1 נסע ישירות לבית המשפט לדיון של העצור והצטרף לחיים ולשמואל (עמ' 588 ש' 28-21).

הנאשם 1 הפנה לפלט שיחות מיום 4.11.10 ומסר שלאחר המועד שבו היתה הישיבה ביאח"ה, בה לא נכח, לא ביצע כל שיחות טלפון עם אנשים מהמשרד (עמ' 591 ש' 5-4).

הנאשם 1 טען כי מסר ללירון גבעול בחקירתו הראשונה שליאור ביקש ממנו עזרה בתיקון פנצ'ר ולבסוף לא עזר לו לסדר את הגלגל ולירון כתב שהוא כן עזר לו לסדר את הגלגל (עמ' 597 ש' 17-11). זו הסיבה שבחקירותיו המאוחרות יותר הוא ביקש לרשמן בכתב ידו, שכן הבחין שהדברים שהוא אומר לא נרשמים במילותיו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

כמו כן, ביחס למזכר של לירון גבעול, מסר הנאשם 1 כי אכן ביקש לשתות והתרגש ממעמד החקירה, אולם אין הדבר מצביע על אשמה. כמו כן מסר שבהשלמה למזכר מיום 1.11.11 לא נרשמו דברי אמת, ושלל שאמרו לו שיתכן ונצפה על ידי שוטרים בטרם צילמו אותו. כמו כן עמד על כך שהוא צולם והראו לו את התמונה שצילמו (עמ' 598 ש' 24 עד עמ' 599 ש' 4). עוד טען הנאשם 1 כי מסר לחוקרים פרטים מרובים מכיוון שחשב שהם יבדקו אותם ויאמתו אותם, אולם דבר לא נעשה.

הנאשם 1 נשאל בחקירתו הנגדית מדוע סיפר לראשונה בבית המשפט שדרור ברזילי התקשר אליו ואמר לו שראה את ליאור מירז תקוע עם הרכב, בפרט כאשר השם "דרור אביזרים" מופיע בפלט שיחות שהוצג לו בחקירה (ת/5). העד השיב כי לא זכור לו שהוא ראה את השם בפלט השיחות, ובהמשך עדותו, מיום 9.6.15, מסר כי בחקירתו הציגו לו רק את העמוד הראשון של פלט השיחות (עמ' 696 ש' 8-1).

הנאשם 1 נשאל איך ידע על מה נעצר ליאור, אם לא התקשר למשרד לשאול, ומסר שאינו זוכר אם התקשר למישהו במשרד וביקש לראות את פלט השיחות. ב"כ המאשימה עימת את הנאשם 1 עם הטענה שהוא ידע על מה נעצר ליאור ולכן לא צריך היה לשאול אף אחד, והנאשם 1 שלל זאת.

הנאשם 1 שלל בחקירתו הנגדית כי ידע אודות החקירה בעת המפגש עם הנאשם 2. לדבריו ליאור מירז הציג אותו כ"רב", ועל דבר החקירה למד רק מאוחר יותר. כן מסר, כי אף שליאור ידע בעת שהפגיש בינו לבין הנאשם 2 שמתנהלת חקירה נגד הנאשם 2, אולם הוא לא אמר לו דבר בהקשר זה, ואף לאחר פרוץ החקירה הגלויה לא מסר לו ליאור מירז שאבי סיבוני זה הרב שהוא פגש בביתו (עמ' 657 ש' 32-1, עמ' 681 ש' 21-5).

הקשר עם הנאשמת 3

הנאשם 1 מסר שביום 17.11.10, אילנית, אשתו של ליאור מירז, התקשרה אליו מודאגת ואמרה שהיא לא מאתרת את ליאור ואף אחד לא עונה לה במשרד. הנאשם 1 היה בביתו אבל אמר לה שינסה לברר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

בהמשך שוחח עמה שוב והיא אמרה שצריך עו"ד ושליאור נעצר. הנאשם 1, אשר ידע שליאור ורם נאור חברים, אמר לה שאפשר לשאול אותו וניסה להתקשר לעו"ד נאור. עו"ד נאור חזר אליו בהמשך ואמר שאינו יכול לטפל בליאור אבל שידאג לו לעו"ד טוב (עמ' 593 ש' 1-22). לאחר מכן הגיעה אילנית לביתו והתקשרה מהטלפון שלו לבתי חולים פסיכיאטריים וכן ניסתה לאתר את הפסיכיאטר של ליאור (עמ' 593 ש' 24 עד עמ' 594 ש' 1). בהמשך הערב, אילנית ביקשה את עזרתו, בכך שיקח תיק עבור ליאור למעצר כדי שהבנות לא תראינה, והוא נסע לביתה בשעה 23:00 על מנת לקחת את התיק (עמ' 594 ש' 7-14).

למחרת בבוקר, ביקש הנאשם 1 אישור מג'וני פיטוסי, ונסע לביהמ"ש לדיון על מנת למסור את התיק לליאור. אחרי הדיון ניגש לליווי, היו דברים שהליווי לא התירו לו להכניס והוא עדכן בכך טלפונית את הנאשמת 3. כשיצא מבית המשפט הבחין בנאשמת 3 ושוחח עמה בקצרה, כשלפתע קיבל טלפון מהחוקר ליאור רייס בו נתבקש להגיע לחקירה (עמ' 595 ש' 16-25).

ביום 18.11.10 הוא הגיע לחקירה כאשר מסרו לו שרוצים לשאול אותו, בקצרה, שאלות על ליאור מירו. בפועל, ככל שנמשכה החקירה, חש שמתייחסים אליו כאל חשוד, שאלו אותו מתי היה במעלה אדומים בפעם האחרונה, כמה הוא מרוויח וצילמו אותו (עמ' 596 ש' 14 עד עמ' 597 ש' 6).

בדרכו הביתה, לאחר החקירה, התקשרה אליו הנאשמת 3, ושאלה איך היה בחקירה. הוא ביקש לחזור אליה מאוחר יותר, התקשר אליה מביתו מאוחר יותר באותו ערב, וסיפר לה מה שאלו אותו. הוא שאל אותה אם זה בעייתי שהוא מדבר איתה כשהיא מיצגת את ליאור והיא השיבה בשלילה (עמ' 599 ש' 19-32).

הנאשם 1 אישר בחקירתו הנגדית כי לא הראו לו כל תמונה ולכן לא אמר דבר כזה לנאשמת 3, ומכאן שנתון זה שמסר ליאור מירו למדובב הוא המצאה שלו (עמ' 618 ש' 1-7).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

כמו כן טען שלא אמר לחוקרים בחקירתו שהוא החליף פנצ'ר לליאור וגם לא מסר בחקירתו שבהמשך הם התיישבו לשתות קפה, לכן לא מסר נתונים אלה לנאשמת 3. לפיכך, המקור לפרטים אלה הוא ליאור ולא הנאשמת 3. הוא כן מסר לנאשמת 3 ששאלו אותו על פגישה במעלה אדומים והוא אמר שליאור התקשר אליו ואמר שיש לו פנצ'ר והוא צריך את מפתח הגלגלים שלו. ליאור לא אמר לו שהיו לו 2 פנצ'רים והוא לא אמר דבר כזה לנאשמת 3.

הנאשם 1 עומת עם כך שעצם מסירת כל פרטי חקירתו לנאשמת 3 עולים כדי שיבוש החקירה, ומסר כי מטרת השיחה איתה היתה להתייעץ איתה האם הוא צריך עורך דין והיא השיבה לו בשלילה (עמ' 645 ש' 6-1). הנאשם 1 אמר ששאלו אותו מדוע הוא נסע למעלה אדומים והוא השיב שליאור התקשר ורצה מפתח גלגלים (עמ' 670 ש' 21-19), ושלל את גרסת ליאור מירז לפיה שניהם תאמו מלכתחילה שיעזרו באותו עורך דין למטרות שיבוש (עמ' 645 ש' 30-25).

1. עדי הגנה מטעם הנאשם 1

89. עזרא אליחי, אינסטלטור במקצועו ומתגורר במעלה אדומים ברחוב הבדולח, מסר בעדותו כי זכור לו שבאחד הימים לאחר שנסע להביא את ילדיו לגנים, בסמוך לשעה 9 בבוקר, ראה את ליאור מירז עם רכב תקוע על נתיב הנסיעה מול המרכז המסחרי והמכולת, היה תקר ברכב והעד סייע לו עם ספריי לגלגלים מכיוון שמפתח הגלגלים של העד לא התאים לרכב שלו (פרוטוקול מיום 15.10.15 עמ' 893 ש' 12 עד עמ' 894 ש' 24). בחקירתו הנגדית נשאל העד כיצד הגיעו לפרטיו, ומסר כי אינו יודע ויכול להעריך שכיוון שהוא אינסטלטור, מספר הטלפון היה רשום על הרכב שלו (עמ' 900 ש' 6-1).

90. דרור ברזילי, בעל חנות אביזרי רכב המתגורר במעלה אדומים ברחוב האלמוג, מסר בעדותו כי הוא מכיר את הנאשם 1 וכן את ליאור מירז, לשניהם היה רכב מסוג ביואיק. לדבריו, הוא שוחח עם הנאשם 1 על כך שעליו להחליף את הרכב שלו, וכינה אותו "עגלה", ובסמוך לאחר מכן ראה את הרכב של ליאור תקוע והרים טלפון לנאשם 1 בצחוק, ואמר לו שחבר שלו תקוע עם הרכב ושהגיע הזמן למכור את הרכב. השיחה התנתקה פעמיים או שלוש. הרכב של ליאור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

עמד עם איתות חירום מול המכולת, עם הפנים למורד הרחוב, חסם נתיב והפריע לכלי רכב לעבור. לדבריו זו השיחה היחידה שלו לנאשם 1 בבוקר במשך 10 שנים (עמ' 909 ש' 3-1).

בחקירתו הנגדית נשאל העד מדוע לא הציע עזרה לליאור עם הרכב, ומסר שהוא מיהר להגיע לעבודתו, ולא ראה את ליאור ליד הרכב (עמ' 912 ש' 5-10).

ז. עדי הזמה מטעם המאשימה

91. חיים כהן, חוקר מע"מ, מסר בעדותו כי בסוף חודש אוקטובר תחילת נובמבר 2010, הוקפץ ככונן שאצלו היה רכב המשרד, על ידי הנאשם 1, למחסום עזאים, להביא עצור שנתפס. הנאשם 1 אמר לו לאסוף את החוקר יואב ולהגיע למשרד, ובינתיים הנאשם 1 יכין להם את המסמכים שצריך להראות לקצין התורן לטובת הכליאה. הוא נסע עם יואב למחסום, שם חברו לכוח מג"ב שתפס את העצור, והם נסעו למשרד בירושלים בסמוך לשעה 22:00. הנאשם 1 אמר להם שיתקשרו כשהם מגיעים למשרד והם עשו כן. כשהגיעו לרחוב בן סירא, הנאשם 1 ירד למטה ומסר להם את המסמכים מבעד לחלון הרכב, ומשם נסעו לבית המעצר במגרש הרוסים. לאחר כשעתיים או שלוש סיימו עם העצור ועדכנו את ראש המדור שאחראי על הכוננות שהכל בסדר.

92. יואב שוהם, מסר בעדותו כי בסוף חודש נובמבר 2010 היה אירוע של הקפצה, החוקר חיים כהן אסף אותו מביתו, והם אספו עצור ממחסום עזאים, נסעו למשרד אבל לא נכנסו לחניון אלא עצרו ברחוב בן סירא מחוץ לחניון, הנאשם 1 ירד, מסר להם מסמכים וטפסים למעצר ומשם הם המשיכו למתקן המעצר (דיון מיום 8.12.15 עמ' 922 ש' 15-22).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ח. גרסאות הנאשם 2

הודעות הנאשם 2 במשטרה

93. ביום 9.11.10 נחקר הנאשם 2 והוזהר בגין עבירות מתן שוחד, קבלת דבר במרמה, הלבנת הון ועבירות מס, שיבוש הליכי חקירה, התחמקות מחקירה והימלטות מהדין (ת/11). הנאשם 2 שמר בחקירתו על זכות השתיקה, ועמד על זכותו להיוועץ בעורך דין. לאחר שנועץ עם עורך דינו מסר כי בערב ה-8.11.10 בסמוך לשעה 21:00 נסע עם חברו אבי רחמים לקבר רבי שמעון. בסמוך לשעה 08:30 הם חזרו לאזור ירושלים, והנאשם 2 לקח מונית לקבר דן בן יעקב באזור בית שמש, שם היה עד שעות הערב, או אז נסע במונית לביתו. כשהגיע לביתו הבחין שהמחשב שלו איננו והתקשר לאשתו לשאול מה קרה. היא באה מיד, וכשהגיעה אמרה שהיו בבית מיחידת להב, צעקו עליה, אמרו לה שהוא ישב שנים בכלא וביקשו שיתקשר. הוא התקשר למספר הטלפון שהשאירו לו ותאם עם החוקר שיגיע למחרת בבוקר, לדבריו אמר שהוא עייף מביקור בקברי צדיקים, והוסיף כי במקומות מסוג זה נהוג להתבודד ולהיות בלי טלפון לשם עריכת חשבון נפש.

94. בחקירתו מיום 22.11.10 (ת/13) נחקר אודות החשד ולפיו הזהיר גורמים המעורבים בפרשה ואלה העלימו חומר ממשרדיהם ומבתיהם, נעלמו בעצמם ביום המעצר ותיאמו גרסאות, ושמר על זכות השתיקה.

95. כן נשאל בת/14 אודות היכרותו עם הנאשם 1 או עם ליאור מירז, ואודות קיום מפגש עמם בביתו, ושמר על זכות השתיקה.

עדות הנאשם 2

96. הנאשם 2 מסר בעדותו כי הוא נשוי בשנית, אב לארבעה ילדים, יליד ירושלים. לדבריו בעל הכשרה של אימון כושר גופני, ותוך כדי עבודתו הכיר גורמים רבים, קיבל הזדמנות לעבוד במערך השיווק של קופת חולים מאוחדת, ובהמשך הקים חברה בשם "אור יצחק" אשר עיסוקה צירוף חברים חדשים לקופת חולים מאוחדת, לביטוחים המשלימים והקמת מרפאות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

החברה היתה פעילה בשנים 2000-2010 ועבדו בה בין 50 ל-100 עובדים. כיום הוא מובטל, העסק התמוטט, הוא חי מחסכונותיו, מנכס שמכר, ומשותפות קטנה במרפאה (עמ' 781-782).

במסגרת עבודתו עבד מול משה חברוני, מנהל מחוז של קופ"ח מאוחדת בירושלים, הגיע לשיבות מנהלי סניפים לניתוח של צירוף חברים וטיפול בחברים שעזבו. כמו כן טיפל בנושא תביעות של תאונות דרכים. בשלב מסוים חברוני פוטר מעבודתו ולאחר שחש פגוע הוא מסר לנאשם 2 שהתלונן על קופת חולים מאוחדת במשרד מבקר המדינה וביאח"ה. חברוני עדכן את הנאשם 2 שמסר עדויות רבות ושהחקירה קרובה לסיום (עמ' 785 ש' 20-10). כמו כן, לאחר שהחזר מס של מעל מיליון נה התעכב ברשויות המס, מנהל החשבונות שלו ברר מדוע הכסף לא התקבל ונמסר לו שהתיק נמצא בבדיקה או בחקירה (עמ' 786 ש' 17-1). במקביל מבקר המדינה הודיע שבתחילת נובמבר 2010 הוא יפרסם את הדו"ח שלו בעניין קופת חולים מאוחדת (עמ' 787 ש' 8-2). בשיחה עם יוסי סניור מסר לו הלה שגם הוא קיבל מכתב ממס הכנסה ביחס לחוב של 4 מיליון שקלים, ושעוקבים אחריו מספר ימים ברצף, דבר המצביע מניסיונו על כך שהחקירה עומדת להסתיים (עמ' 787 ש' 18-10). גם מאיר גבעוני, שצרף חברים לקופ"ח מאוחדת, אמר לנאשם 2 בפגישה במשרד שהחקירה עומדת להסתיים. ידוע לו כי חתנו של מאיר גבעוני עובד ביאח"ה אולם אינו יודע האם הוא מקור המידע (עמ' 787 ש' 23-18).

את ליאור מירז הכיר הנאשם 2 בבית הכנסת בשנת 2014, הוא עזר לו ולימד אותו להניח תפילין ולהקריא את הקידוש. כמו כן מתקיימים בביתו בימי שבת שיעורים בנושא פרשת השבוע, ולאחר מכן סעודה שלישית ותפילת ערבית, ויוסי סניור וליאור מירז היו מגיעים כמעט בקביעות לשיעורים אלה. הנאשם 2 ידע שליאור עובד במס הכנסה. בסמוך לחודש אוגוסט 2010 התקשרו אליו ממחלקת חקירות של מע"מ תל אביב, ובהמשך פנו למנהל החשבונות שלו במכתב (נ/44), בו נתבקשו מסמכים והבהרות. הנאשם 2 הראה את המכתב לליאור מירז ושאל אותו לדעתו. ליאור השיב שאין לו קשר לחקירות תל אביב, והמליץ לנאשם 2 לפנות לעו"ד רם נאור.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

באותה הזדמנות, יוסי סניור קבע פגישה עם עו"ד נאור, והנאשם 2 הלך עם סניור לפגישה, הציג לעו"ד נאור את המכתב האמור, ועו"ד נאור אמר שיבדוק את העניין (עמ' 789 ש' 13 עד עמ' 790 ש' 5).

במקביל פנה הנאשם 2 לאדם בשם נחמן בן דוד, שהיה איש הקשר שלו מול החברות בגינן נערכה הבדיקה, והלה מסר לו שיש להם מישהו שמקושר למע"מ תל אביב ושאלם 50,000 ₪ התיק ייסגר. הנאשם 2 נבהל מכך והתייעץ בנושא עם ליאור מירז, שהגיב בצורה מפתיעה בחריפותה עת אמר לו: "תעזוב אותי, אני לא יכול לדבר איתך" והלך (עמ' 790 ש' 7-16).

הנאשם 2 שלל את המיוחס לו בכתב האישום, לדבריו לא נערכה פגישה בינו לבין ליאור מירז בבית כנסת במהלכה דיווח לו ליאור שמתנהלת נגדו חקירה סמויה, והוא לא הציע לו פרטים בתמורה לתשלום (עמ' 790 ש' 21).

הנאשם 2 מסר כי נסע עם יוסי סניור לפגישה נוספת עם עו"ד רם נאור, ובדרך לפגישה סיפר לסניור על ההצעה של ה-50,000 ₪ ועל התגובה של ליאור מירז. הם ניתחו את התגובה שלו ולא הגיעו למסקנה אם הוא היה רציני או לא (עמ' 791 ש' 9-2). סניור כעס על התגובה של ליאור ולהערכתו, זו הסיבה שהחליט "להתלבש על ליאור" (עמ' 807 ש' 20-5).

הנאשם 2 עדכן את עו"ד נאור בהצעה לתשלום ועו"ד נאור אמר לו בשום פנים ואופן לא ישלם, ורק הציע לו להעביר את הכספים למדינה זרה "עד יעבור זעם". הוא קישר אותו לרו"ח אבי ניסן שהכיר חברה בהרצליה שעיסוקה העברת כספים לחו"ל, נאשם 2 נפגש איתו ושילם לו דמי תיווך על העסקה (נ/62). הם הלכו יחד לחברת פיוניר, והוא מילא טפסים והצהרות כנדרש (נ/64). ביום שישי בבוקר נסע לבנק אוצר החייל וביקש להעביר את הכספים עקב דו"ח מבקר המדינה. ביום שני, לאחר שקיבל את פרטי החשבון, הלך בבוקר לבנק וביצע את ההעברה (עמ' 793 ש' 1 עד עמ' 794 ש' 7).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הנאשם 2 שלל את האפשרות שביצע את ההעברה כדי לשבש חקירה. לדבריו, לא מדובר בהברחה בהולה של כסף מזומן והסתרתו, אלא מדובר בפעולה שארכה זמן, לגביה התייעץ עם עו"ד ורו"ח. כמו כן החוקרים תפסו במשרדו את כל החומר החשבונאי והוא לא העלים אף מסמך (עמ' 794 ש' 14-25).

בראש חודש כסלו נסע עם אבי רחמים לקבר רבי מאיר ולרבי שמעון, התפללו שם תפילת שחרית וחזרו לירושלים לפנות בוקר. אבי הסיע אותו לבנק והמשיך לעבודתו בבית החולים הדסה עין כרם (עמ' 795 ש' 3 עד עמ' 796 ש' 10).

אחרי שביצע את ההעברה הוא התקשר ליוסי סניור, כי רצה שהוא יאסוף אותו מהבנק. סניור אמר לו שקפצו עליו שוטרים. הנאשם 2 המשיך לקבר דוד בן יעקב ואחרי מספר שעות חזר לביתו שהיה ריק. כשאשתו הגיעה, היא אמרה לו שהיו שוטרים בבית וצעקו עליה והשאירו לו מספר טלפון. הוא התקשר ואמרו לו להתייצב ביאח"ה והוא ביקש להגיע למחרת (נ/67).

הנאשם 2 אישר כי נפגש עם אילן יוסף בביתו, לדבריו, באותו יום, כשהלך למכולת, הבחין בליאור מירז עומד על נתיב בכביש עם אורות חירום, ואדם נוסף עמד לידו. הוא שאל את ליאור מה קרה וליאור השיב שהם מתקנים פנצ'ר (בחקירתו הנגדית סימן העד את המיקום בתמונה שהוגשה וסומנה נ/61א). לאחר מכן המשיך לביתו והציע לליאור לבוא לשתות איתו קפה כשיסיים וכך היה. הם שתו קפה בגינה וליאור קיבל טלפון ואמר לו שחבר שלו צריך להגיע, הוא ביקש ממנו שיגיע לעזור והסתדר בינתיים והחבר בטח יכעס. ליאור שאל אם זה בסדר שהוא ישתה קפה איתם, והנאשם 2 השיב בחיוב. לאחר מכן הנאשם 1 הגיע, אמר לליאור "אתה ממש דביל", הנאשם 2 הכין לו קפה והגיש לו אותו. הנאשם 1 שוחח בטלפון בחצר, שאל קצת שאלות על היונים שנאשם 2 מגדל ולאחר שסיימו את הקפה הלכו (עמ' 799 ש' 1-7).

לגרסת הנאשם 2 הוא לא שילם לליאור ולא לנאשם 1 ולו שקל אחד, לא ראה כל מסמך, הם היו בחצר הבית כשהכל פתוח.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ביחס להיכרות עם יוסי סניור, מסר שהלה החל לעבוד אצלו כשהיה אסיר ברישיון והוא אף הליך אותו בביתו באותה תקופה. לטענתו, גרסתו של יוסי סניור בחקירה זו היא שקרית ונועדה למלט את עצמו ממעצר, הוא השתמש בפרטי מידע קיימים ועיוות אותם כדי שיעניינו את השוטרים. יוסי סניור מעולם לא היה בבית הכנסת במעלה אדומים, הוא לא היה במעלה אדומים באותו שבוע, ואפשר היה לבדוק זאת בפלטי שיחות שלו ובאיתוראן של הרכב שלו. כמו כן יוסי סניור מעולם לא ראה את ליאור מירז (עמ' 807 ש' 25-21).

הנאשם 2 מסר שלא הזהיר אף אחד מקופת החולים בדבר החקירה, וכי כמו שהוא ידע על החקירה, כך גם שאר האנשים. מעבר לכך, האנשים שסניור אמר שהם הזהירו אותם נחקרו במשטרה והכחישו זאת (עמ' 808 ש' 24-18).

הנאשם 2 נשאל מדוע מוסר הוא את הדברים עתה לראשונה, ומסר ששתק בחקירותיו בעצת עורכי דינו, כאשר עורכי הדין בתחילת מעצרו היו עו"ד רם נאור ועו"ד אבירם יריב ז"ל (עמ' 814 ש' 2-1, עמ' 815 ש' 2-1).

בחקירתו הנגדית עומת העד עם כך שהחקירה במע"מ תל אביב לא היתה כלל נגדו אלא נגד מספר חברות ובהן סיטון יזמות, ועמד על כך שמשיחות הטלפון שקיבל הוא הבין שהוא חשוד ולכן גם הציעו לו לשלם 50,000 ₪ כדי לסגור את התיק (עמ' 853 ש' 14 עד עמ' 856 ש' 17).

הנאשם 2 נשאל מדוע הוא ויוסי סניור התחילו ביום 3.11.10 להשתמש במכשירי טוקמן, ומסר בין היתר את הדברים הבאים: "...אם אתה יודע שיש כל כך הרבה חקירות ולא מתאים לך שישמעו מה שאתה מדבר, אז אתה משתמש בטוקמן" (עמ' 858 ש' 16-14). העד מסר שהטוקמן היה אצלו כשנה ומדי כמה זמן סניור החליף כרטיסי סים (עמ' 861 ש' 14-9).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ט. עדי הגנה מטעם הנאשם 2

97. אבי ניסן, רואה חשבון במקצועו, מסר בעדותו כי עו"ד רם נאור היה לקוח שלו, והפנה אליו לקוח לשחזור הנהלת חשבונות למע"מ, זהו הנאשם 2. לאחר שהנאשם 2 שאל את רוח"ח במה עוד הוא מתעסק, אמר אבי שהוא מתעסק גם בהשקעות, וקשר את הנאשם 2 לבית ההשקעות פיוניר, ועל כך קיבל שכר טרחה של 5,000 ₪ (פרוטוקול מיום 8.12.15 עמ' 872 ש' 27 עד עמ' 873 ש' 7). בחקירתו הנגדית הוסיף כי קיבל בנוסף שכר טרחה מחברת פיוניר עצמה (עמ' 876 ש' 31-30), והבהיר כי הנאשם 2 ביקש להשקיע כסף בחו"ל (עמ' 877 ש' 1-6). מבדיקה בחשבון הדואר האלקטרוני של אבי נמצא כי הוא נפגש ביום 28.10.10 עם שי ספקטור ואורלי קליש מפיוניר, ובהמשך זכור לאבי שהגיע לפגישה בפיוניר עם הנאשם 2. אבי מסר שלצורך העברת כספים לחו"ל נדרשת פתיחת חשבון בחו"ל, ותהליך מסוג זה אורך בין שבוע לחודש (עמ' 875 ש' 14-8).

98. סימה כהן, אשתו של הנאשם 2, מסרה בעדותה כי ביום 8.11.10 לקחה בסמוך לשעה 07:30 את הילדים למסגרות הלימודים ונסעה לעבודתה, כאשר בסמוך לשעה 10:30 התקשר אליה שוטר, אמר שהם מחכים ליד הבית עם צו חיפוש, ושאלה היא לא תגיע מיד הם יפרצו לבית. היא הגיעה, והם החליטו לערוך חיפוש בבית. צו החיפוש ודו"ח החיפוש הוגשו וסומנו נ/90-91. השוטר דייויד שאל איפה הנאשם 2 והיא השיבה שזה ראש חודש והוא נסע לקברי צדיקים (עמ' 878 ש' 31). העדה מסרה שאת ליאור מירז הכירה בשכונה, הוא החל להתפלל בבית הכנסת והיא ראתה אותו בביתם בערך בשתי הזדמנויות, כשהגיע לשיעורי תורה בשבת (עמ' 879 ש' 8-7).

בחקירתה הנגדית מסרה שהיא אינה מכירה את בתו של מירז בשמה והיא לא עבדה בביתם בשמרטפות (עמ' 880 ש' 2). כשנשאלה העדה להיכן נוסע בעלה השיבה:
"לצפון, לקברי צדיקים, אין לי מושג, אני לא, לא נכנסתי לזה אף פעם.

ש: את לא בעסק?

ת: ממש לא

ש: ומה? מתי חוזרים?

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ת: אה לפעמים היו עושים שם על האש, אז הם היו חוזרים בסביבות הצהריים, לפעמים בבוקר, זה תלוי.

ש: ומי החבורה?

ת: חברים מהשכונה, מבית הכנסת, אני לא יודעת, כל פעם, היו לו חברים, הם היו מתארגנים ונוסעים, אין לי מושג עם מי, לא שאלתי, לא הייתי יודעת כל פעם עם מי הוא נוסע" (עמ' 881 ש' 31 עד עמ' 882 ש' 8).

כשנשאלה העדה אם הנאשם 2 היה משאיר את הטלפון הנייד שלו בבית תמיד, השיבה כי לפעמים כן ולפעמים לא.

99. שלומי מלכה, מסר בעדותו כי עבד בשנת 2010 כעובד של הנאשם 2 בחברת "אור יצחק", כי לא ידע שחוקרי המשטרה אמורים להגיע למשרדים ביום 8.11.10 אולם השמועה כבר היתה זמן רב קודם לכן, את הדברים האלה שמע מחברוני מספר פעמים, שמבקר המדינה ומשטרת ישראל עוד יגיעו ל"אור יצחק" (עמ' 883 ש' 22-9). זאת, כ"נקמה" על הפגיעה בשמו הטוב של חברוני.

הנאשם 2 לא ביקש ממנו לעשות פעולות חריגות עובר לפרוץ החקירה. כשהחוקרים הגיעו למשרד הם תפסו את כל מה שהיה במשרד, ארגזים, קלסרים, מחשבים (עמ' 885 ש' 17-11). כל העובדים היו במשרד למעט הנאשם 2, זה מאוד אופייני לו לנסוע בראשי חודשים ובחגים, הנאשם 2 נהג לנסוע לאומן ולערוך שיעורי תורה בימי חמישי לעובדים (עמ' 886 ש' 10-3).

בחקירתו הנגדית מסר העד כי זכור לו שבאחד הלילות, עובר לחקירה, הוא קיבל טלפון מהנאשם 2 שמסר לו שקיבל התראה מהאיתוראן שהאזעקה של המשרד הופעלה, והנאשם 2 ביקש ממנו לנסוע למשרד לראות שהכל בסדר. העד נסע למשרד, לא ראה דבר חריג, ועזב את המקום. למחרת העד הלך למשרד ואחד העובדים ממחלקת ביטוח שנקראה "ביטוח שיא" מסר לו שעלה למשרד למעלה להוציא הקלטות ומצא שהמשרד פרוץ (הדלת היתה פתוחה). עובדי "ביטוח שיא" היו כפופים למירב סניור ועברו לעבוד עם עובדי מחלקת "עדיף" אותה ניהל העד, ולכן העד לא ידע שהמשרד הזה שהיה בקומה גבוהה יותר עוד קיים, אולם ניגש למקום וראה בלגאן וכבלי חשמל ודיווח על כך לנאשם 2, שאמר לו: "יופי, תשמע, אני מחוץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

לעיר, אם תוכל ללכת למשטרה להגיש תלונה". העד הסכים ועשה כן. בזמן זה התקשר אליו יוסי סניור ואמר לו שיגיש את התלונה לא בשמו של הנאשם 2 אלא בשם "סניור קפיטל" כי זה לא המשרדים של הנאשם 2 (עמ' 894 ש' 18-32). את יוסי סניור הוא הכיר כחבר של הנאשם 2, ולא היו להם קשרי עבודה (עמ' 895 ש' 11-30).

דין והכרעה

א. הדלפת החקירה - האמנם?

100. טענה עיקרית של ב"כ הנאשם 1 בסיכומיו הינה, כי לא היתה כלל "הדלפה".

כראיה לכך הצביע על כך שחיפושים רבים כן נערכו במועד הפרוץ כמתוכנן (זאת בהשוואה למסמך תכנית החקירה שהוגש וסומן נ/11). כך, נערכו חיפושים בקופ"ח מאוחדת, בבית יהודה אליעז ורוזית כהן, בבית מירב סניור, בחברת "אור יצחק", והמעורבים נעצרו ונלקחו לחקירה.

כמו כן נטען, כי הנאשם 2 לא היה בביתו אלא בקברי צדיקים כיוון שבמועד הפרוץ חל "ראש חודש", ועל אף זאת נערך חיפוש בביתו באותו מועד, ולבקשתו ובהסכמת החוקרים, התייצב הנאשם 2 לחקירה ביום המחרת; ביחס לסניור, החוקרים הגיעו לכתובת של בת זוגו ולא לכתובתו, סניור אותר בסמוך למשרדו בו ביום ובשעה 09:30 נעצר ונערכו חיפושים בביתו, בבית זוגתו ובמשרדו, ונתפסו פנקסי חשבונות, מחשב ומסמכים נוספים בתפזורת. כן הפנה ב"כ הנאשם 1 להסכמות שהוצגו לעיל בדבר הבאתם לחקירה של כלל המעורבים בימים 8 ו-9 בנובמבר 2010, וטענתם שלא הוזהרו מבעוד מועד אודות מועד פרוץ החקירה.

אעיר, כי לטענת ב"כ הנאשם 1, פעולת החקירה היחידה שלא בוצעה על פי התכנון היא חיפוש במשרדי חברת ג.פ. אפיקי שיווק, בבעלותם של כנרת פרי ועו"ד יורי גיא רון, ראש לשכת עורכי הדין דאז, המקורבים לחוקר ליאור רייס, וכי רייס, שלכאורה מידר עצמו מחקירתם, חקר גם חקר את סניור אודות נושאים הקשורים בעניינם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

כן הפנה ב"כ הנאשם 1 לכך שדבר התנהלותה של חקירה משטרתית ביאח"ה כנגד ראשי קופת חולים מאוחדת, היה ידוע למעורבים גם מגורמים המעורים בחקירה (חברוני, גבעוני ואסף וולפיש מיאח"ה) וגם מפרסומים בתקשורת, ונבע מממצאי בדיקתו של מבקר המדינה בשלהי שנת 2009. כתימוכין לכך הפנה לאסופת כתבות (נ/15) באתרים השונים (29.6.10, 27.11.09 ו- 29.11.09) ולחקירותיהן של עובדות חברת "אור יצחק" (שהיתה אחת מהחשודות בפרשה) לילך נודלמן וקרן דרורי בחודש דצמבר 2009 (נ/77-79). גורמי החקירה, שנחשפו לטענות אודות חברוני במהלך החקירה, בחרו שלא לחקור טענות אלה. ההימנעות מחקירת עדים ומבירור הטענה, מקום שניתן היה בקלות לעשות כן, מלמדת – כך על פי כללי הפסיקה - כי יש לקבל טענה זו כנכונה.

בנסיבות אלה, הטענה כי הנאשם 2 שילם עבור מידע שהיה ידוע לכל, נעדרת היגיון פנימי.

101. אם כן, עצם קיומה של החקירה היה דבר ידוע; העברת מידע סודי מתוך תיק החקירה לא מיוחסת לנאשם 1 (כך על פי הצהרת ב"כ המאשימה כאמור), אלא רק 'פרטי מסדרון'; העדות היחידה ביחס להדלפת מועד הפרוץ היא עדותו של סניור, והיא ייחסה את הדלפת המועד לנאשם 2 לליאור מירז דווקא. כך, סניור מסר ש"מישהו מהחקירה כנראה עדכן את ליאור...מישהו מתוך הישיבה" (ת/53 עמ' 35 ש' 11). מה, אם כן, לטענת המאשימה, הדליף הנאשם 1 לנאשם 2 תמורת 50,000 ₪?

102. אין כל ראייה לכך שהנאשם 1 שוחח עם גורמים מהיחידה החוקרת אודות החקירה, ולא ברור לאיזה 'פרטי מסדרון' נחשף על פי הנטען הנאשם 1. המידע היחיד לבד ממועד הפרוץ שיכול היה להיות בעל ערך לנאשם 2 הוא פירוט המעורבים והחשדות המיוחסים להם, ולא מדובר בפרטים שיכולים להיחשב 'פרטי מסדרון', ועל כן, על אף הצהרתו, חקר ב"כ המאשימה את סניור אודות התרשים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ב. שיבוש החקירה והברחת הכספים

103. טענה משמעותית נוספת של ב"כ הנאשם 1 מתייחסת להאשמה לפיה בעקבות הדלפת המידע אודות מועד הפרוץ ביום 5.11.10, פעל הנאשם 2 נמרצות להעברת סך של 7 מיליון ש"ח לחו"ל, ובכך סיכל את כוונת גורמי החקירה לתפוס סכום כסף זה, ולבקש את חילוטו. האשמה זו מבוססת כאמור על דבריו של יוסי סניור, לפיהם בעקבות החשש מחקירה, פנה הנאשם 2 לעו"ד רם נאור והלה הפנה אותו לחברת פיוניר, לשם ניהול ענייניו הכספיים, סניור עצמו ליווה את הנאשם 2 לפגישות בחברת פיוניר ובאמצעותם הועברו הכספים בסופו של יום מחשבוננו של הנאשם 2 מהבנק בישראל לבנק בשוויץ. אף שגם יוסי סניור וגם ליאור מירז התייחסו בהודעותיהם המפלילות לקשר בין עו"ד רם נאור לבין הנאשם 2, ולהעברת הכספים, לא טרחה היחידה החוקרת לחקור את עו"ד נאור או את נציגי חברת פיוניר ביחס למועד הפנייה מצד הנאשם 2 אליהם ונסיבותיה (חברת פיוניר, יוער, כמו גם שאלת עצם הפנייה לעו"ד ומועדה – אינן נהנות מחיסיון עו"ד לקוח - אחד מהסברי ב"כ המאשימה לאי חקירתו של עו"ד נאור). טענתו של ב"כ המאשימה ולפיה יש לזקוף לחובת ההגנה את ההימנעות מזימונו של עו"ד נאור כעד הגנה היא מקוממת, ראשית כיוון שמדובר במחדל חקירה, אשר פגע בצורה משמעותית בהגנת הנאשמים. שנית, כיוון שמדובר בחקירה ובאכיפה סלקטיבית. על אף שההגנה יכולה היתה להסתמך על מחדל זה ולבקש לראות בו חיזוק לטענות הנאשם 1, פעלה ההגנה בעצמה לבדיקת הטענות, וסתרה באמצעות ראיות שהובאו בפני את הטענה בדבר קיומו של קשר ישיר בין חשיפת החקירה הנטענת במשרדי חקירות מכס ומע"מ ירושלים לבין העברת הכספים ע"י הנאשם 2 לחו"ל כמפורט להלן:

א. הנאשם 2 טען בעדותו לפני כי כחודשיים לפני מעצרו הוא נדרש להמציא מסמכים למחלקת חקירות מע"מ ת"א, והתייעץ בנושא עם חברו ליאור מירז, אשר הפנה אותו לעו"ד רם נאור. עו"ד נאור ייעץ לו להעביר את כספיו לחו"ל, הפנה אותו לרו"ח אבי ניסן והלה קישר אותו לחברת פיוניר. ההגנה פנתה למאשימה בבקשה לקבל את מכתבו של החוקר ממחלקת חקירות מע"מ ת"א, ונענתה כי המסמך לא אותר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

על אף האמור, המסמך אותר על ידי ההגנה, הוגש וסומן נ/44 וממנו עולה כי אכן ביום 17.8.10 נשלח לנאשם 2 מכתב מהחוקר גלעד ברזאני ממחלקת חקירות מע"מ תל אביב בו הוא נדרש להמציא מסמכים. צודק ב"כ הנאשם 1 כי מקוממת בהקשר זה טענת ב"כ המאשימה ולפיה היה על ההגנה לזמן לעדות את החוקר ברזאני.

ב. זאת ועוד, מעדותו של רו"ח אבי ניסן לפני עולה כי עו"ד נאור הפנה אליו את הנאשם 2 וכי כבר ביום 28.10.10 (דהיינו עובר לחשיפתו של ליאור לדבר החקירה בעניינו של הנאשם 2 ועובר להחלטה אודות מועד הפרוץ) הוא נפגש בעניינו של הנאשם 2 עם חברת פיוניר. כתימוכין לדבריו, הפנה לדף מיומנו (הוגש וסומן נ/89). מכאן, שהנאשם 2 פנה לעו"ד נאור ולרו"ח אבי ניסן עובר למועד חשיפת חקירת יאח"ה על ידי ליאור מירז, וללא כל קשר לחקירה זו. מקום שגורמי החקירה לא ערכו בעצמם כל בדיקה ביחס לעו"ד נאור ולחברת פיוניר, ששמם עלה במהלך החקירה, ולמועד פנייתו של הנאשם 2 אליהם, אין בידי המאשימה ראיות לסתור עדות זו וממצא זה.

ג. עוד מסר רו"ח אבי ניסן כי ביום 4.11.10 (דהיינו עובר לישיבה ביאח"ה) נפגש עם הנאשם 2 במשרדי חברת פיוניר בהרצליה, וממסמך סיכום פגישה בחברת פיוניר נ/64 עולה כי אכן התקיימה פגישה עם הנאשם 2 במועד האמור, והוסכם על העברת סך של 7 מיליון ₪ להשקעה בחו"ל.

ד. ממסמכי הבנק עולה כי למחרת, ביום 5.11.10, פנה הנאשם 2 בבקשה להעברת הכספים לבנק השוויצרי, ומאחר ומדובר ביום ו' וביום א' הסניף סגור בוצעה הפעולה ביום 8.11.10, יום הפרוץ.

מכאן, כי הנאשם 2 אכן פעל להעברת כספיו לחו"ל, אולם אין ראיות לכך שעשה כן בגין הצח"מ של מע"מ ירושלים ויאח"ה, המתואר בכתב האישום ואשר הדלפתו יוחסה לליאור ולנאשם 1. הטענה כי העברה זו – אשר נמסר לחוקרים ע"י סניור כי בוצעה בעצת עו"ד נאור - לא התבררה על ידי גורמי החקירה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ג. עד התביעה יוסי סניור – משקל אמרותיו

104. מעיון בהודעותיו המוקלטות של סניור, כאמור, עולה כי בראשית החקירה הוא התייחס לכך שחברוני (בתחילה טען שהוא בלבד) עדכן באופן רציף אותו ואת הנאשם 2 אודות כל חקירה ותשאול שלו, אצל מבקר המדינה או המשטרה "מעדכן אותנו מיד מה היה איך היה ומה מתפתח, מה השאלות שהוא נשאל על מה שהוא נשאל מה יחקרו הכל כולל הכל" (עמ' 65 ש' 16-9).

יחד עם זאת, ככל שהחקירה נמשכה והוא נתבקש לפרט אודות מקור ידיעתו על מועד הפרוץ, ולאחר שנערכו שיחות לא מתועדות בינו לבין החוקר ליאור רייס, החל סניור (ביום 14.11.10) לדבר על "מדליף" אחר, נוסף, מרשות המסים או ממס הכנסה (פרט שהיה ידוע לחוקר הודות לדיווח של ג'וני פיטוסי), אשר הציג לנאשם 2 (האיש שלגביו הבהיר החוקר רייס מפורשות שהוא מעוניין לקבל מידע) קלסר של צח"מ, ובו שמות המעורבים ופירוט ביחס אליהם, בתמורה לסך של 50,000 ₪.

105. השינוי בגרסה יכול להיות מוסבר בניסיונות החוקרים למקד את החקירה בגורם שהדליף את מועד הפרוץ. יחד עם זאת, הפרטים אותם מסר סניור הם פרטים שלא נבעו מתוך ידיעה אישית בלעדית שלו (פרטים מוכמנים), אלא פרטים שהיו אף בידעת החוקרים. מקום שחקירותיו של סניור לא זאת בלבד שלא תועדו באופן מלא, אלא אף שקיימות אינדיקציות ברורות לשיחות לא מתועדות בינו לבין החוקרים, ולהבטחות לשחרורו ממעצר ואף מעבר לכך: לסגירת תיקו במס הכנסה ולאי עשיית שימוש בדבריו במסגרת עדות אלא אך לשם "כיווני חקירה" (דהיינו מודיע משטרתית), הרי שהמוטיבציה למסור את הדברים שהחוקרים ביקשו לשמוע היתה גבוהה מצידו, וקיים חשש כבד כי נאמרו אך כדי לרצות את החוקרים. בנסיבות אלה, משקלן של ההודעות נפגם בצורה משמעותית ויש לנקוט משנה זהירות בבחינת הדברים.

גם בהמשך, כאשר הוסיף סניור פרטים לגרסתו, כך למשל כי החוקר שמודר מהחקירה הוא ליאור גיסו של אבי שורדי, כי הם התריעו בדבר החקירה לגורמים שונים ונסעו להתייעץ עם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

עו"ד נאור בנוגע לכספיו של הנאשם 2, הרי שמדובר לטענתו במידע שהגיע לידיעתו מספר חודשים קודם לכן מהנאשם 2, בעקבות הגילוי אודות חקירה ברשות המסים או במע"מ תל אביב. מקום שגורמי החקירה בחרו שלא לחקור את חברוני ואת עו"ד נאור בנושא זה או בכלל, הרי שויתרה המאשימה על האפשרות לסתור טענה זו.

על כן, אף בפרטים אלה אין ייחוד שיש בו לחזק את עוצמתן המוחלשת של הודעות סניור.

106. גרסתו של סניור בכל הנוגע למפגשים בבית הכנסת נגועה בסתירות פנימיות רבות, המפחיתות אף הן ממשקלה. סניור לא היה בטוח במועדים ובפרטים אותם מסר לחוקרים ועל כן שאל אותם שאלות מכוונינות וחיפש את אישורם לדבריו ("יום חמישי או רביעי בלילה, התקיימה הישיבה פה?"; "באמת יש ליאור? יש זקן?"); סניור מסר שכל הפגישות היו בבית הכנסת לפנות בוקר וכי סיבוני הביא את הכסף מביתו לבית הכנסת בניגוד לגרסתו של ליאור מירז לפיה הפגישה בה הובא הקלסר היתה בביתו של הנאשם 2; סניור מסר מחד שראה את המסמכים בקלסר, שהיה כתוב בהם את שמות המעורבים ולצידם החשדות, וכי הפך דפים בקלסר, ומאידך מסר שהנאשם 2 ביקש ממנו לעמוד בצד כדי שלא יראו אותו ומסר לו בדיעבד מה היה רשום בקלסר "א,ב,ג,ד", כלומר הוא כלל לא היה עד ראייה לפגישה השנייה כפי שניסה להציג קודם לכן. גם בפגישה הראשונה לא ברור האם סניור היה עד ישיר או עד שמיעה ממקור שני, שהרי סניור עצמו מסר שהמפגש הראשון היה אקראי, ושהוא אינו מתפלל בקביעות בבית הכנסת. ומדוע שיהיה בו במועד הפגישה דווקא?
הוא אף נשאל על ידי החוקרים שאלות בנושא זה, אלא שהחוקרים לא המתינו לקבל את תשובותיו:

"חוקר, אפרים: אתה נכחת בשיחה הזאת, אתה היית בבית כנסת? אהה?

חוקר, ליאור רייס: למה אתה מתפלל עם אבי?

נחקר: לפעמים אני הולך אליו, כן, לשיעורי תורה"

(ת/53)

שיעורי התורה אינם נערכים בשעה שש בבוקר בבית הכנסת אלא בביתו של הנאשם 2.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

גם אמירות נוספות של סניור מחזקות מסקנה זו, כך למשל מסר בחקירתו ת/53 "עשרה ימים לפני שנעצרנו ידענו מה הסיפור, אני לא ידעתי הוא ידע" כאשר ברור שהוא מתכוון לנאשם 2. דהיינו סניור לא נכח בפגישה הראשונה.

גם בהמשך תאר סניור כי למחרת הישיבה ביאח"ה בה הוחלט על מועד הפרוץ, בבוקר יום שישי הם כבר ידעו את התאריך, וכאשר נשאל מתי הם ראו את החומרים, ענה "את החומרים ראינו יום שישי, על הבוקר", כאשר ברור לכל בר דעת שמדובר בסתירה לגרסתו לפיה ראו את החומרים לפני הישיבה ביאח"ה, וכי ביום שישי בבוקר ליאור כבר הודיע אודות מועד הפרוץ לנאשם 2.

107. אפשרות זו, כי סניור ניצל את ידיעותיו ממקור שני, אף נטענה על ידו בעדותו לפני, והיא עולה בקנה אחד עם העובדה - עליה אין מחלוקת - שהתיאור הפיזי אותו מסר לגבי המשתתפים בפגישה בבית הכנסת אינו עונה לתיאורם של ליאור והנאשם 1, ושלא נערכו מסדרי זיהוי במהלך החקירה; עם העובדה שסניור ביקש לשמור על אנונימיות עת מסר את המידע, והניח כי הדברים שהוא מוסר לחוקרים יישארו בגדר מידע אשר "יולבן" על ידי החוקרים באמצעות פלטי שיחות ובחקירה של עדים אחרים. כשגילה סניור שהחוקרים השתמשו בדבריו ואף שציינו אותו כעד תביעה הוא הסתייג מכך והביע עמדה נחרצת לפיה לא יחזור על דבריו בבית המשפט וכי "אם אני אצטרך להתאבד, אני גם אתאבד (ת/55 עמ' 11 ש' 15). הוא אף הבהיר זאת לחוקרים כשאמר שנתן להם רק "כיווני חקירה", ולא התכוון להיות עד תביעה, על המשתמע מכך.

תימוכין נוספים לכך שסניור הבין מחוקריו שעליו למסור עדות ישירה ולא עדות שמיעה נמצאים בחקירה ת/52 מיום 14.11.10. בעמ' 8 אמר סניור לליאור רייס ולאפרים ברכה חמש פעמים "תשחרר אותי", והוסיף "מביא לך בן אדם על מגש". אפרים ברכה בתגובה ביקש להבהיר: "אתה ישיר? אבל אתה ישיר? לא שמועות..." ואם הדברים לא היו ברורים דיים, הגיע ליאור רייס והוסיף: "מישהו שדיבר איתך".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

108. במסגרת מחדלי החקירה שנסקרו על ידי ההגנה (ראו להלן בפרק "מחדלי חקירה") נטען כי לא נערך תיקוף לגרסתו של סניור באמצעות מחקר תקשורת. מעיון בת/26 (מחקר תקשורת למספר טלפון 052-4419888 בבעלות "דניה ה.ס.סחר בינלאומי בע"מ" עולה כי מדובר במכשיר שהיה בשימוש של סניור, וכי במהלך התקופה מיום 25.10.10 ועד ליום 9.11.10 לא אוכן סניור כלל באזור מעלה אדומים. יתרה מכך, ביום 2.11.10, הוא יום הפגישה הנטענת בין הנאשם 2 לבין ליאור והנאשם 1 במעלה אדומים, אוכן סניור בשעות הבוקר בירושלים בסמוך לביתו והחל משעות הצהריים אוכן בתל אביב.

109. מהמפורט לעיל עולה כי סניור עצמו לא היה במעלה אדומים במועדים המפורטים בכתב האישום וכי לא היה עד ישיר למפגש כלשהו בבית כנסת במעלה אדומים בין הנאשם 2 לבין גורמים אחרים.

110. בשים לב לכך, ולהתרשמותי הבלתי אמצעית מהעד, לא ניתן לייחס כלל מהימנות לדבריו של מר סניור ואין לתת להם כל משקל.

111. כן ניתן לקבוע, על סמך ראיות אובייקטיביות (מחקרי התקשורת), כי הנאשם 2 לא היה בביתו בבוקר הפרוץ וכי סניור ידע זאת, שכן מנתוני התקשורת עולה שהתקיימו ביניהם שש שיחות בין השעות 06:30 ל-09:23; כי הנאשם 2 לא היה בביתו באותה העת אלא אוכן במלון עץ הזית בירושלים או בסמוך לו, ובהמשך היה בסניף בנק אוצר החייל ירושלים (בין השעות 08:30 ל-09:00), כך על סמך הודעתו של פקיד הבנק מר גבי חליקה (ת/16); וכי הנאשם 2 נתן למר חליקה הוראה על העברת הכספים במועד זה לסניף בנק בחו"ל תוך שטען כי בעקבות חקירת מבקר המדינה הוא חושש מהטלת עיקול על הכספים.

מקום שעו"ד נאור ונציגי חברת פיוניר לא נחקרו, לא ניתן לדעת מתי פנה הנאשם 2 לעו"ד נאור ובאילו נסיבות, ולא ניתן להפריך את הטענה כי העברת הכספים בוצעה בהקשר אחר ועל סמך עצה שקיבל הנאשם 2 מעורך דינו במסגרת יחסי עו"ד-לקוח.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

מקום שלא הוכח כי ישנו קשר בין העברת הכספים לחו"ל לבין החקירה נושא תיק זה, הרי שלא הוכחו יסודות עבירת השיבוש המיוחסת לנאשם 2 בכתב האישום.

ד. עד התביעה ליאור מירז - קבילות האמרות ומשקלן

112. אמרותיו של ליאור מירז הוגשו מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות, מהטעם שעצם מתן האמרה הוכח במשפט ועדותו היתה שונה מן האמרות בפרטים מהותיים. יחד עם זאת, בהתאם להוראות סעיף 10א(ג) לפקודת הראיות, בית המשפט רשאי לסמוך ממצאיו על אמרה שנתקבלה לפי סעיף זה, "אם ראה לעשות כן לנוכח נסיבות העניין, לרבות נסיבות מתן האמרה, הראיות שהובאו במשפט, התנהגות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלך המשפט, והטעמים ירשמו".

ליאור טען בעדותו ביחס לנסיבות מתן האמרה ת/79 (ההודאה בפני המדוכב), כי חש מאוים, בשים לב להתנהגותם של המדוכבים אליו במהלך תרגיל החקירה ובשים לב למצבו הנפשי, ועל כן מסר דברים שאינם דברי אמת, על מנת "לרצות" את המדוכבים. קבלת טענה זו עלולה לפגום במשקל שניתן לייחס לדברים שנאמרו בתרגיל החקירה, ועל כן כדי להפריכה, היה על ב"כ המאשימה לזמן את המדוכבים להעיד על נסיבות מתן האמרה. ב"כ המאשימה מצדו בחר שלא לעשות כן, והסתפק בהפניה לתמלול הדיבוב ולתיעוד הקולי.

ביחס למצבו הנפשי של ליאור, יצוין כי אין חולק שבמועד החקירה היה ליאור מטופל תרופתית בשל דכאון וחרדה ואמור היה לקבל טיפול 3 פעמים ביום על פי הנחיית רופאו. מחומר החקירה עולה כי במהלך מעצרו לא זכה ליאור לקבל את הטיפול באופן שוטף על פי המלצות הרופא. עם מעצרו לא היו התרופות ברשותו, בהמשך (ביום 19.11.10) לאחר שאשתו מסרה את התרופות לצוות החקירה (נ/26) הוא לא קיבלן במועד ונאלץ לבקש אותן מהחוקרים במהלך חקירותיו, ולעתים אף נאלץ להתווכח עם החוקרים, שמסרו לו שהוא שקרן וכי הוא לא אמור לקבל תרופות 3 פעמים ביום (כך מסרה לו בחקירה מוקלטת החוקרת אושרה: "...אני מכירה את כל הסיפורים האלה..." (ת/81א עמ' 25)).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

בהקשר זה יצויין כי תרופותיו של ליאור נותרו במתקן המעצר ועל כן מקום שנלקח לחקירה במשרדי יאח"ה במהלך היום לא התאפשר לו ליטול את תרופותיו, וכשביקש לחזור לבית הכלא על מנת ליטול את תרופותיו נמסר לו "אתה תחזור לבית סוהר ליאור כשאנחנו נחליט שאתה תחזור לבית סוהר... זה לא תוכנית לבקשתך" (ת/81 א עמ' 27). העדה עומתה בעדותה לפני עם טענות אלה ולא עלה בידה להשיב עניינית לדברים. בהמשך ומשהושם במתקן המעצר בו נערכה פעולת הדיכוי, נאלץ ליאור לעקוב אחרי השעון ולבקש מהסוהרים בעצמו את התרופות (ואף ביקש את עזרתו של המדוכב חיים במעקב על שעות נטילת התרופות על ידו).

כמו כן, אין מחלוקת כי מצבו הנפשי היה ירוד ואף החוקרים הבחינו בכך והביאו הנושא לידיעת בית המעצר (לשם השגחה עליו) ולבסוף אושפז ליאור בבית החולים באר יעקב עקב אי נטילה מסודרת של הטיפול התרופתי ובהמשך שוחרר ממעצר.

לא לה יש לצרף את התנהלות המדוכבים בתרגיל החקירה שנערך לליאור. מדובר בתרגיל מורכב, שכלל פעילות משולבת של מספר מדוכבים, וברי כי אף ה"סוהרים" במתקן המעצר היו חלק מהפעילות, שכן הודות לחשיפת נסיבות מעצרו האמיתיות של ליאור מצידם החלה סצינת החשיפה של חיים והמעבר לתאו של המדוכב אריאל. על אף האמור, המאשימה מצידה לא ציינה את אותם "סוהרים" כעדי תביעה, ופרטיהם לא הועברו לידי ההגנה על אף בקשה לחומר חקירה, מהטעם שלא אותרו, ועל כן לא נחקרו לא המדוכבים ולא הסוהרים אודות נסיבות תרגיל החקירה.

מעיון בתמלול פעולת החקירה (ת/79) והאזנה לדיסק (ת/79 א) אכן עולה כי המדוכב חיים (וככל הנראה גם גיא) הרימו את קולם והתבטאו בצורה קשה כלפי ליאור. ליאור תאר בעדותו יריקות מצידם וסימני חיתוך הצוואר, דברים שאינם באים לידי ביטוי בתמלולים.

מקום שב"כ המאשימה ויתר על העדתם של משתתפי תרגיל החקירה, לא ניתן לסתור את טענותיו אלה, אשר אינן מקבלות ביטוי בתמלולים, והמשמעות המשפטית של ויתור על העדתם, מקום שיכול היה לעשות כן, היא קבלת הטענות אודות התנהלות גורמי החקירה כנכונה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

שאלה נפרדת היא מידת ההשפעה שהיתה להתנהלות האמורה על דבריו של מירז. גם נתון זה לא יכול להילמד מהתמלולים, שכן מדובר בתחושות פנימיות של העד. אף שמהאזנה לדיכוב נשמע כי מירז שוחח עם אריאל בצורה רגועה, אין לדעת את אשר התרחש בליבו פנימה.

מהתמלול עולה כי במהלך השיחה בין אריאל למירז, "הזכיר" אריאל למירז במספר הזדמנויות שעליו לומר לו את האמת (על מנת שלא יחשוד בו שהוא סמוי כפי שארע קודם לכן בתאו של חיים). כך אמר "נשמע לי מסריח מה שאתה מספר לי אני אומר לך את האמת" (עמ' 17 ש' 28, "...אני רק שומע פה סיפורים שאני לא אוהב לשמוע...אני בדיוק מצב שלך אבל אני לא משקר, אני יודע להיות בן אדם ישר או לפה או לפה. אין לי בעיה. אבל אוונטות אני לא אוכל, אני לא אוהב את זה...משהו פה מסריח לי במה שאתה אומר לי, זה לא נשמע לי הגיוני..."), עמ' 18 ש' 27 עד עמ' 19 ש' 1). כמו כן, במהלך תרגיל החקירה הועברה על ידי ה"סוהרים" תחושה לפיה אריאל הוא "לקוח מועדף, וכך כשביקש לקבל לאכול נענה "מכניס לך גם תה אל תדאג...שתי דקות יהיה מוכן...הבאתי לך סנדוויצ'ים. אתה לקוח מועדף פה. שוקולד" (עמ' 14 ש' 17, עמ' 17 ש' 24). בשלב מסוים החל מירז לבכות, ואריאל הרגיע אותו, ומירז קרא לסוהר על מנת לקבל את התרופה שלו (קסנקס) (עמ' 61-62).

113. מירז נחקר ביום 22.11.10, שמר על זכות השתיקה ועמד על זכותו להיוועץ עם עורכת דינו, מסר לאפרים ברכה ולחוקר נוסף שהיה עמו שהוא מרגיש שהם מנסים להכניס מתח באוויר, שהוא במצב נפשי לא פשוט, ואף ביקש לצאת לקבל את הטיפול התרופתי שלו.

114. גם ביום 24.11.10 נחקר מירז ועומת עם העובדה שאריאל היה מדוכב, מירז שיתף פעולה עם החוקרים, התלוצץ עם אריאל ואף ברך אותו (עמ' 18 ש' 15-17, עמ' 22 ש' 16-22, 28, עמ' 24 ש' 22-24, עמ' 25 ש' 12,18).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

רב פקד דני יופה, סגן ראש מחלק ביאח"ה, מסר בעדותו כי לאחר שעומת מירז עם דברי המדובב, הוא יצא עם הנחקר ועם ליאור רייס לחצר מתקן החקירות עם ציוד הקלטה, מירז שאל כמה שנים הוא יכול לקבל בכלא על מה שהוא עשה, אמר שהוא חושש שהנאשם 2 יפגע בו וכן העלה מחשבות התאבדות. בנסיבות אלה ערך העד מזכר בנושא והפנה אותו לכלא הדריים (עמ' 289 ש' 19-8). בחקירתו הנגדית עומת רפ"ק יופה עם כך שאין תיעוד מוקלט לשיחה האמורה, ומסר כי מדובר בתקלה (עמ' 305 ש' 20-4).

בהמשך אותו יום נפגש מירז עם אשתו, פגישתם הוקלטה מסיבה שאינה ברורה, ובה אמר מירז לאשתו שהוא החליט להתאבד, "אני הייתי ממציא להם דברים אני לא זוכר כלום...רק כדי ללכת הביתה...הם רוצים להרוג אותי" (ת/86א עמ' 2), "אני שומע קול שאומר לי להתאבד ואם אני אספר להם את זה הם יקשרו אותי" "הם לא ייקחו אותי לבית חולים הם קושרים אותי..." (עמ' 4).

ההקלטה הופסקה בהוראתו של ליאור רייס בעת שמירז ואשתו נותרו בחדר (נ/36).

בשל הדברים האמורים הופנה מירז ביום 25.11.10 לאבחון בבי"ח באר יעקב (ת/46). במסמך סיכום בדיקה מיום 25.11.10 צויין כי מירז ביקש להתאשפז לאחר שלטענתו לא נטל את הטיפול התרופתי בצורה מסודרת במהלך מעצרו וכי שמע קולות לראשונה בחייו, וכי לא ניתן לומר האם מדובר במצב פסיכוטי או בהחמרת סימנים קליניים לשם רווח משני (ת/44).

בעדותו לפני לא זכר כלל מירז כי נפגש עם אשתו בסיטואציה האמורה.

בנסיבות האמורות, מקום שלא זומנו המדובבים לעדות, לא ניתן לשלול כי אכן מצבו הנפשי של ליאור בשילוב עם התנהלותם של המדובבים, גרמו לו למסור להם דברים אשר אין לסמוך על מהימנותם. לא ניתן לשלול את האפשרות שליאור נלחץ ומסר גיבוב של פרטי מידע נכונים עם פרטי מידע נוספים אשר לא היו ידועים לו מידיעה אישית אלא הגיעו לידיעתו משאלות החוקרים במהלך חקירותיו (בהקשר זה מקובלת עלי אף הערת ב"כ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הנאשם 1 כי השם 'אילן' היה מצוי בידי החוקרים עובר להודאתו של ליאור מירז, וכי החוקרים חשדו במעורבותו אף עובר לחקירתו הראשונה של הנאשם 1).

מסקנה זו אף מתיישבת עם התרשמותי מהעד כאדם מפוחד עד כדי לחץ ודחק אשר נמנע באופן קיצוני מעימות.

ראיות נסיבתיות

115. אשר לחיזוקים הראייתיים אליהם הפנה ב"כ המאשימה:

א. הימצאות סכום של 8,000 ₪ במזומן על גופו של מירז היא נסיבה מחשידה ביותר, המעבירה אליו את הנטל לתת הסבר להימצאות הסכום האמור. מירז מסר הסבר חלקי להימצאותו של הכסף, בדמות שני חברים אשר הלוו לו כספים. חברים אלה אישרו את האמור, אם כי מעדותם עולה שהיה מדובר על סכומים פחותים וההלוואות בוצעו כשבועיים עובר למעצרו של מירז. לא סביר בעיניי שמירז הסתובב עם סכום כסף כה משמעותי במזומן במשך כשבועיים. אם כן, לא ניתן הסבר מספק לטעמי להימצאותו של סכום הכסף המזומן ברשות מירז. גם טענותיו של מירז כי הוא ידוע ביחידה כ"פזרן" וכמי שמזמין את חבריו לארוחות וכיוב' נדחו על ידי העדים שהעידו לפני. צודק ב"כ הנאשם 1 כי איבוד המוצג (שטרות הכסף) פגע ביכולת ההגנה לבדוק את המוצג על ידי מומחה מטעמה, אולם טענה זו בעלת משקל מוגבל היא בשל העובדה שבבדיקות המעבדה לא נמצאו כלל טביעות אצבע על המוצג (הטענה היתה משמעותית יותר מקום שהיו נמצאות טביעות אצבע שאינן של מירז והנאשם 1).

ב. אכן בוצעו שיחות ממירז לנאשם 2 בבוקר הפרוץ, אך דובר בהתקשרות בלבד (לא בשיחה) ובשעה 6:53, דהיינו לפני שנודע לחוקרים כי הנאשם 2 אינו בביתו. דווקא העובדה שמירז לא התקשר למכשיר הטוקמן של הנאשם 2 יכולה להצביע על מעורבות פחותה בקשר עם הנאשם 2.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ג. אשר למפגש בביתו של הנאשם 2 ביום 2.11.10, אין מחלוקת כי היה מפגש כזה, ומחקרי התקשורת מלמדים כי המפגש התרחש בין השעות 09:36 ל-12:10. נסיבות קיומו של המפגש המשולש האמור בביתו של מי שהיה חשוד בחקירה, כאשר מירז כבר נחשף לחשדות ביום 31.10.10, הינן מחשידות. איני תמימת דעים עם ב"כ הנאשם 2, לפיו מרגע שמירז מודר מהחקירה, הוא היה רשאי להיפגש עם הנאשם 2 כתמול שלשום. מרגע שמירז ידע, מתוקף תפקידו, אודות מעורבותו של הנאשם 2 כחשוד בחקירה סמויה שטרם פרצה ובאה לידיעת החשודים, הרי אף שמודר מהחקירה, היה צריך להדיר עצמו מביתו ומקרבתו של הנאשם 2 – אפילו למראית עין – עד לפרוץ החקירה – ודומני כי הדברים ברורים.

אשר לנאשם 1, גרסתו כי מירז מסר לו אודות חשיפת קיומה של החקירה רק לאחר המפגש וכי בכל מקרה, בזמן המפגש, לא ידע שמדובר בנאשם 2, אשר הוצג לו ע"י מירז בתור "הרב", אינה סבירה בעיניי. מירז מסר בעדותו לפני כי מיד לאחר ששמע את שמו של הנאשם 2 בחדר של בנימין שזו, הוא נכנס לחדר ודיווח על כך שהוא חבר של הנאשם 2 וביקש לאשר לו חופשה בשל כך. הוא כעס על ממוניו אשר בחרו למדר אותו מהחקירה ולא אישרו לו לצאת לחופשה וסיפר על כך לנאשם 1: "אני הייתי מאוד מאוד עצבני על העובדה שלא אישרו לי חופשה, וסיפרתי את זה לאילן, כי הוא ראה שאני עצבני" (פרוטוקול מיום 26.3.15 עמ' 377 ש' 19-20), והמסקנה המתבקשת היא כי הדברים התרחשו באותה עת או בסמיכות זמנים למועד הגילוי אודות החקירה ולא לאחר הפגישה בביתו של הנאשם 2.

גם 'גרסת הפנצ'ר' שנמסרה על ידי מירז והנאשם 1 לחוקרים אינה מהימנה בעיניי. ראשית, מירז הציג את הגרסה לא במסגרת חקירה אלא במסגרת שיחה עם המדובב בה הציג תירוץ או הסבר לעצם המפגש, אשר ניתן על ידי הנאשם 1 לחוקריו, ולא כהתרחשות אמיתית, ואף התמודד עם שאלות שהקשה עליו המדובב כדי "לשפר" או לבסס את הגרסה. הדיווח למדובב הוא כעדות שמיעה לדברים שמסרה לו לכאורה הנאשמת 3: "...הוא אמר שהתקשרתי שיש לי שני פנצ'רים בגלגל...הוא אמר את זה שיחק אותה יפה" וכן כי הנאשם 1 אמר לעורכת הדין שמסר לחוקרים "שמעו יש לנו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ביואיקים שנינו". דברים אלה, שתוארו כהמצאה למדובב בחקירה מיום 19.11.10, אומצו והוצגו על ידי ליאור מירז כגרסה ממשית ביום 22.11.10 (ת/81), עת אמר לחוקרים כי היו לו שני פנצ'רים ברכב, הנאשם 1 נתן לו גלגל רזרבי כיוון שיש לו צמיגים עם אותו נפח, והשניים שתו קפה בחצר ביתו של הנאשם 2. בהמשך נסע מירז לטענתו לוואדי ותיקן את הצמיג בפנצ'ריה – גרסה שקרית שנסתרת על ידי מחקר התקשורת (לאחר המפגש נסע למשרד) וכן נעדרת תימוכין (אי הבאת ראיות מקום שניתן היה לעשות כן - ביחס לפנצ'ריה).

בעדותו לפני התחמק מירז מלהתייחס לסוגיה זו ("אני לא נותן חומרים" עמ' 431 ש' 16-18), וברי אם כן, שמדובר בהמצאה אשר הגיעה לאוזניו של ליאור מירז, הוא שוחח עליה וליבן אותה עם המדובב ולאחר מכן אימץ אותה כאילו מדובר בהתרחשות אמיתית אף שברור לו שאין הדבר כך.

ברור, אם כן, מדוע קיימות סתירות בין גרסתו של מירז לבין גרסתו (המקורית) של הנאשם 1 (שני פנצ'רים/פנצ'ר אחד ומפתח גלגלים; כן עזר לו להחליף גלגל/לא עזר לו להחליף גלגל), שכן הגרסה מבוססת על עדות שמיעה ולא על התרחשות אמיתית.

עצם העובדה שהנאשם 1 חש צורך להמציא גרסה ולתרץ את הפגישה בבית הנאשם 2 מלמדת על מודעותו לכך שהפגישה בחטא יסודה ועל מודעותו לזהותו של הנאשם 2 במועד הפגישה.

אשר לעדי ההגנה שהובאו לפני, מדובר בעדים שלא מסרו גרסה במשטרה בזמן החקירה, וגרסתם נשמעה לראשונה במסגרת עדותם לפני. בנסיבות אלה, משקלן של עדויות אלה מוגבל, ובפרט בשים לב לכך שליאור מירז לא עומת בעדותו לפני עם גרסתו של עזרא אליחי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

7. העובדה שדבריו של מירז מתיישבים עם גרסתו של סניור אינה מדויקת וממילא אינה מקימה חיזוק משמעותי. ראשית, בשל קביעותי אודות חוסר מהימנותו של סניור; שנית, מירז נחשף לפרטים מבעוד מועד על ידי החוקרים בעקבות חקירתו של סניור (כך למשל נחקר אודות מפגש עם הנאשם 1 אצל סיבוני כבר ביום 17.11.10, נ/22); שלישית, בשל קיומן של סתירות בין גרסתו של מירז לבין גרסתו של סניור בפרטים מהותיים (סכום השוחד, זהות מקבל השוחד, מספר ומקום המפגשים).

ה. כבר קבעתי כי שמו של הנאשם 1 היה בידי החוקרים עובר לחקירתו של ליאור מירז ועל כן אין המדובר בחיזוק.

ו. כפי שהוצג על ידי ההגנה, מרבית החשודים נחקרו ביום הפרוץ, ועל כן לא שובשה החקירה באופן מהותי. אשר להעברת הכספים לחו"ל, כבר קבעתי כי אין בראיות הקיימות כדי לקשור בין ההעברה לבין הגילוי אודות החקירה הנוכחית.

116. לאחר שקבעתי כי ערכן הראייתי של שתי ראיותיה המשמעותיות של המאשימה ביחס לאישום הראשון נפגם בצורה משמעותית, וכי חלק מהחיזוקים הראייתיים לאו חיזוק הם, נשאלת השאלה האם יש בחיזוקים הראייתיים הנותרים כדי לעמוד כראיות נסיבתיות עצמאיות כנגד הנאשמים 1 ו-2 ולהוכיח מעבר לספק סביר את המיוחס להם:

א. עצם קיומו של המפגש המשולש בביתו של הנאשם 2 ביום 2.11.10 ושקרי הנאשמים ביחס לנסיבות המפגש.

ב. המצאות סכום כסף גדול במזומן ברשות ליאור.

ג. אקטיבציה של מכשירי טוקמן ע"י סניור והנאשם 2 ביום 3.11.10.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ד. שקריו של הנאשם 2 בנוגע למקום הימצאו בלילה שבין 7 ל-8 לנובמבר 2010, והשלמת העברת הכספים לחו"ל על ידו בבוקרו של 8.11.10.

117. מצאתי כי גם אם אניח לחובתו של הנאשם 1 כי היתה ברשותו הגישה לחומרים במשרד (נתון אשר לא הוכח לי כיוון שעל פי חלק מהעדויות החומרים היו בכספת, וכל ספק בהקשר זה משמש לזכותו של הנאשם 1), הרי שגם נתון זה בצירוף העובדה שהיתה פגישה בביתו של הנאשם 2 ביודעו שהוא חשוד במסגרת תיק חקירה מתנהל – פגישה אשר שיקר לגבי נסיבותיה – ובצירוף העובדה שלמחרת הפעילו סניור והנאשם 2 מכשירי טוקמן - אין בו כדי להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם 1 מסר לנאשם 2 את מועד הפרוץ ו/או קיבל שוחד ו/או הוביל לשיבוש החקירה.

כמו כן אין בעצם העובדה שהנאשם 2 העביר סכום כסף משמעותי ביותר לחו"ל ובשקריו לגבי מקום הימצאו עובר למעצרו – כדי להוכיח מעבר לספק סביר שהנאשם 1 מסר לו מידע אודות מועד הפרוץ או כי הוא שילם לו כסף עבור מידע זה.

משכך, לא הוכח בפני מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמים 1 ו-2 ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום ואני מורה על זיכויים.

פגמים בחקירה ומחדלי חקירה

118. לצד קביעותי האמורות ולמעלה מן הצורך, מצאתי כי לא ניתן להתעלם ממחדלי חקירה ומפגמים שנפלו בהתנהלות גורמי החקירה והתביעה, כפי שיפורט להלן.

119. ביחס למחדלי חקירה ציין כבוד השופט עמית בע"פ 2697/14 נסים חדאד נ' מדינת ישראל, כי "מטרתה של החקירה המשטרתית אינה מציאת ראיות להרשעתו של חשוד, אלא מציאת ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכוי של חשוד, ובין אם היא עשויה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

להוביל להרשעתו" (ראו: ע"פ 10596/03 בשירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 20 4.6.2006; ע"פ 721/80 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (2) 466, פסקה 9(ג); וראו גם ע"פ 7255/14 אנטקלי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (11.4.16)).

כן הוסיף כבוד השופט עמית כך:

"על גורמי החקירה להעמיד בכל רגע ורגע כנר הרגליהם את הכלל לפיו "על הרשות החוקרת לפעול לחשיפת האמת". תפקידה אינו רק להאשים, אלא לעתים לנקות" (ראו: ע"פ 5956/08 אל עוקה נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (23.11.2011)). בהמשך לכך, אל להם לחוקרים "להינעל בדעתם", ועליהם להמשיך ולבחון סתירות וקשיים בחומר הראיות, ככל שאלו מתגלים, ולבקש לעבות את חומר הראיות הקיים. דומני מחדלי החקירה במקרה שלפנינו נובעים מכך שרשויות החקירה לא פעלו בהתאם לאמור. ייטב, אם יסיקו רשויות החקירה את המסקנות המתחייבות מהמחדלים שאירעו במקרה שלפנינו, כדי להבטיח את מניעת הישנותם בעתיד. בית משפט זה שב על קריאה זו לא אחת, אך למרבה הצער אין מנוס מלשוב ולהדהד אותה בפסקי הדין (וראו למשל: ע"פ 6294/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 168 (20.2.2014))."

אשר לנפקותם של מחדלי החקירה, ציין כבוד השופט עמית כי עובדת קיומו של מחדל חקירה אין בה, כשלעצמה, להביא לזיכוי של נאשם, וכי על בית המשפט לבחון על פי התשתית הראייתית שהונחה בפניו האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו.

120. מחומר החקירה עולה כי הנאשם 1 זומן לחקירה "פתוחה", דהיינו שלא תחת אזהרה, אף שהחוקרים כבר חשדו בו עובר לחקירתו: כך עולה מהודעת מייל ששלחה קצינת הערכה על סמך ניתוח פלטי תקשורת (נ/23) כבר ביום 16.11.10, מחקירתו של ליאור ביום 17.11.10 (נ/22); מהוצאת צו לנתוני תקשורת למכשיר הטלפון של הנאשם 1 כבר ביום 18.11.10 (ת/67); מתוכן ההודעה עצמה, בה ניתן לראות שהנאשם 1 נשאל שאלות כחשוד על אף שלא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הוזהר (מתי היה במעלה אדומים, האם נפגש שם עם אחרים, ההכנסות שלו ופירוט חשבונות הבנק שברשותו) וצילומו של נאשם 1 במהלך החקירה; מדבריו של ליאור רייס לנאשם 1 בחקירתו מיום 21.11.10 לפיהם בפעם הקודמת שהיה אצלם בחקירה היה לו "תשעים אחוז" עליו; מזכרו של החוקר לירון גבעול, לפיו הנאשם 1 התרגש בחקירה ומזכר השלמה נוסף בנושא זה כחצי שנה לאחר מכן; מדובר בהתנהלות לא תקינה של הרשות החוקרת.

121. ב"כ הנאשם 1 טען כי התנהלות לא תקינה נוספת של גורמי החקירה היתה בהצבת ליאור רייס לעמוד בראש חקירת ההדלפה, מקום שהוא עצמו מודר מחקירת קופ"ח מאוחדת בשל קרבתו לחשודים נוספים בתיק - כנרת פרי ויורי גיא רון. מתמלולי חקירותיו של סניור אף עולה כי בניגוד להכחשותיו של החוקר רייס, הוא כן שוחח עם סניור בנוגע לכלל פעולות קופ"ח מאוחדת, שאל והעמיק אודות גיוס לקוחות וכיוב' וכן שאל במפורש על חברה ג.פ., ועניין זה למפקדיו לבחון. כן נטען שלא ראוי היה למנות את יאח"ה לבחון את פרשת ההדלפה מקום שעלה חשד מדברי סניור כי אחד מהשוטרים מעורב בפרשה, וכי היה מקום להטיל את החקירה על מח"ש דווקא.

122. רייס הכחיש שהבטיח לסניור הטבות בתמורה לעדותו, והכחיש שידע אודות מעורבות של מירז לפני שסניור אמר את הדברים, ולאחר שעומת עם דבריו מהתמלולים המוקלטים מסר תשובות מתחמקות (עמ' 147 ש' 13 עד עמ' 148 ש' 2, עמ' 152 ש' 21).

רייס טען נחרצות שלא ידע על שמו של הנאשם 1 עד שמסר אותו ליאור מירז, והדבר הופרך בתמלול המתוקן מיום 16.11.10, ובדואר האלקטרוני של רויטל טחן (נ/23) מאותו יום, דהיינו עובר למעצרו של מירז. עוד נטען, כי מעצם עריכת הבדיקה, עולה שישנו חומר חקירה אשר הוביל לבדיקה והוא אינו מצוי בתיק החקירה, ודומה כי יש דברים בגו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

123. כאמור מתמלולי החקירה עלה שהיו שיחות לא מתועדות עם סניור מחוץ לחדרי החקירה, החוקר רייס הכחיש זאת בתחילה בעדותו ולבסוף אישר כי היה אירוע אחד כזה (עמ' 125 ש' 20-28).

124. אף שסניור ציין לפני חוקריו כי החקירה דלפה מגורמים שונים, התמקדו הם בהדלפה ממע"מ ולא העמיקו בחקירה ביחס לחברוני.

125. החוקרים לא בדקו את גרסתו של הנאשם 1 בנוגע לנוכחותו במשרדים בליל 1.11.10 – שעות כניסה ויציאה לפי מערכת האבטחה, ולא בדקו את טענותיו לגבי המפגש בחצרו של הנאשם 2 – לא חקרו את עופר סופרי האם אילן דיווח לו שהוא נוסע לסייע לליאור מירז, ולא חקרו את ג'וני פיטוסי או את העובדת שלו טל על מה שוחחו עם הנאשם 1 בזמן המפגש.

126. בחומר החקירה מצויות אינדיקציות לכך שסניור לא היה בטוח בדבריו ושאל אם "יש ליאור" ואם הוא עונה לתיאור שמסר. כמו כן אישר רייס כי הנאשם 1 אינו דומה לתיאור שמסר סניור. למרות האמור, לא בוצעו מסדרי זיהוי במסגרת החקירה, וכשנשאל רייס בהקשר זה מסר "אין לי הסבר, לא עשינו...תתקדם, זה מה שהיה, לא היה מסדר זיהוי" (עמ' 172).

127. לא נחקר חשבון הבנק של ליאור מירז ולא נערכו בדיקות על נכונות הפרטים שמסר ליאור למדובב: על השריפה במשרדי סניור יום לפני הפרוץ, על כך שניתן לשמוע את פתיחת הכספת של הנאשם 2 מחצר ביתו, על תשלום בסך 900 ₪ לבית הספר של בתו, על הזמנת חברים לעבודה למסעדות, על כך שהנאשם 2 תרם 100,000 ₪ לארון קודש בבית הכנסת.

128. לא בוצעה בדיקה של כלל משתתפי הישיבה מיום 4.11.10 ביאח"ה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

129. לא נערכה בדיקה של מחקרי תקשורת ליוסי סניור על מנת לבדוק את גרסתו. בדיקה כאמור היתה מגלה מיד כי סניור לא היה כלל במעלה אדומים במועדי הפגישות אותן תאר לפני חוקריו.

130. מוצג של 8,000 נח במזומן אשר נטען כי מהווה ראייה ישירה לשוחד ונתבקש על ידי ההגנה לבדיקה, לא אותר ע"י המאשימה.

131. לא נערכה כל בדיקה מול מע"מ ת"א אודות קיומה של חקירה נגד הנאשם 2 והפניית מכתבים אליו או לרואה החשבון של החברה שבבעלותו- "אור יצחק", אף שהטענות בהקשר זה היו ידועות לחוקרים. אף כשנתבקשה המאשימה לאתר מסמכים, הם לא אותרו על ידה ואותרו לבסוף על ידי ההגנה (!).

132. על אף כל מה שהיה ידוע לחוקרים, לא נחקרו עו"ד רם נאור ונציגי חברת פיוניר אודות מועד ונסיבות פנייתו של הנאשם 2 אליהם.

עמדתה של המאשימה בהקשר זה היא כי לא היה מוצדק לחקור את עו"ד נאור מכיוון שכל שהיה בידה התמצה בשניים: האחד, "דבריו הסתומים של מירז" לפיהם "מה שמטריד אותו זה השיחות טלפון מהטוקמן לעורך דין"; והשני, הוא עצם קיומן של שיחות. דברים אלה חוטאים למצב הראייתי.

ראשית, התייחסותו של ליאור מירז לעו"ד נאור לא באה לידי ביטוי אך ב"אמירה סתומה". מירז מסר למדובב כי הוא דיבר עם עורך הדין של סיבוני מטוקמן, כל יום שתי שיחות, אחרי שסיבוני כבר היה עצור וכי הוא מוטרד מכך; שמדובר בחבר ילדות שלו; וכי בחיפוש שנערך במשרדו מצאו טלפון עם הסים קארד שהיה מדבר בו (ת/א 79 עמ' 23-24), מירז אישר למדובב שעו"ד נאור הוא הקלף היחיד המקשר בין כולם (עמ' 60).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

כמו כן, מעורבים נוספים בפרשה התייחסו לחלקו של עו"ד נאור בחקירה. כך, סניור מסר לחוקר ליאור רייס כי בזמן שהיה הנאשם 2 עצור, נפגש ליאור מירז עם אשתו של הנאשם 2, שאל אותה פרטים לגבי מצבו וסידר לו את עו"ד רם נאור, אשר עדכן את מירז על התפתחויות בחקירה (ת/63).

מפלטי התקשורת שהוגשו לעיוני על ידי ההגנה (נ/30) עולה כי התקיים קשר בין עו"ד נאור (050-369444) לבין סניור וליאור מירז, במועדים קריטיים להדלפת החקירה.

כך, ביום 4.11.10 בשעה 11:18 (דהיינו- בסמוך לאחר הישיבה ביאח"ה) נערכה שיחה בת שש דקות בין עו"ד נאור לבין סניור, וביום 7.11.10 בשעה 55:13 (דהיינו – פחות מיממה לפני הפרוץ) שלח עו"ד נאור הודעת סמס שתכנה אינו ידוע לליאור מירז.

כמו כן, נצפתה תקשורת יום יומית בין הנאשם 2 לעו"ד רם נאור, החל מיום 3.11.10 (דהיינו – יממה לאחר שעל פי הנטען נודע לנאשם 2 על דבר החקירה נגדו) ועד ליום 8.11.10 בשעה 17:20 (3 שיחות ממכשיר הטלפון של אשתו של הנאשם 2), דהיינו – לאחר הפרוץ ולאחר שנעצרו המעורבים בפרשה, ולאחר שהנאשם 2 ידע כי הוא דרוש לחקירה ולא התייצב אליה.

בנוסף, מספר הטלפון של מכשיר הטוקמן באמצעותו נערכו לטענת ליאור מירז השיחות לא נבדק על ידי גורמי החקירה, אף שלטענת ליאור המכשיר שנשא את כרטיס הסיים הזה נתפס במהלך החיפוש במשרדו.

זה המקום להזכיר כי ביום 4.11.10 אישר הנאשם 2 העברת 7 מיליון ש"ח לבנק בשוויץ באמצעות חברת פיוניר אליה הפנה אותו עו"ד נאור, ככל הנראה, יום קודם לכן).

באותה מידה ניתן היה לטעון שדבריו של ליאור מירז ביחס לנאשמת 3 היו "אמירות סתומות", כך למשל האמירה שהיא "לחשה לו על האוזן" וזאת מבלי לפרט מה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

גורמי החקירה אף העלו על הכתב במסגרת דו"ח סודי לבית המשפט בדיוני המעצר כי חקירתם של עורכי הדין שניהם נדרשת בכפוף לאישורים הרלבנטיים (נ/5, נ/40, נ/41).

גם הטענה שלא היה עולה מחקירתו של עו"ד נאור דבר אינה נכונה בהכרח. ראשית, ניתן היה לטעון טענה זו גם כלפי הנאשמת 3. מעבר לכך, ניתן היה לברר עמו אודות נסיבות הפנייתו את ליאור מירז לנאשמת 3, ניתן היה לבדוק התקשרויות טלפוניות בינו לבין המעורבים במועדים הרלבנטיים, ניתן היה לברר מועד פנייתו של הנאשם 2 אליו, את נסיבות העברת הכספים על ידי הנאשם 2, וגרסתו או הסבריו לכך, וכן ניתן היה לחקור את נציגי חברת פיוניר בנושא (אשר סוגיית חסיון עו"ד לקוח ודאי אינה חלה לגביהם).

יודגש כי אין באמור כדי להביע עמדה בנוגע להתנהלותו של עו"ד רם נאור מקום שזו לא נבדקה על ידי גורמי החקירה ונשענת על המפורט מעלה בלבד.

133. מכלול ההתנהלות המתוארת לעיל מצביע על כך שגורמי החקירה אימצו את גרסתו של עד התביעה סניור וביצעו פעולות חקירה שיש בהן לתמוך בגרסתו, ומנגד נמנעו מלבצע פעולות חקירה שהיה בהן להפריך את גרסתו. בכך פגעו בהגנת הנאשמים באופן ממשי.

מחדלי המאשימה וטענת ההגנה מן הצדק

134. בע"פ 2910/94 יפת נ' מדינת ישראל נקבע, כי בית המשפט יכיר בקיומה של "הגנה מן הצדק" רק בנסיבות "חריגות ויוצאות דופן, כאשר יש בהתנהלות הרשות הציבורית משום 'התנהלות שערורייתית שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם', "מקרים בהם המצפון מזדעזע ותחושת הצדק האוניברסלית נפגעת, דבר שבית המשפט עומד פעור פה מולו ואין הדעת יכולה לסובלו. ברי כי טענה כגון זו תעלה ותתקבל במקרים נדירים ביותר".

מבחן זה הורחב בהמשך בפסיקה (ע"פ 5855/02 בורוביץ' נ' מדינת ישראל) למקרים הפוגעים פגיעה ממשית בתחושת הצדק וההגינות, ולאחר מכן עוגן בחקיקה, במסגרת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

135. ב"כ הנאשם 1 הקדיש פרק שלם בסיכומיו "יב. הגנה מן הצדק" לסקירת הצהרות "כוזבות" של המאשימה, חומרי חקירה שלטענתו "הוסתרו ונעלמו", הצהרות שנתנה המאשימה ומתכחשת אליהן וציון עובדות כוזבות בבקשה לזימון עדי הגנה. בשל חומרתן של הטענות, מצאתי להתייחס אליהן.

א. הצהרה מטעה במסגרת בקשה לעיון בחומר חקירה בפני בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון – ב"כ המאשימה הצהיר כי המאשימה עברה בקפידה על החומר, "כל מה שיש בו משהו שקשור למקרה זה הכנסנו לחומר", בעוד שלימים הסתבר שלפחות שתי הודעות שהיו רלבנטיות (עופר שם טוב נ/73 וכנרת פרי נ/74) לא הועברו לידי ההגנה, וביחס לכך אמר התובע: "אני לא קורא את כל האין סוף דפים של הפרשה" (פרוטוקול מיום 15.10.15 עמ' 892 ש' 11-5).

בהקשר זה אעיר, כי אם הפרקליט אינו מכיר את כלל חומר החקירה הרי שאין הוא יכול לסווגו כ"לא רלבנטי" להגנה, ועליו להעבירו לעיונה.

ב. חומרי חקירה שלא נמסרו להגנה – בנוסף לעדויותיהם של עופר שם טוב וכנרת פרי האמורות לעיל, נמצא כי נגבו עדויות מעובדות של סיבוני במהלך החקירה ה"סמויה" טרם נודע מועד הפרוץ (נ/77-79); כי אין כל תיעוד לזהות ה"סוהרים" שהיו שותפים בתרגיל הדיבוב ולא הוצאה תעודת חיסיון בהקשר זה (נ/72); העלמם של שטרות הכסף שנתפסו על ליאור עם מעצרו ללא כל תיעוד בנושא, על אף הצהרות התובע בהקשר זה (פרוטוקול מיום 11.2.14 בפני כבוד השופטת מרשק מרום עמ' 18 ש' 3); חקירות של מירז לאחר חשיפת פעולת המדובבים נעלמו (ת/80); אין כל אינדיקציה לביסוס הוצאת נתוני תקשורת לנאשם 1 או למחקר התקשורת שערכה רויטל טחן עוד בטרם העלה מירז את שמו באזני המדובבים; הימנעות המאשימה מלהעביר להגנה מסמכים אודות החקירה במע"מ ת"א (נ/44).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ג. הצהרות שנתנה המאשימה ומתכחשת אליהן – ב"כ המאשימה הצהיר כאמור במסגרת דיון בבקשה לקבלת חומר חקירה אצל כבוד השופטת מרשק מרום כי אין טענה שלליאור מירז או לנאשם 1 היה מגע ישיר עם חומרים, וכי מיחסים לנאשם 1 הדלפה של "פרטי מסדרון" בלבד, ועל סמך טענה זו דחתה השופטת מרשק את הבקשה לקבלת המצגות והתרשימים.

על אף האמור, במסגרת הדיונים לפני ואף בסיכומיו, ניסה ב"כ המאשימה לבסס את הגישה של הנאשם 1 לחומרי החקירה ולשם כך נערכו דיונים מיותרים על הגישה למפתח המאסטר, על השארת חומרי חקירה בגריסה והבאת עדי הזמה.

ד. ציון עובדות שגויות בבקשה לזימון עדי הזמה – לטענת ב"כ הנאשם 1, מעדותם של עדי ההזמה ומשיחה מוקלטת נ/95 עם העד יואב שוהם, עולה כי ב"כ המאשימה שוחח עמו זמן רב עובר לעדותו של הנאשם 1, ואף הנחה אותו שלא לדבר עם הנאשמים על הנושא, ומכאן, ראשית – אין המדובר בדבר שנתגלה לאחר פרשת התביעה ושנית – מדובר בפגיעה בהגנת הנאשמים ומסירת דברים לא נכונים לבית המשפט בבקשה לזימון עדי ההזמה.

136. לנוכח אלה ועוד טען ב"כ הנאשם 1 כי מדובר בהתנהלות שערורייתית של הרשות, המצטרפת למחדלי חקירה ולפגיעה של ממש בהגנת הנאשם.

137. אציין, כי אכן מדובר בצבר של כשלים, אשר אף אם נעשה בתום לב, הרי שבהצטרפותם של הכשלים לפגמים שנפלו בחקירה ולמחדלי החקירה שמניתי לעיל, היוו אלה פגיעה ממשית בהגנת הנאשמים.

יחד עם זאת, ב"כ הנאשמים הצליחו להעמיד לטובת הנאשמים הגנה משפטית ראויה ולקעקע את מהימנותם של עדי התביעה, והקימו בלבי את הספק הנדרש כי אכן היו מעורבים במעשים המיוחסים להם בכתב האישום, ועל כן הוריתי על זיכויים של הנאשמים 1 ו-2 מהמיוחס להם בכתב האישום, מחמת הספק.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

אישום שני

א. כללי

1. האישום השני מייחס לנאשמת 3 עבירת שיבוש מהלכי משפט. בהתאם לסעיף 244 לחוק העונשין, "העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו – מאסר שלוש שנים; לעניין זה, "הליך שיפוטי" – לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט".

2. מבחינת היסוד העובדתי, המדובר ב"כל מעשה", שתכליתו פגיעה בהליך שיפוטי ובכלל זה גם בחקירה פלילית. מבחינת היסוד הנפשי נדרשת מודעות לטיבה של ההתנהגות המשבשת ולהתקיימותה של הנסיבה בדבר היותו של ההליך "הליך שיפוטי". כן כולל יסוד זה דרישה ל"כוונה מיוחדת" לשבש הליכי משפט, אשר הוגדרה ברע"פ 7153/99 אלגד כ "מטרה" או "שאיפה" לפגוע בהליך השיפוטי, במהותו או בתוצאתו (וראו לעניין זה גם את הוראות סעיף 90א(2) לחוק העונשין).

בפסק דין אלגד הוגדרה העבירה "עבירה התנהגותית מטרתית" ונקבע, כי ניתן להמיר את דרישת הכוונה ב'ציפיות', כך ש"צפיית התממשות היעד המבוקש ברמת הסתברות קרובה לוודאי, כמוה כשאיפה להשגת היעד", וכי "כאשר התוכן הקונקרטי של הרכיב ההתנהגותי 'עושה דבר', הוא בגדר התנהגות היוצרת פגיעה מובהקת בערך המוגן של עשיית משפט במובנו הרחב...מתקיימת הצדקה להחלת הצפיות הפסיקתית כמענה לדרישת 'המחשבה הפלילית המיוחדת' [הכוונה] הנדרשת בעבירה".

3. ראיות המאשימה ביחס לאישום זה נסמכות על הודעות הנאשם 1 ומירז במשטרה, ועל דבריו של מירז למדובב במסגרת פעולת הדיכוי שנערכה לו (ת/79), כפי שיפורט להלן.

4. ביום 18.11.10 התקיים דיון בהארכת מעצרו של מירז בבית משפט השלום בראשון לציון.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

לדיון הגיעו בין היתר עורכת דינו, הנאשמת 3, והנאשם 1 אשר הביא לו תיק עם חפצים למעצר. ממזכרו של רפ"ק ליאור רייס (ת/68) עולה כי ביום 18.11.10 התקשר אליו ג'וני פיטוסי ועדכן אותו שחוקר שלהם בשם אילן יוסף ביקש להיות נוכח בדיון הארכת מעצרו של מירז. רייס נכח בדיון הארכת מעצרו של מירז ביום 18.11.10, והבחין בנאשם 1 לוחש על אזנה של עורכת הדין של מירז, היא הנאשמת 3. בעדותו הבהיר רייס כי אף שנכח באולם המעצרים, הוא לא שמע את תוכן השיחה בין הנאשמת 3 לבין הנאשם 1 ולא קיבל דיווח על מישוהו ששמע תוכן כאמור (עמ' 316 ש' 28-2).

בעקבות האמור תעד רייס את הדברים במזכר, זימן את הנאשם 1 לחקירה וחקר אותו באותו יום. אין מחלוקת כי לאחר חקירתו התקשר הנאשם 1 לנאשמת 3 ועדכן אותה כי נחקר שלא תחת אזהרה.

למחרת (19.11.10), התקיים דיון בערר בעניינו של מירז בבית המשפט המחוזי מרכז, ועל פי הנטען בכתב האישום במועד זה לחשה הנאשמת 3 על אזנו של מירז את גרסתו של הנאשם 1 ביחס להימצאותו במעלה אדומים, היא "גרסת הפנצ'ר", אותה מסר לה הנאשם 1 בשיחת הטלפון לאחר חקירתו.

ב. גרסת הנאשם 1

5. בחקירתו מיום 21.11.10 (ת/95א), מסר הנאשם 1 כי לאחר הדיון בהארכת מעצרו של ליאור מירז (מיום 18.11.10), בזמן שישב עם הנאשמת 3 בבית קפה הסמוך לבית המשפט, התקשר אליו החוקר ליאור רייס וביקש שיגיע לחקירה. הוא התייעץ עם הנאשמת 3 בנושא, והיא אמרה לו שילך לחקירה ויענה לשאלות החוקרים, והוא עשה כן.

6. עיון בחקירתו זו של הנאשם 1 מיום 18.11.10 (ת/2-3) מעלה כי היא נערכה על ידי מפקח לירון גבעול כהודעת עד ולא כאמרת חשוד, ועל כן לא הוזהר הנאשם 1 ולא ניתנו לו זכויות הניתנות לחשוד עפ"י חוק (זכות השתיקה וזכות ההיוועצות). על אף האמור, נשאל הנאשם 1 אודות היכרות אפשרית עם הנאשם 2 ואודות הימצאותו במעלה אדומים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הנאשם 1 הכחיש כאמור היכרות עם הנאשם 2, אולם מסר כי היה באותו חודש פעם אחת במעלה אדומים, לאחר שליאור התקשר אליו באחד הבקרים ואמר לו שהוא צריך מפתח גלגלים כי היה לו תקר והוא היה תקוע ליד הבית. הנאשם 1 הגיע אליו בחלוף כשעתיים ועזר לו להחליף גלגל (עמ' 4 ש' 95-92).

7. הנאשם 1 מסר בחקירתו ת/95א, כי לאחר חקירתו הקודמת הוא התקשר לנאשמת 3 ושאל אותה האם הוא יכול לדבר איתה בשיחת עורך דין - לקוח, סיפר לה על השאלות שנשאל בחקירתו והתשובות שמסר, שאל אותה אם אין בעיה עם זה שהיא מייצגת את ליאור והיא השיבה בשלילה.

8. בחקירה מיום 2.5.11 (ת/10, 99א) מסר הנאשם 1 שלא ידוע לו דבר ביחס לקיומו או אי קיומו של צילום שלו ושל ליאור מירז במעלה אדומים.

הנאשם 1 עומת עם גרסתה של הנאשמת 3 בחקירתה ולפיה הוא מסר לה לאחר חקירתו שמצויה בידי החוקרים תמונה, ומסר שאינו זוכר שדיבר איתה על תמונה כלשהי, למעט צילום שצילמו אותו במהלך חקירתו (עמ' 5 ש' 105, ש' 114-113).

הנאשם 1 נשאל האם הנאשמת 3 מסרה לו על קיומה של תמונה לפני חקירתו ומסר שאינו זוכר (עמ' 5 ש' 120).

הנאשם 1 נשאל האם מסר לנאשמת 3 את גרסתו ביחס לנסיבות הגעתו למעלה אדומים, בתחילה לא השיב (ת/99 עמ' 19 ש' 37-29), ובהמשך אמר שאינו זוכר (עמ' 22 ש' 3-1).

הנאשם 1 עומת עם גרסתו של מירז למדובב, ואמר שהדברים אינם נכונים כיוון שמעולם לא אמר שהיו לליאור שני תקרים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הנאשם 1 עומת עם טענתו של ליאור מירז שהם תיאמו לקחת את אותו עורך דין במידה וייעצרו, ושלל את הדברים.

9. הנאשם 1 בעדותו לפני מסר כי ביום 18.11.10 הוא הלך לחקירה כאשר מסרו לו שרוצים בקצרה לשאול אותו שאלות על מירז. בפועל ככל שנמשכה החקירה חש שמתייחסים אליו כאל חשוד, שאלו אותו מתי היה במעלה אדומים בפעם האחרונה, כמה הוא מרוויח וצילמו אותו (עמ' 596 ש' 14 עד עמ' 597 ש' 6).

בדרכו הביתה לאחר החקירה התקשרה אליו הנאשמת 3, ושאלה איך היה לו בחקירה. הוא ביקש לחזור אליה מאוחר יותר והתקשר אליה מביתו מאוחר יותר באותו ערב וסיפר לה מה שאלו אותו. הוא שאל אותה אם זה בעייתי שהוא מדבר איתה כשהיא מיצגת את מירז והיא השיבה בשלילה (עמ' 599 ש' 19-32).

הנאשם 1 טען בחקירתו הנגדית כי לא הראו לו כל תמונה ולכן לא אמר דבר כזה לנאשמת 3, ומכאן שנתון זה שמסר מירז למדובב הוא המצאה שלו (עמ' 618 ש' 1-7). כמו כן טען שלא אמר לחוקרים בחקירתו שהוא החליף פנצ'ר למירז וגם לא מסר בחקירתו שבהמשך הם התיישבו לשתות קפה, ולכן לא מסר נתונים אלה לנאשמת 3, ולכן המקור לדברים הוא מירז ולא הנאשמת 3. הוא כן מסר לה ששאלו אותו על פגישה במעלה אדומים והוא אמר שמירז התקשר אליו ואמר שיש לו פנצ'ר והוא צריך את מפתח הגלגלים שלו. מירז לא אמר לו שהיו לו 2 פנצ'רים והוא לא אמר דבר כזה לנאשמת 3.

הנאשם 1 עומת עם כך שעצם מסירת כל פרטי חקירתו לנאשמת 3 עולים כדי שיבוש החקירה, ומסר כי מטרת השיחה איתה היתה להתייעץ איתה האם הוא צריך עורך דין (עמ' 645 ש' 1-6). כמו כן שלל הנאשם 1 את גרסת ליאור מירז לפיה שניהם תאמו מלכתחילה שיעצרו באותו עורך דין למטרות שיבוש (עמ' 645 ש' 25-30).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ג. גרסת ליאור מירז

10. כאמור, במסגרת תרגיל חקירה (דיכוב) שנערך לליאור מירז (ת/79) הוא מסר למדוברב אריאל את הדברים הבאים:

"ליאור: עורכת הדין שלי אמרה לי היום שחקרו אותך אתמול...עשו פגישה משולשת וצילמו את הפגישה המשולשת.

אריאל: יש תמונות, ראית?

ליאור: כן. אז, לי ולו יש את אותו אוטו. ביואיק. אז הוא אמר שהתקשרתי שיש לי שני פנצ'רים בגלגל.

אריאל: גלגל ספייר שלך

ליאור: כן. הוא אמר את זה שיחק אותה יפה.

אריאל: מה אתה אמרת?

ליאור: לא ש...אני שומר על זכות השתיקה זה מה שהעורכת דין.

אריאל: לא אמרת כלום?

ליאור: אל תדבר.

...

מה שמטריד אותי זה השיחות טלפון מהטוקמן לעורך דין.

(עמ' 25 ש' 14-25)

...

אז הנה אתמול הוא היה בחקירה, אז היום העורכת דין לוחשת לי באוזן, שחקרו אותי. הוא התקשר אליה סיפר לה על החקירה...והראו לו תמונה של הפגישה הזאת בחצר בבית, שישבנו שלושתנו. אני הלכתי. ואז אמרו לו למה באת אז הוא אמר שמעו יש לנו ביואיקים שנינו.

אריאל: יש תמונה של שלושתכם יחד?

ליאור: כן

אריאל: אתה בבעיה. מה אתה עושה בחצר אם יש לך פנצ'ר, בוא תענה לי

ליאור: באנו לשתות קפה אצלו

אריאל: באת לשתות קפה עם שתי פנצ'רים?

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

ליאור: אחרי שהחלפנו את הגלגלים... זה היה מול הבית שלו, הבית שלו פתוח, דפקתי ראיתי אותו, התיישבנו בחצר, באמת יש, גם שתינו קפה.

(עמ' 28 ש' 37-20)

...

אריאל: אז אולי סניור הזה כבר פתח, נכון?

ליאור: כן, פתח

אריאל: מאה אחוז פתח

ליאור: כן. העורכת דין אמרה לי

אריאל: פתח הכל?

ליאור: אמרה לי, כן.

(עמ' 37 ש' 10-5)

ליאור: אבל הוא אמר דברים לא נכונים. יענו אתה מבין, אמר דברים, והוא הוסיף מלח פלפל... הוא (החוקר) אמר לי סניור אמר שנפגשת איתו הבאת לו קלסר. אני אומר לו בקבר אבא שלי, קח אותי עכשיו לפוליגרף, אם אני מכיר את הבן אדם הזה.

אריאל: והבחור הזה שהביא לך כסף?

ליאור: נחקר היום אמר שפנצ'ר.

אריאל: עשר, מעולה. מי זה

ליאור: מהעבודה שלי.

אריאל: יפה. מה. מה הוא אומר

ליאור: לא נעצר. בא אתמול לדיון מעצר, הביא לי בגדים, הביא לי זה. לא יכולתי לדבר איתו.

הוא התקשר לעורכת דין שלי וסיפר לה מה אמרו בחקירה.

אריאל: בטח הוא מפחד על התחת שלו

ליאור: כן

(עמ' 37 ש' 27-17)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

בהמשך אמר מירז לאריאל כי עבר עם החבר הזה הרבה דברים בחיים, שהם סיכמו שאם הם נעצרים שומרים על זכות השתיקה ומבקשים את אותו עו"ד (עמ' 39 ש' 1-3, 17-22, 26-35).

"אריאל: מה אמרו לו בדיוק בחקירה, אתה יודע מלה במלה?
ליאור: לא, היא לחשה לי באוזן העורכת דין שלי"
(עמ' 40 ש' 9-10).

"אריאל: למה הוא שוחרר. בתמונות כמו שאתה אומר, אתה היית מצולם, וגם הוא מצולם, לפי מה שהם אמרו. למה הם עצרו אותך.
ליאור: כי הוא אמר תשמעו מה אתם רוצים ממני, אני באתי החלפתי לו פנצ'ר, אחרי זה הוא אמר לי בוא ניכנס לבית שלך ונשתה קפה.
אריאל: הוא אמר לך?
ליאור: לא, אני מאמין מה שהוא אמר להם. אין לו קשר עם החקירה, הוא לא היה מעודכן בה, הוא לא ידוע, אתה מבין."
(עמ' 51 ש' 33 עד עמ' 52 ש' 2)

מירז מסר, כי אמר לחוקרים שזה כסף שחבר הלווה לו, הוא אמר לעורכת הדין שתתקשר לחבר ותעדכן אותו והוא כבר עודכן ויבוא לחקירה וימסור עדות שהלווה לו את הסכום האמור (עמ' 58 ש' 6-20).

כן מסר שעורכת דינו מסרה לו שסיבוני לא פתח (עמ' 43 ש' 11).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

11. מסיכום דבריו של מירזו למדובב עולה כדלקמן:

א. הנאשמת 3 מסרה לו שסניור "פתח", ושהנאשם 2 לא "פתח".

ב. הנאשמת 3 מסרה לו שחקרו את הנאשם 1 ושהוא סיפר לה על החקירה. לדבריו, הנאשם 1 סיפר לנאשמת 3 שהראו לו תמונה של פגישה משולשת בחצר ביתו של הנאשם 2, ועל כן הוא טען שהגיע למקום לאחר שמירזו התקשר אליו, אמר שיש לו שני פנצ'רים וביקש את עזרתו כיוון שלשניהם יש את אותו הרכב.

ג. יחד עם זאת, בהמשך כשנשאל מירזו ישירות על ידי המדובב האם הנאשמת 3 אמרה לו את כל הדברים האלה מילה במילה הבהיר ליאור מירזו שלא, שהיא לחשה לו באוזן, ושחלק מהדברים הם השלמה שלו לפרטים שנמסרו לו לפי מה שהוא מעריך.

ד. מירזו ביקש מהנאשמת 3 לעדכן את חברו בגרסתו בכדי שימסור בחקירה שהוא הלווה לו את סכום הכסף שנתפס עליו (לא נחקר בחקירה ולא יוחס בכתב האישום).

12. ביום 22.11.10 נחקר מירזו פעם נוספת, אולם שמר על זכות השתיקה. יחד עם זאת, מתמלול חקירתו עולה כי לאחר שעמד על זכות ההיוועצות בעו"ד וזו נרמסה עד דק, הוא מסר לאפרים ברכה ולחוקר נוסף – שלא במסגרת חקירה פורמלית - כי נפגש עם הנאשם 1 בחצר ביתו של הנאשם 2 לאחר שהיו לו שני פנצ'רים ברכב, וכי הנאשם 1 נתן לו את הגלגל הרזרבי שלו כיוון שיש להם צמיגים עם אותו נפח. מירזו נשאל מיידית אם הוא יודע על גרסת הפנצ'ר מעורכת דינו הנאשמת 3, ושלל את הטענה.

13. ביום 18.5.11 נחקר ליאור מירזו באזהרה בגין חשד לשיבוש (ת/87, ת/90), ועומת עם החשד שעורכת דינו מסרה לו את הגרסה שמסר הנאשם 1 בחקירה. מירזו לא השיב לשאלות החוקרים ולבסוף מסר כי אינו זוכר שהיא העבירה לו מידע (עמ' 9 ש' 16).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

כשעומת עם דברים שמסר למדוכב אריאל בנושא, אמר שהמדוכב איים עליו ואמר שהוא שטינקר, ועקב פחד "מכר" לו סיפור (עמ' 11 ש' 19-27).

14. בעדותו לפני לא נשאל כלל מירז על ידי ב"כ המאשימה אודות הדברים האמורים. בתשובותיו לב"כ הנאשמת 3, מסר מירז כי הנחייתה היחידה של הנאשמת 3 אליו היתה לשמור על זכות השתיקה (פרוטוקול מיום 13.4.15 עמ' 508 ש' 1-14), כי במסגרת הדיון בערר המעצר בעניינו הוא לא דיבר איתה מקצועית ורק שאל מדוע אמרה לאשתו לבוא לדיון כיוון שהוא לא רצה בכך (עמ' 512 ש' 13-18), ומכל מקום הוא היה אזוק בידו לבלש ואם היתה אומרת לו דבר מה, אותו בלש היה שומע זאת (עמ' 513 ש' 18). ביחס לדברים שמסר במסגרת הפעולה עם המדוכב, מסר מירז שאינו זוכר דבר (עמ' 519-520).

ד. גרסת הנאשמת 3

הודעת הנאשמת 3 במשטרה

15. הנאשמת 3 נחקרה ביום 26.4.11, באזהרה, בגין חשד לביצוע עבירות שיבוש הליכי חקירה (ת/15), ומסרה כי עו"ד רם נאור המליץ לאשתו של ליאור מירז לפנות אליה. היא הגיעה לפגוש בליאור מירז במשרדי לה"ב, ושוחחה עמו כרבע שעה. כמו כן היא שוחחה בטלפון עם הנאשם 1, אשר שאל מתי מירז נעצר ובגין מה. הנאשמת 3 ביקשה להדגיש שלא ידעה שהנאשם 1 חשוד, וכי למיטב הבנתה אם הוא היה חשוד היו עוצרים אותו ומזהירים אותה לא לדבר איתו על החקירה. למחרת התקיים דיון בהארכת מעצרו של מירז בבית משפט השלום בראש"צ. לקראת הדיון קראה כתבות באינטרנט על פרשת קופת חולים מאוחדת, כיוון שלא ידעה מעבר לכותרת "שוחד" את פרטי המקרה. ביום הדיון הגיע הנאשם 1 לבית המשפט עם אילנית, אשתו של ליאור מירז, ואחרי הדיון הם ישבו ושוחחו. כמו כן זכור לה שליאור מירז אמר שקיבל את הכסף שתפסו עליו משני אנשים, אחד מהעבודה וחבר נוסף לא מהעבודה, והיא שאלה את הנאשם 1 כיצד היא יכולה ליצור עמם קשר והוא אמר שהוא מכיר אותם. היא לא שוחחה עם הנאשם 1 על תמונה שתיעדה אותו ואת מירז. אחרי החקירה הראשונה של הנאשם 1, שלא היתה באזהרה, שאל אותה הנאשם 1 אם הוא יכול לדבר איתה כעורכת דין והיא השיבה בחיוב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

הנאשם 1 אמר לה שהוא מסר בחקירתו שהוא בא לעזור למירז לתקן פנצ'ר בצד הדרך, ושהחוקרים אמרו לו שיש תמונה הקשורה לכך. העדה מסרה כך:
"אני יכולה להגיד שקיבלתי מאד בהפתעה את העובדה שאילן נעצר. אני עובדת עם חושים מאד חדים וקיבלתי הצעות כעורכת דין שלא קיבלתי, כולל לא לשלם מע"מ, כי אני מאד נזהרת. אם היה לי חשד כלשהו שאילן עשה משהו לא בסדר או שהוא קשור לסיפור עם ליאור, ככל שהוא נכון כפי שיוכח (ב) בית משפט, לא הייתי מדברת עם איש ומאד חשוב לי. אני אומרת לך בצורה חד משמעית, לא עלה לי בכלום שאילן יכול להיות קשור לסיפור בו ליאור נעצר" (עמ' 6 ש' 139-144). כן הוסיפה כי "לא נאמר לי באותו שלב שהוא נחקר באזהרה או שהוא חשוד בקבלת שוחד או באיזו שהיא עבירה הקשורה לתיק הזה. אתם משחררים בנאדם שחשוד. מה אתם מצפים ממני" (עמ' 7 ש' 151-153).

הנאשמת 3 נשאלה האם מסרה לליאור מירז את "גרסת הפנצ'ר", ומסרה שאינה זוכרת כיוון שהשיחות עם מירז התמקדו במצבו הנפשי. כשעומתה עם גרסתו של מירז בנושא השיבה שתלוי מתי נאמרו הדברים (במהלך החקירה או לא) ומה נאמר, וכי היא לא זוכרת שאמרה למירז דברים כאלה, לא זכור לה שהנאשם 1 סיפר לה בפירוט על חקירתו, היא לא הבינה שעליה להיזהר ממנו, ומכל מקום גם אם אמרה דברים בהיסח הדעת אין המדובר בכוונה לשיבוש חקירה. מירז אמר שהוא ראה את התמונות המדוברות בחקירה, ושהדבר היחיד שלכאורה היא אמרה לו, לטענתו, הוא שהנאשם 1 נחקר, ולא את תוכן הדברים. כמו כן העלתה את האפשרות שמירז והנאשם 1 תאמו גרסאות מבעוד מועד. היא לא ידעה על תמונה בחצר הבית, ולא על כך שיש להם ביואיך.

עדות הנאשמת 3

16. הנאשמת 3 מסרה בעדותה כי ביום 17.11.10 התקשר אליה עו"ד רם נאור, שאותו הכירה כיוון ששכר שירותי משרד בת"א בסמוך למשרדה, והוא הפנה אליה כבר לקוח אחד. עו"ד נאור ביקש ממנה שתייצג את ליאור מירז, אמר שהוא חבר טוב שלו שנעצר ושהוא מאוד חשוב לו, ולגבי שכר טרחה אמר לה לא לדאוג ושבתמקרה חריג הוא ישלם (עמ' 918 ש' 4-11).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

היא שוחחה עם החוקר ליאור רייס וקבעה איתו שתגיע ליאח"ה וביקשה שלא יחקרו את העצור עד שתגיע (עמ' 918 ש' 14-16). באותו זמן כבר דיברה גם עם אשתו של מירז אילנית, ועם הנאשם 1 שיחה רגילה של חבר שמתעניין ומרגיע את האישה (עמ' 918 ש' 14-23).

כשהגיעה ליאח"ה פגשה במירז, הוא ביקש לוודא שאכן עו"ד נאור שלח אותה, ולאחר מכן אמר לה שתפסו אצלו במשרד 3,000 ש"ח במזומן (עמ' 919 ש' 17-18).

מירז מסר לה שמידרו אותו מהחקירה, סיפר לה על המצב הנפשי שלו וביקש שאשתו ואף אחד אחר מבני משפחתו לא יגיע, ושיגיע חבר שלו. היא התרשמה שהוא לא כל כך מבין מה קורה וייעצה לו לשמור על זכות השתיקה.

לאחר הפגישה התקשרה לעו"ד רם נאור, אשר אמר לה שהפרשה נחקרת אצל מבקר המדינה כבר שנתיים.

למחרת ביום 18.11.10, נערך דיון בהארכת מעצרו בכימ"ש השלום בראשל"צ, היא פגשה בבית המשפט את ליאור מירז, והלה סיפר לה שבשל מצבו הנפשי אף בית מעצר לא הסכים לקבל אותו והוא ישן ביאח"ה עם החוקרים. הנאשם 1 הגיע מצויד בתיק עם ציוד לליאור מירז. לאחר הדיון היא המתינה להיכנס למשרד סמוך של חברתה על מנת לכתוב הודעת ערר, ישבה בבית קפה, והנאשם 1 פגש בה שם והם שוחחו בקצרה. לאחר מכן היא נכנסה למשרד של חברתה, כתבה את הודעת הערר ולאחר מכן שלחה אותה בפקס לבית המשפט ומסרה אותה אישית לליאור רייס (נ/82). הנאשמת מסרה שהשיחה שלה עם הנאשם 1 בבית הקפה היתה מבחינתה חסרת חשיבות, היא היתה מרוכזת בערר שהתכוונה להגיש לאור מצבו הנפשי של ליאור מירז והיא זוכרת שלאחר מכן הנאשם 1 התקשר ואמר לה שזומן לחקירה (עמ' 923 ש' 17-32). הנאשמת זכרה שאמר לה את הדברים והיא לא יכולה לשלול שהשיחה היתה בבית הקפה ולא בטלפון כיוון שאינה זוכרת בפרוטרוט (עמ' 923 ש' 7-18). זכור לה שהנאשם 1 שאל אותה מה לומר בחקירה והיא ענתה לו שיאמר את האמת, והוא שאל אותה אם הוא יכול לשוחח איתה לאחר מכן והיא השיבה בחיוב (עמ' 924 ש' 18).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

22-24). זכור לה שבמהלך חקירתו של הנאשם 1 היא התקשרה לליאור רייס ועדכנה אותו שהנאשם 1 פנה אליה, וליאור מסר לה שהנאשם 1 עדיין בחקירה (עמ' 924 ש' 26-32).

לאחר תום חקירתו התקשר אליה הנאשם 1, היא שאלה אותו אם הוא נחקר באזהרה או כעד והוא השיב שנחקר כעד, אמר ששאלו אותו מתי לאחרונה היה במעלה אדומים והוא השיב שהיה שם כדי לעזור לליאור לתקן פנצ'ר, היא לא ידעה כלל מה חשיבותו של פרט זה. הנאשם 1 אמר לה שאמרו לו בחקירה שיש תמונה שלו עם ליאור מתקנים פנצ'ר.

הדיון בערר שהגישו נקבע ליום 19.11.10, בבית המשפט המחוזי שישיב באותה העת בפתח תקווה. בדיון נכחו בני משפחתו של ליאור מירז וחוקרים ובהם ליאור רייס ואושרה אבירם, ושוטרים נוספים מהבילוש. ליאור מירז היה אזוק בידיים ושאל את הנאשמת מדוע אשתו הגיעה כיוון שביקש מפורשות שלא תבוא. הנאשמת השיבה לו שבמצבו הוא צריך חיזוק מאוהביו. הוא גם לא כ"כ הבין את מהות הדיון והיא הסבירה לו. היא הציגה לשופט מסמך מפרופ' טייטלבוים וטענה שהחוקרים מונעים מהחשוד את הטיפול הרפואי- נפשי שהוא זקוק לו, והשופט התייחס לכך בהחלטתו. לאחר הדיון, אשתו של ליאור מירז הלכה להביא את הכדורים שלו והנאשמת חיכתה לה ומסרה את הכדורים לליאור רייס.

לדבריה, היא לא עשתה את המיוחס לה בכתב האישום, ולא מסרה לליאור מירז את גרסתו של הנאשם 1 אודות נסיבות הגעתו למעלה אדומים, כל מה שעניין אותה היה התמקדות במצבו הנפשי של ליאור ובערר. כמו כן, כל החוקרים היו באולם ולא ברור לה איך חושבים שהיא תעשה דבר כזה דווקא באולם, וממילא אין כל קשר בינה לבין מירז ואין כל היגיון בכך שתסכן את הקריירה שלה למענו (עמ' 929 ש' 9-32). היא לא מבינה בתקרים ולא בביואיק ולא ידעה שלנאשם 1 ולליאור מירז היה את אותו סוג רכב (עמ' 930 ש' 20-32).

ביחס למכתב נ/10 מסרה הנאשמת כי ביום 22.11.10 שלחה לליאור רייס מסרון ובו שאלה מתי תוכל לראות את הלקוח, הוא השיב לה שבסמוך לשעה 14:00 תוכל לפגוש בו ובסמוך לשעה 14:00 יצרה קשר עם ליאור רייס, שאמר לה לא להגיע. בעקבות דברים אלה כתבה את המכתב לתנ"צ אפי ברכה, כיוון שחשה שהם מונעים מפגש עו"ד ומונעים טיפול תרופתי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

פסיכיאטרי מהלקוח שלה (עמ' 933 ש' 21-1). היא לא ידעה שבאותו זמן בדיוק מפעילים החוקרים ובכללם תנ"צ ברכה מכבש לחצים על הלקוח שלה ומשמיצים אותה כעורכת הדין שלו.

לדבריה, ביום 24.11.10 קראו לה לתחנה ותנ"צ ברכה אמר לה שמירז רוצה לחתום על הסכם ולכן קראו לה. היא המתינה שמירז יסיים לדבר עם אשתו ונכנסה לשוחח איתו, והוא דיבר איתה על מלאכים שקוראים לו להתאבד וכל מיני רבנים שקוראים לו מלמעלה, ולכן ניגשה לתנ"צ ברכה ואמרה לו שיש להם ניסיון עם בחור שהתאבד (לקוח קודם שלה) ושהיא מבקשת לקחת אותו מידית לבית חולים פסיכיאטרי (עמ' 935 ש' 31-6). בהמשך הוציאה מכתב בנושא כיוון שלא סמכה עליהם (נ/38) ואף עברה בבימ"ר הדריים בשעות הערב ונמסר לה שלא לקחו אותו לבית חולים פסיכיאטרי אולם הוא קשור. דברים דומים אף טענה בבית המשפט בדיון בהארכת מעצרו של מירז (נ/84) מיום 25.11.10, בעקבותיו הורה בית המשפט על העברתו של מירז לבית חולים פסיכיאטרי. מירז הושם במחלקה סגורה ולאחר שהשתחרר הנאשמת שוחחה עם ד"ר טייטלבוים, אשר מסר לה שהמצב שלו לא טוב, ולבקשתה הוא העלה את הדברים על הכתב (ת/46 מיום 28.11.10). לאור התנהלות זו, כתבה הנאשמת מכתב חריף בנושא למפקד יאח"ה, כאשר למיטב הבנתה החוקרים צריכים היו לעמוד לדין על התנהלותם בחקירה, שכללה מניעת תרופות ומניעת מפגש עם עו"ד כבסיס להוצאת הודאה מנחקר (נ/39, עמ' 939 ש' 31-5). הנאשמת לא קיבלה כל תשובה למכתבה זה, למעט כתב האישום שהוגש נגדה.

הנאשמת עמדה על האבסורד בכך שהחוקרים חשדו בה אולם אפשרו לה להמשיך ולהיפגש עם הלקוח ליאור מירז, ולדבריה כמו שאמר ליאור רייס: "אם היא היתה סוגרת את העסקה, לא היה תיק" (עמ' 937 ש' 8-1).

בחקירתה הנגדית מחתה הנאשמת 3 על כך שהיא נחקרה והועמדה לדין בעוד שעו"ד רם נאור, שהוא יוצא פרקליטות מיסוי וכלכלה, כלל לא נחקר בתיק על אף שמיוחס לו חלק משמעותי בתיק, הוא ייצג את סיבוני במשך 10 ימים והיא לא ידעה זאת, הוא קיבל אחוז משמונת מיליון השקלים שהוברחו, הוא דיבר עם מירז והיא לא ידעה על הקשר ביניהם,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

מירז אמר למדובבים שהוא שוחח עם ע"ד רם נאור בטוקמן פעמיים ביום ולא נעשה עם זה דבר אפילו לא חקירה, לטענת הנאשמת, ההסבר היחיד לכך הוא הקשר של עו"ד נאור עם המאשימה.

הנאשמת מסרה כי לא נפגשה עם מירז ולכן גם לא שוחחה עמו בפרוטרוט על המקרה, וכי רק לאחר הערר פגשה בו בצורה מסודרת בבימ"ר הדריס, אולם גם אז הוא לא שוחח על החקירה והתמקד בלהלין על כך שהושיבו אותו במעצר עם רוצח הילדים. דבר זה אף הוא הפתיע אותה וגם בנושא זה כתבה מכתב (עמ' 994 לפרוטוקול מיום 15.10.16 ש' 32-8). מכל מקום ההנחיה היחידה שלה למירז היתה לשמור על זכות השתיקה (עמ' 996 ש' 6-1).

עוד אישרה בחקירתה הנגדית כי בשבוע שלאחר הודאתו בפני מדובב, הוא לא מסר לה את גרסתו אודות הנסיבות הקשות לטענתו שהובילו למסירת ההודאה, האימים, הצעקות והקללות (עמ' 1001 ש' 11-1).

דיון והכרעה

א. יסודות עבירת השיבוש

היסוד העובדתי – עשה מעשה

הודעת ליאור מירז ת/79 – קבילות ומשקל

17. אחת הראיות המרכזיות כאמור בעניינה של הנאשמת 3 היא הודעתו של ליאור מירז לפני המדובב. לטענת ב"כ הנאשמת, מקום שכלל לא נחקר ליאור מירז בעדותו לפני על ידי ב"כ המאשימה ביחס לדברים שמסר אודות הנאשמת, הרי שלא ניתן לומר שעדותו לפני בית המשפט שונה מן האמרה בפרט מהותי, או שהוא מכחיש את תוכן האמרה או טוען שהוא לא זוכר את תכנה, ואין הצדקה להגיש את האמרה במסגרת סעיף 10א לפקודת הראיות.

מהות הטענה היא כי לא ניתנה בידי בית המשפט האפשרות להתרשם מהעד, וכתוצאה מכך דבריו של מירז לפני המדובב (ת/79) אינם קבילים בעניינה של הנאשמת 3.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

18. כעקרון, צודק ב"כ הנאשמת 3 כי אף אם הודעתו של מירז ת/79 נמצאה קבילה ככל שזו נוגעת לנאשמים 1 ו-2, ניתן היה לקבוע קביעה שונה בעניינה של הנאשמת 3 (אין בדרך ניסוחו של כתב האישום אשר הוגש כנגד כל הנאשמים יחד כדי לגרום לנאשמת 3 נזק דיוני). יחד עם זאת, ב"כ הנאשמת 3 לא התנגד בזמן הדיון להגשת האמרה מטעמים אלה (התנגדות שככל הנראה היתה מביאה לתיקון המצב על ידי ב"כ המאשימה), ואף חקר מצדו בחקירה נגדית את ליאור מירז אודות נסיבות חקירתו, אודות הנחיותיה של הנאשמת 3 אליו ואודות הדברים שמסר אודותיה למדובב.

על כן, מהבחינה המהותית כן העיד העד ביחס לדבריו לפני המדובב והעדויות "הוכשרה" על ידי ב"כ הנאשמת 3 ואין בידי לפסול את קבילותה.

משקל ההודעה

19. בשים לב למצב דברים זה, אף שאין לפסול את קבילותה של ההודעה ת/79, הרי שהמשקל שיש ליחס לה הוא נמוך ביותר וזאת ממספר סיבות:

א. קביעותיי אודות נסיבות מתן ההודעה, מצבו הנפשי של מירז ואי הבאת המדובבים לעדות מטעם המאשימה, שפורטו ונדונו בהרחבה לעיל ואיני מוצאת לחזור עליהן. יחד עם זאת אסייג כי הרציונל לפיו מירז פחד מהמדובבים ולכן אימץ את המידע שנמסר לו על ידי החוקרים אינו חל ככל שהדבר נוגע לנאשמת 3, שכן לא נמסר לו כל מידע אודותיה מהחוקרים וממילא הדברים שמסר למדובב אודותיה נבעו ממנו ולא היו ידועים קודם לכן לחוקרים.

ב. קריאה מעמיקה של הדברים אותם מסר מירז למדובב ביחס לנאשמת 3, מעלה כי מעבר לכך שזו לחשה על אזנו כי הנאשם 1 נחקר, לא ניתן לקבוע מה מהדברים נאמר לו על ידי הנאשמת 3 ומה מהדברים הוא בגדר אינפורמציה המבוססת על הערכה לוגית בלבד. כאמור, עת שאל המדובב את מירז מה מקור המידע שמסר השיב מירז שהוא מאמין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

שזה מה שהנאשם 1 אמר. מקום שמירז לא נחקר על כך בעדותו לפני ומקום שהמדובב לא הובא לעדות, נמנעה האפשרות מלברר סוגיה זו.

כך לדוגמא, דבריו של מירז למדובב לפיהם חוקריו של הנאשם 1 הראו לו תמונה של פגישה משולשת בחצר ביתו של הנאשם 2 – נעדרים אחיזה במציאות, וברי שלא נאמרו על ידי הנאשמים 1 ו/או 3.

ג. לא נשללה האפשרות שמקור האינפורמציה של מירז היה עו"ד רם נאור, בשים לב לאמירות של כלל המעורבים אודות מעורבותו בחקירה ולהימנעות מלחקרו.

20. איני נדרשת לשלל טענות ההגנה ביחס לאי קיומם של מפגשים נוספים אחרים בין הנאשמת 3 לבין מירז ולהיעדר הזדמנות למפגשים כאמור, בשל העובדה שבכתב האישום בחרה המאשימה לייחס לנאשמת 3 את המפגש בדיון בערר מיום 19.11.10 כמועד בו ביצעה את עבירת השיבוש.

21. על המאשימה היה להציג במקרה דנן חיזוק לאמרתו המפלילה של ליאור מירז בשל העובדה שאמרתו הוגשה על פי סעיף 10א לפקודת הראיות. לטעמי, בשים לב לכל הפגמים שמניתי בהודעה ת/79 ככל שזו מתייחסת לנאשמת 3, הרי שנדרש בענייננו חיזוק משמעותי עוד יותר.

הנאשם 1

22. בנסיבות אלה, נשען המסד הראייתי ליסוד העובדתי של עבירת השיבוש על דבריו של הנאשם 1, לפיהם הוא עדכן את הנאשמת 3 בפרטי חקירתו בסמוך לאחריה, ומסר לה ששאלו אותו על פגישה במעלה אדומים והוא השיב שמירז התקשר אליו ואמר שיש לו פנצ'ר ושהוא צריך מפתח גלגלים. מסד זה אינו מבסס את היסוד העובדתי הנדרש "עשיית מעשה" שכן אין בו כל ראייה למעשה שעשתה הנאשמת 3 בהקשר של המידע שנמסר לה על ידי הנאשם 1. כמו כן אין בו כדי להוות חיזוק משמעותי להודעתו של מירז.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

היסוד הנפשי – כוונה מיוחדת'

23. לטענת ב"כ הנאשמת 3, זו לא היתה מודעת בשלב מעצר הימים שישנה בעייתיות במתן ייעוץ משפטי לליאור ולנאשם 1, ראשית כיוון שהנאשם 1 לא נחקר מלכתחילה באזהרה ואף לא נעצר, ושנית כיוון שהנאשמת 3 עדכנה את ליאור רייס עובר לחקירתו של הנאשם 1 שהיא מייצגת את ליאור ואת הנאשם 1, והוא לא העלה בפניה כל בעייתיות בהקשר זה.

לא זו אף זו, הנאשמת 3 המשיכה לייצג את ליאור מירז במסגרת החקירה גם לאחר שדבריו של ליאור למדובב כבר היו ידועים לחוקרים. ליאור רייס אישר את הדברים בעדותו לפני ואף הוסיף בהקשר זה כי לא ראה בעייתיות בכך שהנאשמת 3 המשיכה לייצג את מירז, כי הוא לא סבר שיש לזמנה לחקירה בשל כך וכי להערכתו לולא התערבה זו בחתימה על הסכם עד מדינה עם ליאור ביום 24.11.10, ממילא טענות השיבוש לא היו מועלות נגדה, או נחקרות כלל! (פרוטוקול מיום 22.11.15 עמ' 343-340).

בנוסף לכך, מכיוון שהוראתה המפורשת של הנאשמת 3 למירז היתה לשמור על זכות השתיקה בחקירתו, הרי שהיא לא צפתה שליאור ימסור בחקירתו גרסה "מתואמת", ועל כן נטען שלא מתקיימת במקרה דנן 'הלכת הצפיות'. הנסיבות בהן מסר ליאור מירז בסופו של דבר לחוקריו את גרסת הפנצ'ר היו רק עקב הפרת זכויותיו כנחקר והתעלמות מבקשתו להיוועץ בעורכת דינו – או בעורך דין אחר לצורך העניין, התנהלות שלא היתה צפויה לנאשמת 3.

24. ב"כ הנאשמת 3 העלה אפשרויות חלופיות למקור הידיעה אודות גרסת הפנצ'ר אצל הנאשם 3, האחת תיאום מוקדם בין הנאשם 1 למירז, והשנייה מעורבות מצד עו"ד נאור בשים לב לדבריו של ליאור למדובב אודות קיום קשר רציף עמו והתעדכנות על החקירה בהיותו בא כוחו של סיבוני.

25. טענותיו האמורות של ב"כ הנאשמת 3 מקובלות עלי. הטענה לפיה הנאשמת 3 שאפה לתיאום גרסאות בכך שמסרה לליאור מירז את גרסת הנאשם 1 על מנת שזה ימסור דברים דומים בחקירתו, או לכל הפחות היתה מודעת לכך ברמה גבוהה, הופרכה מקום שהראיות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

26. מצביעות על כך שהנחייתה לליאור מירזו היתה דווקא לשמור בחקירתו על זכות השתיקה והוא עשה כן, ועמד על זכותו זו אף לאחר שהחוקרים הפרו את זכותו, וכך אף נרשם בהודעתו ה"פורמלית". לא ניתן לראות בדברים שנאמרו "שלא לפרוטוקול" במסגרת שיחה עם החוקרים – שיחה שהינה תולדה של הפרת זכויות בסיסיות של נחקר - כחלק מפעולה מתוכננת ומשותפת יחד עם הנאשמת 3 שמטרתה שיבוש החקירה או ניסיון מכוון לשבש את החקירה. במובן זה לא הוכח היסוד הנפשי של העבירה, שהיא כאמור עבירת כוונה מיוחדת.

מעבר לאמור, התרשמתי מאמינותה של הנאשמת 3 במהלך הדיונים בפני בכלל ובעדותה בפרט.

27. בנסיבות האמורות, מצאתי כי לא הוכחו לפני יסודות העבירה ואני מורה על זיכוי של הנאשמת 3 מחמת הספק.

הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית

28. למעלה מן הצורך, וכפי שקבעתי בעניינם של הנאשמים 1 ו-2, מצאתי כי לא ניתן להתעלם ממחדלי חקירה ומפגמים שנפלו בהתנהלות גורמי החקירה והתביעה, כפי שיפורט להלן.

29. אכן ההחלטה שלא לחקור את עו"ד נאור, פרקליט לשעבר בפרקליטות מיסוי וכלכלה, בולטת לאור ההחלטה לחקור את הנאשמת 3 דווקא. היטיב לנסח זאת ב"כ הנאשמת 3 בסיכומיו, עת טען כי "דומה היה כאילו דמותו של נאור יצרה מעין חור שחור, הבולע לתוכו כל ראייה הקשורה אליו ומאבד אותה בתהום הנשיה". כך, לטענת רייס הוא לא ידע שעו"ד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 21196-07-13 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

נאור ייצג את סיבוני, ולא ידע שהיה קשר בינו לבין הנאשם 1, אף שבמזכריו ובבקשות להארכת מעצר שנערכו על ידו נרשם אחרת (נ/40 אל מול פרוטוקול דיון מיום 22.1.15 עמ' 353 ש' 24-31, עמ' 361 ש' 10-16).

30. מדובר במחדל חקירה, אשר מנע מההגנה את היכולת לברר עד תום את האפשרות לפיה עו"ד נאור הוא שהביא לשיבוש הנטען, ולא הנאשמת 3.

31. אשר לטענת אכיפה בררנית, אציין כי המעשים המיוחסים לנאשמת 3 אינם אותם המעשים המיוחסים לעו"ד נאור. הנאשמת 3 נחקרה ביחס למעורבות בהעברת גרסה מנחקר למיוצג, והטענות שהועלו כלפי עו"ד נאור מתייחסות ליעוץ משפטי שנתן לנאשם 2 ביחס לעסקיו וניהול כספיו ומדובר בטענות שכאמור לא נחקרו ולא נבדקו. יחד עם זאת, אין לכחד כי הרשות מחויבת במראית פני הצדק, וישנו קושי בבחירה לחקור ולהעמיד לדין את הנאשמת 3 ולא לחקור את עו"ד נאור, ואמירה זו מתחדדת עם ציטוט דבריו החמורים של החוקר ליאור רייס, אשר מבחינתו, לולא סיכלה הנאשמת 3 את הסדר הטיעון המתגבש עם ליאור מירז, לא היתה זו כלל נחקרת ומועמדת לדין – פלילי או משמעתי.

32. בבג"ץ 935/89 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה קבע כבוד השופט ברק כי:
"בהפעילו את שיקול דעתו, חייב תובע לפעול מתוך שוויון וללא הפליה... הפעלה ראויה של ההליך הפלילי מבוססת על אמון הציבור ברשויות התביעה ועל אמונה כי הן מקבלות את החלטותיהן מתוך שוויון. הגשת אישומים בדרך מפלה פוגעת באמון הציבור ברשויות התביעה וטומנת בחובה קושי משולש: ראשית, שימוש מפלה בכוח התביעה פוגע בהנחות שביסוד הענקת שיקול הדעת השלטוני לתובע; שנית, הפליה בהגשת אישומים פוגעת באמון שהציבור רוחש לרשויות התביעה בפרט ולרשויות שלטון בכלל, ובכך מכרסמת בעבותות המקשרים את פני החברה; שלישית, הפעלה לא שוויונית של כוח התביעה פוגעת בכוח המרתיע של המשפט הפלילי".

33. בע"פ 5855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ נקבע כי:
"בדומה לאמת המידה שעל פיה מנחה בית המשפט את עצמו, לעניין ביקורתן של החלטות מנהליות אחרות, אף בביקורת החלטותיה של התביעה עשוי בית המשפט לבטל את כתב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'

אישום שהוגש – מטעמי הגנה מן הצדק – אם אכן שוכנע, כי בנסיבותיו של המקרה הנתון, ההחלטה להאשים את פלוני ושלא להאשים את אלמוני חורגת בבירור ממתחם הסבירות. סבירותה של אכיפה חלקית מותנית, בראש ובראשונה, בעמידתה במבחנו של עיקרון השוויון. על התביעה חלה חובה להפעיל את סמכויותיה תוך קיום שורת השוויון בין חשודים ונאשמים...אכיפה בררנית פוגעת בשוויון".

34. בחירת גורמי החקירה והמאשימה שלא לברר את הטענות בנוגע לעו"ד נאור בכלל, ושלא לקבל את גרסתו לטענות בפרט, היא לכל הפחות תמוהה, זאת במיוחד לנוכח היותו פרקליט לשעבר בפרקליטות מיסוי וכלכלה, ובשים לב לצורך בעשיית צדק כמו גם שמירה על מראית פני הצדק, וזאת מבלי להטיל כל דופי בהתנהלותו של עו"ד נאור.

35. האמור בכל הנוגע לטענת ההגנה מן הצדק, מבלי שאדרש להכריע בה, מצטרף ומחזק את מסקנתי כי יש לזכות את הנאשמת 3 מחמת הספק.

36. כאמור, מצאתי לזכות את שלושת הנאשמים מחמת הספק וכמאמר בית המשפט העליון בע"פ 5140/05 זגורי נ' מדינת ישראל:

"הרי אל מול הטענה המשפטית, הנכונה בהרתה הפורמלית, כי זיכוי הוא זיכוי הוא זיכוי, יהא אשר יהא, עומדת מציאות מורכבת יותר, שבית המשפט אינו יכול להיות אדיש כלפיה. אמירת בית המשפט בדבר זיכוי מחמת הספק של פלוני, אינה לשמי תכלת צחים, נטולי עננה. היא אומרת לא אחת כי תחושתו החריפה של בית המשפט היא שישנם דברים בגו, אלא שמצוות המחוקק, וגדרי הצדק, מצווים על זהירות יתרה, שסופה זיכוי" (ע"פ 5140/05 זגורי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה י' (24.6.2007)).

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ז, 13 יוני 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד נועם עוזיאל הנאשם 1 וב"כ עו"ד אורי קינן, הנאשם 2 וב"כ עו"ד יואב סננס, הנאשמת 3 וב"כ עו"ד אלון רון.

מיכל ברנט, שופט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13-07-21196 מדינת ישראל נ' יוסף ואח'